คู่มือ

การประกวดสวนสนามผู้ต้องขัง

ศูนย์ปฏิบัติการพิเศษกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์

กระทรวงยุติธรรม

คำนำ

การประกวดสวนสนามผู้ต้องขังมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยให้กับผู้ต้องขัง ซึ่งการสร้างระเบียบวินัยแก่ผู้ต้องขังก่อให้เกิดประโยชน์หลายๆ ด้าน เช่น การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม การปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง การจัดระเบียบต่างๆ ในเรือนจำ การปฏิบัติตามระเบียบของเรือนจำ และทัณฑสถาน อีกทั้งการประกวดสวนสนามผู้ต้องขัง จะเป็นส่วนหนึ่งในการเฉลิมฉลองของกิจกรรมในโอกาสที่กรมราชทัณฑ์ครบ รอบ ๑๐๐ ปีในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ อีกด้วย ผู้ต้องขังที่ร่วมในการประกวดสวนสนามจะได้รับประโยชน์ที่สำคัญ เช่น การเยี่ยมญาติใกล้ชิดในช่วงเวลาการประกวด การเลื่อนชั้นผู้ต้องขัง กรณีพิเศษ และได้รับเงินรางวัลหากชนะการประกวด รอบชิงชนะเลิศ การจัดการประกวดสวนสนามผู้ต้องขังในครั้งนี้ ผู้ต้องขังจากทุกเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศ (ยกเว้นทัณฑสถานเปิด ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์และสถานกักขัง) จำนวน ๑๓ ๑ แห่ง จะเข้าร่วมการ ประกวด โดยแบ่งการประกวดออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประเภทผู้ต้องขังชาย และประเภทผู้ต้องขังหญิง สำหรับประเภทผู้ต้องขังชาย ตัวแทนผู้ต้องขังจากทั่วประเทศจะเข้าประกวดรอบแรกในเรือนจำและทัณฑสถานตามภูมิภาคต่างๆ จำนวน ๑๐ แห่ง ตัวแทนผู้ต้องขังที่ชนะเลิศการประกวดรอบแรกของแต่ละเขต จะได้รับสิทธิในการเข้า ประกวดในรอบชิงชนะเลิศ ณ ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง เพื่อชิงถ้วย รางวัล ของรัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงยุติธรรมพร้อมเงินรางวัล ส่วนประเภทผู้ต้องขังหญิง ตัวแทนผู้ต้องขังหญิงจากทัณฑสถานหญิงทั่วประเทศจำนวน ๘ แห่ง จะทำการประกวดรอบเดียวคือรอบชิงชนะเลิศ ณ ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา เพื่อชิงถ้วย รางวัล ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมพร้อมเงินรางวัลเช่นเดียวกัน

เพื่อให้การดำเนินการจัดการประกวดสวนสนามผู้ต้องขังเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงจัดทำคู่มือการประกวดสวนสนามผู้ต้องขังฉบับนี้ขึ้น

ศูนย์ปฏิบัติการพิเศษกรมราชทัณฑ์

ผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ ๑

การดำเนินการ ๒

การเตรียมสถานที่ และอุปกรณ์ ๓

รูปแบบการประกวดสวนสนามผู้ต้องขัง ๕

ตารางการฝึก ๘

แนวทางการปฏิบัติการเดินสวนสนามผู้ต้องขัง ๙

หลักเกณฑ์การให้คะแนน ๑๒

รายชื่อเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เข้าร่วมประกวด ๑๓

ตารางกำหนดวันแข่งขัน ๑๘

ภาคผนวก

การฝึกบุคคลท่ามือเปล่า

การดำเนินงาน

๑ เรือนจำ/ทัณฑสถานเจ้าภาพจัดการประกวดรอบแรก และ/หรือรอบชิงชนะเลิศ

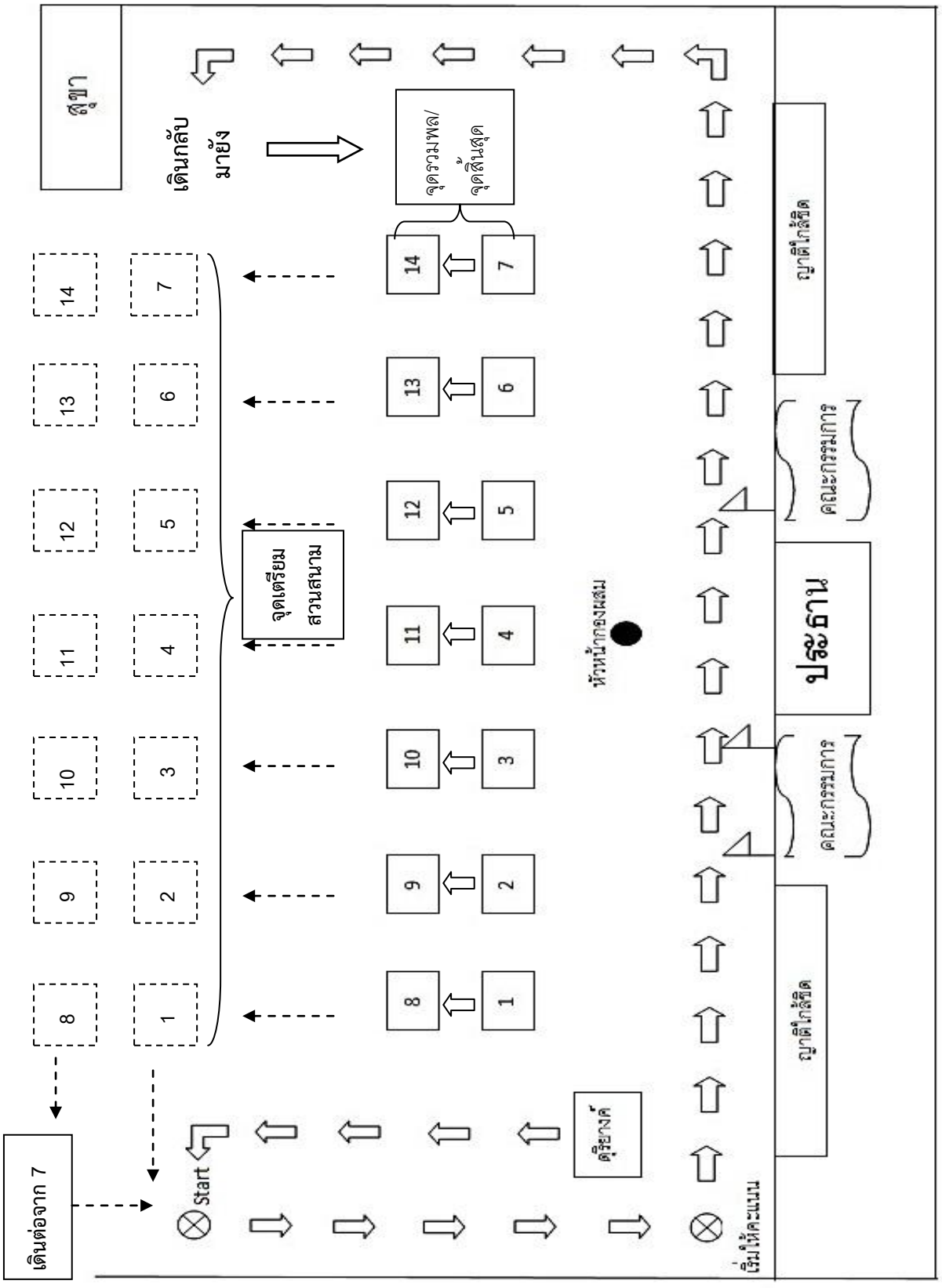
- ขออนุมัติโครงการการจัดประกวด สวนสนามผู้ต้องขังรอบแรก และ/หรือ รอบชิงชนะเลิศ โดยใช้เงินนอกงบประมาณส่วนใดส่วนหนึ่งร่วมกันจากเรือนจำและทัณฑสถานที่เข้าร่วมการประกวด
- จัดเตรียมพื้นที่สำหรับการประกวด ตามแผนผังที่กรมราชทัณฑ์กำหนด
- ประสานเรือนจำและทัณฑสถานที่เข้าร่วมประกวดถึงจำนวนเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง
- จัดเตรียมพื้นที่สำหรับผู้ต้องขังที่เข้าร่วมประกวดจากทุกเรือนจำและทัณฑสถาน
- จัดเตรียมพื้นที่สำหรับการเยี่ยมญาติใกล้ชิดในช่วงการประกวดทั้งรอบแรกและ/หรือรอบชิงชนะเลิศ
- ดำเนินการจัดการประกวดตามวัน เวลาที่กรมราชทัณฑ์กำหนด
- ให้มีการฝึกซ้อม ๑ วันก่อนวันประกวด เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินการจัดการประกวด

๒ เรือนจำและทัณฑสถานที่เข้าร่วม (๑๓๑ แห่ง)

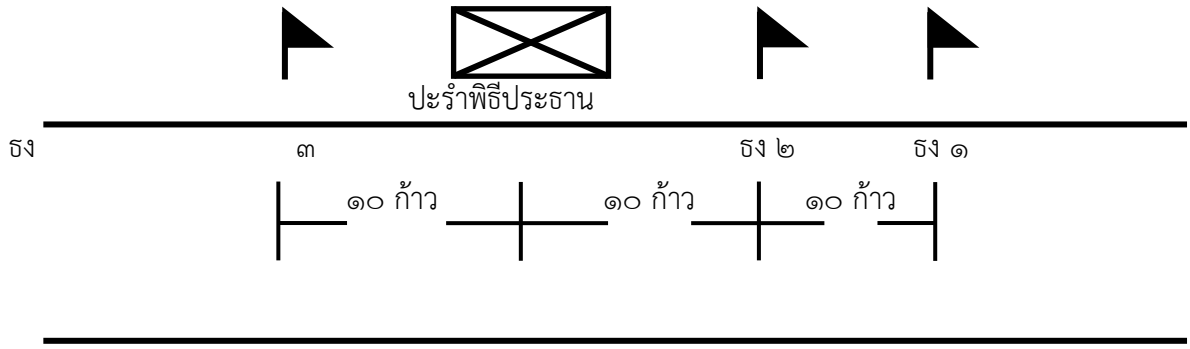
- ขออนุมัติโครงการการจัดผู้ต้องขังเข้าประกวด โดยใช้เงินนอกงบประมาณ
- จัดทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังหน่วยงาน ภายนอกในพื้นที่เพื่อฝึกซ้อมผู้ต้องขังในการประกวดสวนสนาม
- คัดเลือกเจ้าหน้าที่จำนวน ๓ คนและ ผู้ต้องขัง จำนวน ๖๐ คน ทำการฝึกซ้อมผู้ต้องขัง ณ เรือนจำและทัณฑสถานตนเอง
- แจ้งญาติผู้ต้องขัง ให้เข้าร่วมชมและเยี่ยมญาติใกล้ชิดในช่วงวันประกวดรอบแรกและ/หรือรอบชิงชนะเลิศ
- ดำเนินการย้ายและควบคุมผู้ต้องขังในช่วงเวลาการประกวดรอบแรกและ/หรือรอบชิงชนะเลิศ
- กรณีผู้ต้องขังที่ชนะ เลิศการประกวด รองชิงชนะเลิศ ให้เรือนจำ และทัณฑสถานดำเนินการเลื่อนชั้นผู้ต้องขัง ที่เข้าร่วม กรณีพิเศษ ทั้งนี้ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและระเบียบว่าด้วยการเลื่อนลดชั้นนักโทษ

การเตรียมสถานที่

๑ สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการประกวดสวนสนามผู้ต้องขัง ควรเป็นสนามขนาดที่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมดที่เข้าประกวด ตัวอย่างการจัดสถานที่ให้ปรับใช้จากแผนผังด้านล่างตามความเหมาะสมของสถานที่ของแต่ละเรือนจำและทัณฑสถาน

๒. ระยะทางการติดธง ๓ ธง บริเวณปะรำพิธีประธาน

รูปแบบประกวดการสวนสนามผู้ต้องขัง

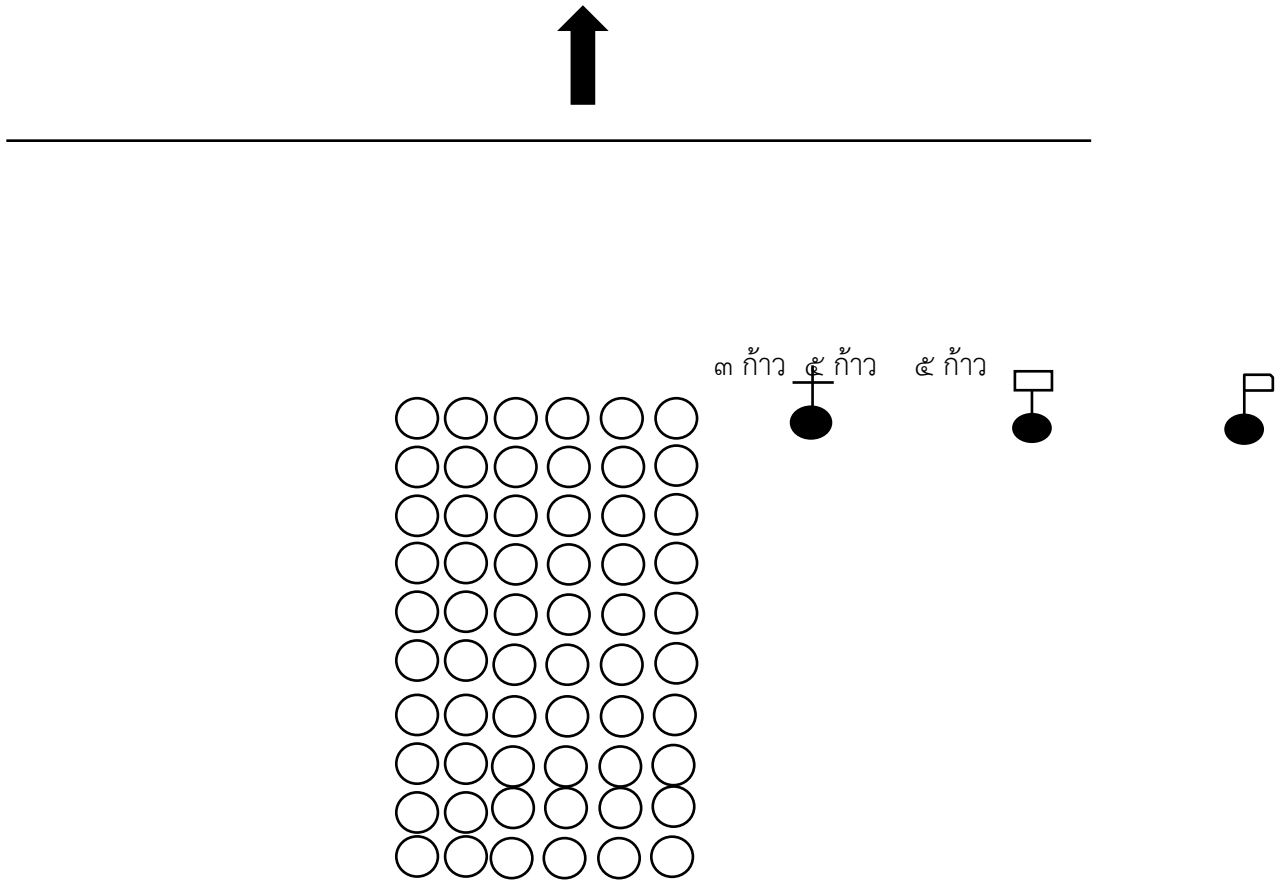
๑. สัญลักษณ์ พลธง (เจ้าหน้าที่)

 พลป้าย (เจ้าหน้าที่)

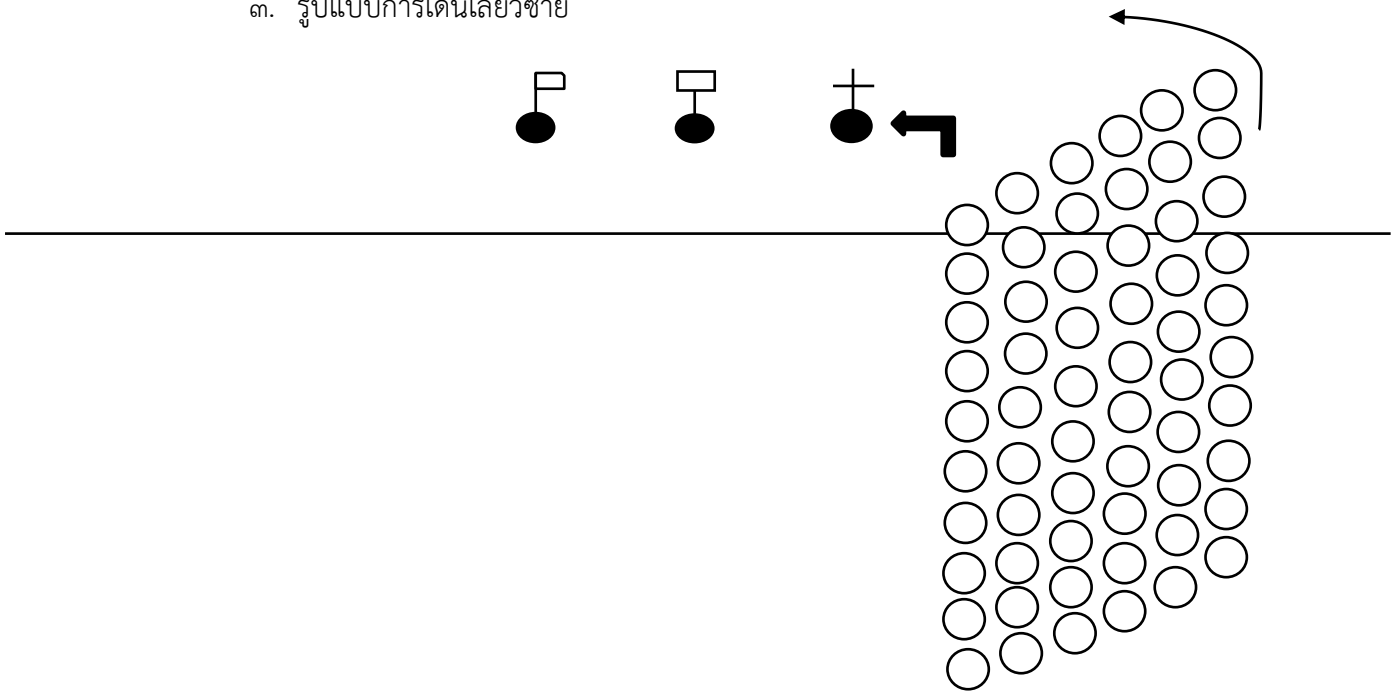
 ผู้บังคับกอง (เจ้าหน้าที่)

 ผู้ต้องขัง

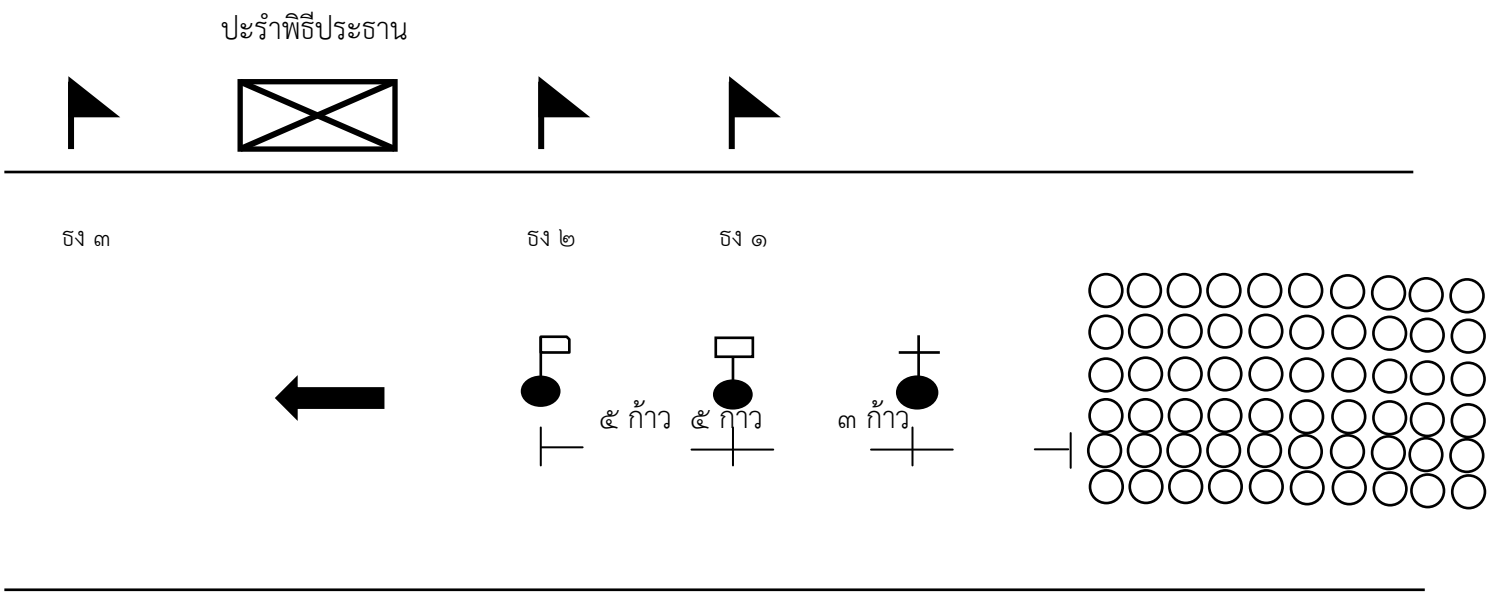
๒. การตั้งแถวในสนาม

๓. รูปแบบการเดินเลี้ยวซ้าย

๔. รูปแบบการเดินสวนสนามผ่านธง ๓ ธง

ตารางการฝึก

ตารางการวางแผนการฝึกสวนสนาม ๔ สัปดาห์

สัปดาห์ที่	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์
๑	เตรียมการด้านกำลังพล	การฝึกเป็นรายบุคคล	การฝึกเป็นรายบุคคล	การฝึกเป็นรายบุคคล	การฝึกเป็นรายบุคคล
๒	การฝึกเป็นหน้าตับ	การฝึกเป็นหน้าตับ	การฝึกเป็นหน้าตับ	การฝึกเป็นหน้าตับ	การฝึกเป็นหน้าตับ
๓	การฝึกเป็นกองร้อย	การฝึกเป็นกองร้อย	การฝึกเป็นกองร้อย	การฝึกเป็นกองร้อย	การฝึกเป็นกองร้อย
๔	การฝึกตามลำดับพิธี	การฝึกตามลำดับพิธี	การฝึกตามลำดับพิธี	เก็บรายละเอียด	เก็บรายละเอียด

อธิบาย

ในการฝึกสัปดาห์แรกจะเป็นการเตรียมการด้านกำลังพลและเป็นการฝึกเป็นรายบุคคลเป็นหลักโดยสภาพการฝึกแต่ละบุคคลอาจไม่ได้พร้อมกัน โดยในสัปดาห์แรกกำลังพลต้องปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและแข็งแรง

ในสัปดาห์ที่สองเป็นการฝึกเป็นหน้าตับคล้ายการฝึกเป็นรายบุคคลแต่มีการรวมตับกันเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในจังหวะหรือการปฏิบัติต่างๆ โดยในสัปดาห์นี้อาจเริ่มเปิดเพลงประกอบได้เลย สำหรับในวันสุดท้ายของสัปดาห์กำลังพลต้องเดินเป็นหน้าตับได้อย่างดี

ในสัปดาห์ที่สามเริ่มการฝึกเป็นภาพรวมกองร้อยในสัปดาห์นี้ควรมีการนำเครื่องแต่งกายที่ใช้ในวันจริงเข้ามาฝึกบ้างเพื่อทำการปรับแก้หากไม่พอดีและอาจแทรกการฝึกตามลำดับพิธีไปด้วยในสัปดาห์นี้ กำลังพลจะเริ่มเจ็บเท้าควรเน้นไปที่การยืดกล้ามเนื้อก่อนและหลังการฝึกให้มาก

ในสัปดาห์สุดท้ายเป็นการซ้อมตามลำดับพิธี ในการซ้อมอาจมีการซ้อมตามเวลาจริงแทรกด้วยบ้างเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการปฏิบัติและกำลังพลต้องทราบว่าลำดับพิธีมีอะไรบ้าง สุดท้ายคือการเก็บตกในการปฏิบัติทุกอย่าง

หมายเหตุ

สำหรับตารางการฝึกนี้แต่ละท่านควรพิจารณาสภาพของกำลังพลในการวางแผนให้ดี หากเร่งการฝึกมากเกินไปกำลังพลในการวางแผนให้ดี หากเร่งการฝึกมากเกินไปกำลังพลจะเจ็บหรือเกิดความท้อแท้ที่จะฝึก ดังนั้นการวางแผนว่าหน่วยของท่านจะใช้เวลาเท่าใดในการฝึกนั้นควรปรับเปลี่ยนแปลงตามสภาพของกำลังพลจะดีที่สุด แต่ไม่ควรน้อยกว่า ๔ สัปดาห์

แนวทางการปฏิบัติการเดินและการทำความเคารพการสวนสนามผู้ต้องขัง

ลักษณะการเดิน

๑. การเดินตามปกติ

คำบอก “หน้า – เดิน”

การปฏิบัติ โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าซ้ายออกเดินก่อน ขาเหยียดตึง ปลายเท้างุ้ม ส้นเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๑ คืบ เมื่อจะวางเท้าและก้าวเท้าต่อไป ให้โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้า ตบเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง ทรงตัวและศีรษะอยู่ในท่าตรง แกว่งแขนไปข้างหลังให้แขนเหยียดตรงตามธรรมชาติ หันหลังมือออกนอก แบมือให้นิ้วมือเรียงชิดกัน

ความยาวของก้าว ๔๐ – ๖๐ ซม. (นับจากส้นเท้าถึงส้นเท้า) รักษาความยาวของก้าวให้คงที่ อัตราความเร็วการเดิน นาทีละ ๙๐ – ๑๐๐ ก้าว

๒. การเดินสวนสนาม

คำบอก “สวนสนาม หน้า – เดิน”

การปฏิบัติ ก้าวเท้าซ้ายออกเดินก่อนอย่างแข็งแรง ขาซ้ายตึง ปลายเท้างุ้ม ยกส้นเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๑ คืบ ทรงตัวและศีรษะอยู่ในท่าตรง แกว่งแขนเฉียงไปข้างหน้า ตรงข้ามกับเท้าที่ก้าว ฝ่ามือผ่านประมาณกึ่งกลางลำตัว เสมอแนวหัวเข็มขัด ห่างจากหัวเข็มขัดประมาณ ๑ ฝ่ามือ มือแบนิ้วเรียงชิดกัน แขนท่อนล่างขนานกับพื้นระดับ และแกว่งไปข้างหลังให้แขนเหยียดตรงตามธรรมชาติ เมื่อจะวางเท้าก้าวต่อไป ให้โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้า และตบเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง ยืดตัวอย่างองอาจ

ลักษณะการปฏิบัติตนและทำความเคารพ

๑. การปฏิบัติตนและทำความเคารพขณะอยู่กับที่

เมื่อประธานเดินทางมาถึงปะรำพิธี ริ้วขบวนผู้ต้องขังซึ่งเข้าประจำที่ในสนามเรียบร้อยแล้ว ผู้บังคับกองผสม สั่ง ผู้ต้องขังทำความเคารพ แตรวงบรรเลงเพลงมหาฤกษ์ ผู้อยู่ในริ้วขบวนผู้ต้องขัง ปฏิบัติตนและแสดงความเคารพต่อประธาน ดังนี้

๑.๑ พลธง

๑.๑.๑ปฏิบัติตนขณะอยู่กับที่ในริ้วขบวนผู้ต้องขัง ให้ถือธงด้วยมือขวา โคนคันธงจดกับพื้นประมาณโคนนิ้วก้อย-เท้าขวา คันธงแนบกับตัวอยู่ร่องไหล่ขวา (ขนาดธง ๘๐ x ๑๒๐ ซม. ด้ามธงยาว ๒ ม.)

๑.๑.๒การทำความเคารพขณะอยู่กับที่ในริ้วขบวนผู้ต้องขัง เมื่อเพลงมหาฤกษ์เริ่มบรรเลง ให้ทำความเคารพด้วยท่าธงติดต่อกันไป ดังนี้

-พลธงใช้มือซ้ายไปจับคันธงชิดมือขวา และเหนือมือขวา แล้วใช้มือซ้ายยกคันธงขึ้นมาในแนวเสมอบ่าขวา ข้อศอกซ้ายตั้งมุมฉากกับลำตัว มือขวาเลื่อนลงไป จับที่โคนคันธง ครั้นแล้วให้ทำกึ่งขวาหัน

-ค่อยๆ ลดปลายคันธงลงข้างหน้าอย่างช้าๆ ตามจังหวะของเพลง พร้อมกับเลื่อนมือซ้ายไปอยู่ที่ระดับไหล่ซ้าย จนคันธงอยู่ในแนวขนานกับพื้น มือซ้ายอยู่เสมอแนวบ่าห่างจากตัวพอสมควร

-ข้อศอกซ้ายแนบชิดลำตัว มือขวาจับโคนคันธง แขนเหยียดตรงไปตามคันธง (เมื่อบรรเลงได้ครึ่งของเพลง)

-ครั้นแล้วให้ยกปลายคันธงกลับขึ้นในท่าเคารพช้าๆ ให้ได้จังหวะ เช่นเดียวกับขาลงเมื่อเพลงบรรเลงจบให้ทำกึ่งซ้ายหันแล้วลดคันธงอยู่ในท่าตรงตามเดิม

๑.๒ พลป้าย

- ปฏิบัติตนขณะอยู่กับที่ในริ้วขบวนผู้ต้องขัง ให้ถือป้ายทั้งสองมือ คือ มือขวากำคันป้ายชิดกับตัวป้าย มือซ้ายกำต่อลงมาชิดมือขวา โคนคันป้ายจดพื้นตรงหน้าระหว่างปลายเท้าทั้งสอง (ขนาดป้ายชื่อเรือนจำ/ทัณฑสถาน ๒๕ x ๙๐ ซม. ด้ามถือของป้ายเป็นไม้ท่อนกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ นิ้ว ยาวตามความเหมาะสมของความสูงของผู้ถือ ป้ายและด้ามถือของป้ายชื่อเป็นสีขาว ข้อความในป้ายเขียนเฉพาะชื่อเรือนจำและทัณฑสถานเท่านั้น ด้วยตัวอักษรแบบริบบิ้น สีกรมท่า หรือสีน้ำเงิน สูงประมาณ ๑๒ ซม.

- การทำความเคารพขณะอยู่กับที่ในริ้วขบวนผู้ต้องขัง ให้ทำความเคารพด้วยท่าตรงเท่านั้น

๑.๓ ผู้บังคับกองและผู้ต้องขัง

ผู้บังคับกองให้ทำความเคารพวันทยาหัตถ์ ผู้ต้องขังให้ทำความเคารพด้วยการยืนตรง

๒. การปฏิบัติตนและทำความเคารพขณะเคลื่อนที่ (เดินสวนสนาม)

เมื่อริ้วขบวนผู้ต้องขังเดินสวนสนาม ผู้อยู่ในริ้วขบวนเคลื่อนที่ไปตามแผนผังการเดินสวนสนามและทำความเคารพประธาน ดังนี้

๒.๑ พลธง

๒.๑.๑ ปฏิบัติตนขณะเคลื่อนที่ริ้วขบวนผู้ต้องขัง ให้แบกธงด้วยบ่าขวา คือ มือขวาจับด้ามธงห่างจากโคนคันธงพอสมควร ศอกขวาแนบลำตัวทำมุม ๙๐ องศา กับลำตัว

๒.๑.๒ การทำความเคารพขณะเดินสวนสนาม (ด้านหน้าที่นั่งประธานจะมีธงเป็นเครื่องหมายอยู่ ๓ ธง)

- เมื่อถึงธงที่ ๑ (ธงระวัง) ให้ลดธงจากท่าแบกมาแนบกับลำตัว คันธงตั้งตรง มือขวากำโคนคันธง มือซ้ายจับคันธงในแนวเสมอบ่า ยกข้อศอกซ้ายให้ตั้งได้ฉากกับลำตัว

- เมื่อถึงธงที่ ๒ (ธงทำความเคารพ) ให้เหยียดแขนซ้ายตรงออกไปข้างหน้า ให้คันธงเอนไปข้างหน้า ประมาณ ๔๕ องศา แขนขวาเหยียดตรงแนบลำตัว ตามองตรงไปข้างหน้าขนานกับพื้น (ไม่ต้องลดมือซ้ายลงแล้วเดินตามปกติ)

- เมื่อถึงธงที่ ๓ (ธงเลิกทำความเคารพ) ให้ยกธงขึ้นมาอยู่ในท่าแบกธงตามเดิม ลดมือซ้ายลงแล้วเดินตามปกติ

๒.๒ พลป้าย

๒.๒.๑ ปฏิบัติตนขณะเคลื่อนที่ริ้วขบวนผู้ต้องขัง ให้ถือป้ายด้วยมือขวา จับโคนป้ายให้นิ้วมืออยู่ในร่องที่โคนคันป้าย แขนขวาเหยียดตรงแนบกับลำตัว มือซ้ายจับคันป้ายในแนวเมือบ่า และตั้งให้ฉากกับลำตัว หันหน้าป้ายไปข้างหน้า

๒.๒.๒ การทำความเคารพขณะเดินสวนสนาม (ด้านหน้าที่นั่งประธานจะมีธงเป็นเครื่องหมาย

อยู่ ๓ ธง) ให้ถือป้ายตามปกติเหมือนขณะเคลื่อนที่ริ้วขบวน แต่ให้หันหน้าป้ายเข้าหาผู้เป็นประธานเมื่อถึงธงที่ ๒ และหันป้ายกลับที่เดิมเมื่อผ่านพ้นธงที่ ๓ แล้ว (ถึงธงที่ ๑ ธงที่ ๒ หรือ ธงที่ ๓ ก็คงเดินสวนสนามปกติ) ตามองตรงไปที่ข้างหน้าขนาดกับพื้น (ไม่ต้องสะบัดหน้าไปยังผู้เป็นประธาน)

๒.๓ ผู้บังคับกองผสม และผู้ต้องขังในริ้วขบวน

- การทำความเคารพขณะเดินสวนสนาม (ด้านหน้าที่นั่งประธานจะมีธงเป็นเครื่องหมายอยู่ ๓ ธง)

๑. ผู้บังคับกอง เมื่อเดินถึงธงที่ ๑ ให้สั่งผู้ต้องขังว่า “ระวัง” ก่อนถึงธงที่ ๒ ประมาณ ๒ ก้าว ให้สั่งต่อว่า “แลขวา-ทำ” ตัวเองสะบัดหน้าและทำวันทยาหัตถ์ไปยังประธานแขนไม่แกว่ง จนถึงธงที่ ๓ จึงสะบัดหน้ากลับและเลิกทำวันทยาหัตถ์ แล้วเดินตามปกติ

๒. ผู้ต้องขังในริ้วขบวน

เมื่อได้ยินคำสั่งว่า “แลขวา-ทำ” ให้ทุกคนสะบัดหน้าไปยังประธานแขนทั้ง ๒ ข้างไม่แกว่ง จนถึงธงที่ ๓ จึงสะบัดหน้ากลับ แล้วเดินตามปกติ ยกเว้นคนที่อยู่แถวขวาสุดไม่ต้องสะบัดหน้า คงมองตรงไปข้างหน้าขนาดกับพื้นแขนทั้ง ๒ ข้างไม่แกว่ง

เมื่อได้ยินคำสั่ง “แลขวา-ทำ” ให้ทุกคนทำ แม้ตนจะยังไม่ถึงธงที่ ๒ แต่เดินหน้าถึงธงที่ ๓ นั้น ตับใดถึงตับนั้นสะบัดหน้ากลับเอง โดยไม่ต้องออกคำสั่ง

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

การแข่งขันมีคะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน โดยแบ่งเป็น

๑.คะแนนป้าย ธงประจำเรือนจำและทัณฑสถาน	๒๐ คะแนน
๒.คะแนนการเดินสวนสนาม	๔๐ คะแนน
๓.คะแนนการทำความเคารพเมื่อผ่านธง ๓ ธง	๔๐ คะแนน

รายละเอียดคะแนน มีดังนี้

๑. คะแนนป้าย ธงประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน ๒๐ คะแนน

- ลักษณะ ขนาดของป้าย และการยืนถือป้าย ๕ คะแนน
- ลักษณะ ขนาดของธง และการยืนถือธง ๕ คะแนน
- การแต่งกาย (ความสะอาดเรียบร้อย) ๑๐ คะแนน

๒. คะแนนการเดินสวนสนาม(เริ่มตั้งแต่จุดเริ่มให้คะแนนสวนสนามจนถึงก่อนธงที่๑) ๔๐ คะแนน

- การแบกธง และการเดินสวนสนาม ๕ คะแนน
- การแบกป้ายและการหันป้ายก่อนถึงธงที่ ๑ และการเดินสวนสนาม ๕ คะแนน
- การเลี้ยวซ้ายบริเวณมุมสนาม และการสั่ง “ทางซ้าย” ของผู้บังคับกอง ๑๐ คะแนน
- การเดินสวนสนามของผู้ต้องขัง ความพร้อมเพรียงของแถว ระยะหน้าตัดแถว ระยะต่อของแถว ๑๐ คะแนน
- การเดินสวนสนามจากมุมสนามแนวปะรำพิธี ลักษณะการเดินตัวตรง การเดินเตะเท้า การเดินตบเท้า การแกว่งแขนและการสะบัดมือ จนกระทั่งเข้ายังประจำจุดที่รวมพล ๑๐ คะแนน

๓. คะแนนทำความเคารพเมื่อผ่านธง ๓ ธง ๔๐ คะแนน

- การทำความเคารพของพลธง เมื่อผ่าน ธง ๓ ธง ๕ คะแนน
- การทำความเคารพของพลป้าย เมื่อผ่านธง ๓ ธง ๕ คะแนน
- การสั่งและการทำความเคารพของผู้บังคับกอง เมื่อผ่านธง ๓ ธง ๕ คะแนน
- การทำความเคารพของผู้ต้องขัง เมื่อผ่านธง ๓ ธง ๕ คะแนน
- ระยะต่อ ระยะเคียง ๑๐ คะแนน
- ความพร้อมเพรียง ๑๐ คะแนน

รายชื่อเรือนจำและทัณฑสถานที่เข้าร่วมประกวด

๑.เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล

๑.๑ เรือนจำกลางบางขวาง

๑.๒ เรือนจำกลางคลองเปรม

๑.๓ เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร

๑.๔ เรือนจำพิเศษธนบุรี

๑.๕ เรือนจำพิเศษมีนบุรี

๑.๖ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี

๑.๗ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

ใช้เรือนจำกลางบางขวาง เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๒. เรือนจำและทัณฑสถาน ที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๑

๒.๑ เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา

๒.๒ เรือนจำกลางลพบุรี

๒.๓ เรือนจำกลางสมุทรปราการ

๒.๔ เรือนจำจังหวัดชัยนาท

๒.๕ เรือนจำจังหวัดปทุมธานี

๒.๖ เรือนจำจังหวัดสระบุรี

๒.๗ เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี

๒.๘ เรือนจำจังหวัดอ่างทอง

๒.๙ เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒.๑๐ เรือนจำอำเภอชัยบาดาล

๒.๑๑ เรือนจำอำเภอธัญบุรี

๒.๑๒ ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

๒.๑๓ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

๒.๑๔ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

๒.๑๕ ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

ใช้ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก และรอบชิงชนะเลิศประเภทผู้ต้องขังชาย

๓. เรือนจำและทัณฑสถาน ที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๒

๓.๑ เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา

๓.๒ เรือนจำกลางชลบุรี

๓.๓ เรือนจำจังหวัดจันทบุรี

๓.๔ เรือนจำจังหวัดตราด

๓.๕ เรือนจำจังหวัดนครนายก

๓.๖ เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี

๓.๗ เรือนจำจังหวัดสระแก้ว

๓.๘ เรือนจำพิเศษพัทยา

๓.๙ เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี

๓.๑๐ เรือนจำกลางระยอง

ใช้เรือนจำกลางระยอง เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๔. เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๓ และ ๔

๔.๑ เรือนจำกลางนครราชสีมา

๔.๒ เรือนจำกลางสุรินทร์

๔.๓ เรือนจำกลางอุบลราชธานี

๔.๔ เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ

๔.๕ เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์

๔.๖ เรือนจำจังหวัดยโสธร

๔.๗ เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ

๔.๘ เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ

๔.๙ เรือนจำอำเภอกันทรลักษ์

๔.๑๐ เรือนจำอำเภอนางรอง

๔.๑๑เรือนจำอำเภอบัวใหญ่

๔.๑๒เรือนจำอำเภอภูเขียว

๔.๑๓เรือนจำอำเภอรัตนบุรี

๔.๑๔เรือนจำอำเภอสีคิ้ว

๔.๑๕เรือนจำกลางขอนแก่น

๔.๑๖เรือนจำกลางอุดรธานี

๔.๑๗เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์

๔.๑๘เรือนจำจังหวัดบึงกาฬ

๔.๑๙เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

๔.๒๐เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร

๔.๒๑เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด

๔.๒๒เรือนจำจังหวัดเลย

๔.๒๓เรือนจำจังหวัดสกลนคร

๔.๒๔เรือนจำจังหวัดหนองคาย

๔.๒๕เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู

๔.๒๖ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

๔.๒๗เรือนจำอำเภอพล

๔.๒๘เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน

๔.๒๙เรือนจำจังหวัดกลางนครพนม

๔.๓๐ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก

๔.๓๑เรือนจำกลางคลองไผ่

ใช้ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๕. เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๕

๕.๑ เรือนจำกลางเชียงใหม่

๕.๒ เรือนจำกลางลำปาง

๕.๓ เรือนจำจังหวัดน่าน

๕.๔ เรือนจำจังหวัดพะเยา

๕.๕ เรือนจำจังหวัดแพร่

๕.๖ เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๕.๗ เรือนจำจังหวัดลำพูน

๕.๘ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

๕.๙ เรือนจำอำเภอเทิง

๕.๑๐เรือนจำอำเภอฝาง

๕.๑๑เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง

๕.๑๒เรือนจำกลางเชียงราย

ใช้เรือนจำกลางเชียงราย เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๖.เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๖

๖.๑ เรือนจำกลางพิษณุโลก

๖.๒ เรือนจำกลางกำแพงเพชร

๖.๓ เรือนจำกลางตาก

๖.๔ เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก

๖.๕ เรือนจำจังหวัดพิจิตร

๖.๖ เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์

๖.๗ เรือนจำจังหวัดสุโขทัย

๖.๘ เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์

๖.๙ เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี

๖.๑๐เรือนจำอำเภอแม่สอด

๖.๑๑เรือนจำอำเภอสวรรคโลก

๖.๑๒เรือนจำอำเภอหล่มสัก

๖.๑๓เรือนจำกลางนครสวรรค์

ใช้เรือนจำกลางพิษณุโลก เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๗.เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๗

๗.๑ เรือนจำกลางนครปฐม

๗.๒ เรือนจำกลางเพชรบุรี

๗.๓ เรือนจำกลางสมุทรสงคราม

๗.๔ เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี

๗.๕ เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร

๗.๖ เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๗.๗ เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี

๗.๘ เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ

๗.๙ เรือนจำกลางราชบุรี

๗.๑๐ เรือนจำกลางเขาบิน

ใช้เรือนจำกลางราชบุรี เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๘.เรือนจำและทัณฑสถานที่ตั้งในภูมิภาค เขต ๘ และ ๙

๘.๑ เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี

๘.๒ เรือนจำจังหวัดกระบี่

๘.๓ เรือนจำจังหวัดชุมพร

๘.๔ เรือนจำจังหวัดพังงา

๘.๕ เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

๘.๖ เรือนจำจังหวัดระนอง

๘.๗ ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

๘.๘ เรือนจำอำเภอเกาะสมุย

๘.๙ เรือนจำอำเภอไชยา

๘.๑๐เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า

๘.๑๑เรือนจำอำเภอทุ่งสง

๘.๑๒เรือนจำอำเภอปากพนัง

๘.๑๓เรือนจำอำเภอหลังสวน

๘.๑๔เรือนจำกลางสงขลา

๘.๑๕เรือนจำกลางปัตตานี

๘.๑๖เรือนจำกลางพัทลุง

๘.๑๗เรือนจำกลางยะลา

๘.๑๘เรือนจำจังหวัดตรัง

๘.๑๙เรือนจำจังหวัดนราธิวาส

๘.๒๐เรือนจำจังหวัดสตูล

๘.๒๑เรือนจำจังหวัดสงขลา

๘.๒๒ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

๘.๒๓เรือนจำอำเภอนาทวี

๘.๒๔เรือนจำอำเภอเบตง

๘.๒๕เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

ใช้เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบแรก

๑๐.ทัณฑสถานหญิง

๑๐.๑ทัณฑสถานหญิงกลาง

๑๐.๒ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

๑๐.๓ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก

๑๐.๔ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

๑๐.๕ทัณฑสถานหญิงสงขลา

๑๐.๖ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

๑๐.๗ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

๑๐.๘ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา

ใช้ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา เป็นสถานที่จัดการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ

ตารางกำหนดวันแข่งขัน

วัน/เดือน/ปี	สถานที่จัดการประกวด
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘	เรือนจำกลางบางขวาง
วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘	ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง
วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘	เรือนจำกลางระยอง
วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ (เขต ๓) วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ (เขต ๔)	ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก
วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘	เรือนจำกลางเชียงราย
วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘	เรือนจำกลางพิษณุโลก
วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘	เรือนจำกลางราชบุรี
วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘	ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา (รอบชิงชนะเลิศ)
วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ (เขต ๘) วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ (เขต ๙)	เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘	ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง (รอบชิงชนะเลิศ)

คู่มือการฝึก
ว่าด้วย
แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่า
คฝ.๗-๖ พ.ศ.๒๕๔๔

หน้า

บทที่๑ - กล่าวทั่วไป ๑

บทที่๒ - การฝึกบุคคลท่ามือเปล่า ๕

- ท่าตรง ๕
- ท่าพัก ๖
- ท่าหันอยู่กับที่ ๙
- ท่าก้าวทางข้าง ๑๖
- ท่าก้าวถอยหลัง ๑๗
- ท่าเดิน ๑๘
- ท่าหยุดจากการเดิน ๒๒
- ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน ๒๓
- ท่าซอยเท้า ๒๕
- ท่าหันในเวลาเดิน ๒๘
- ท่าเคารพ ๓๔
- ท่าวิ่ง ๔๕
- ท่าหยุดจากการวิ่ง ๔๖
- ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาวิ่ง ๔๘
- ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน ๔๙
- ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง ๕๑
- ท่าหันในเวลาวิ่ง ๕๒
- ท่าถอดหมวกและสวมหมวก ๕๘
- ท่าหมอบและลุก ๖๖

บทที่๓ - การฝึกแถวชิด ๗๐

- แถวหน้ากระดาน ๗๐
- แถวตอน ๘๓
- การตรวจแถว ๙๐
- การเปลี่ยนทิศทางขณะเคลื่อนที่ของรูปแถวตอน ๙๕

บทที่ ๑
กล่าวทั่วไป

๑. กล่าวนำ

๑.๑ บุคคลพลเรือนซึ่งเข้ารับราชการทหารใหม่ ไม่ว่าจะเข้ามารับราชการในฐานะเข้ารับราชการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร เข้ารับราชการเป็นนักเรียนนายสิบ เข้ารับราชการเป็นนักเรียนนายทหาร หรือสมัครเข้ารับราชการซึ่งต้องแต่งตั้งยศให้ก็ตาม จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกท่าบุคคลเบื้องต้นก่อนเสมอ ทั้งนี้เพื่อประสงค์จะฝึกให้บุคคลพลเรือนเหล่านี้มีลักษณะทหารโดยสมบูรณ์ และให้มีความรอบรู้ในลักษณะท่าทางส่วนบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติตนในเรื่องเกี่ยวกับวินัยและแบบธรรมเนียมของทหารตลอดเวลาที่รับราชการทหาร

๑.๒ การฝึกท่าบุคคลเบื้องต้นจึงถือได้ว่าเป็นการฝึกเริ่มแรกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเข้ารับราชการทหาร เนื่องจากการฝึกนี้จะเป็นเครื่องช่วยปูพื้นฐานบุคคลพลเรือนให้เปลี่ยนลักษณะท่าทางเป็นทหารได้โดยสมบูรณ์ในโอกาสต่อไป

๒. ความมุ่งหมาย

คู่มือการฝึกเล่มนี้ได้กำหนดขึ้นโดยความมุ่งหมายเพื่อให้หน่วยทหาร หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการฝึกท่าบุคคลเบื้องต้นให้กับบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ได้นำไปใช้เป็นแบบฉบับในการฝึกบุคคลท่ามือเปล่าให้เป็นมาตรฐานอันเดียวกัน เพื่อปรับลักษณะท่าทางของบุคคลพลเรือนให้เป็นทหารโดยสมบูรณ์

๓. ขอบเขต

คู่มือการฝึกเล่มนี้จะกล่าวถึงการฝึกบุคคลท่ามือเปล่า ซึ่งครอบคลุมท่าที่สำคัญ ๆ และเป็นท่าหลักๆ ได้แก่ ท่าตรง ท่าพัก ท่าหัน ท่าเดิน ท่าหยุด ท่าเคารพ ท่าวิ่ง ท่าถอดหมวกและสวมหมวก ท่าหมอบลุก และรวมถึงการฝึกแถวชิดด้วย

๔. การบรรลุผล

เพื่อให้การฝึกบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้บังคับบัญชาทุกชั้น ตลอดจนผู้มีหน้าที่ฝึกทุกนายจะต้องคอยกวดขัน และหมั่นดูแลให้การฝึกดำเนินไปด้วยดีที่สุด โดยจะต้องพยายามคิดค้นหาวิธีฝึกและใช้อุบายในการฝึกอย่างประณีตรอบคอบ เอาใจใส่ และเมื่อพบข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกจะต้องจัดการแก้ไขทันที

๕. การนำไปใช้

ผู้ฝึกจะต้องใช้ดุลพินิจในการกำหนดวิธีการฝึก ให้เหมาะสมแก่ จำนวนผู้รับการฝึก จำนวนเครื่องช่วยฝึก ครูฝึกและผู้ช่วยครูฝึกที่มีอยู่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้รับการฝึกต้องรอคอยการฝึกอัน เนื่องจากความจำกัดของเครื่องช่วยฝึก และปฏิบัติไปในทางผิด ๆ อันเนื่องจากการขาดการกำกับดูแลการปฏิบัติของครูฝึกและผู้ช่วยครูฝึกอย่างใกล้ชิด

๖. การปรับปรุงแก้ไข

หากผู้ใช้คู่มือเล่มนี้ประสงค์ที่จะให้ข้อเสนอแนะในการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงคู่มือให้ดีขึ้นย่อมกระทำได้ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่จะเสนอให้เปลี่ยนแปลงเหล่านี้ควรจะบ่งหน้า ข้อ และบรรทัดตามที่ปรากฏในคู่มือด้วย และควรจะให้เหตุผลประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถนำมาประเมินค่าได้โดยสมบูรณ์ ข้อคิดเห็นเหล่านี้ขอให้ส่งตรงไปยังแผนกการฝึก กองวิทยาการ ศูนย์การทหารราบ ค่ายธนะรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๗. คำแนะนำในการใช้คำบอก

เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ในการฝึกได้มีความเข้าใจ และสามารถใช้คำบอกตามที่กำหนดไว้ในคู่มือเล่มนี้สำหรับสั่งการปฏิบัติท่าต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงแนะนำให้ผู้ใช้คู่มือได้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้คำบอกดังต่อไปนี้

๗.๑ ประเภทของคำบอก คำบอกที่กำหนดไว้ในคู่มือเล่มนี้แบ่งลักษณะออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๗.๑.๑ คำบอกแบ่ง

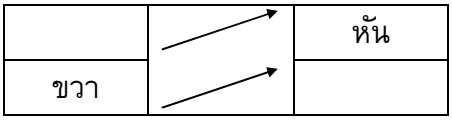
๗.๑.๒ คำบอกเป็นคำ ๆ

๗.๑.๓ คำบอกรวด

๗.๑.๔ คำบอกผสม

๗.๒ การใช้คำบอก ลักษณะที่ต่างกันของคำบอกประเภทต่าง ๆ จะเป็นเครื่องบ่งให้ทราบถึงลักษณะการปฏิบัติของท่านั้น ๆ แนวทางในการใช้น้ำเสียงเพื่อสั่ง และเขียนไว้ให้เห็นความ แตกต่างกันอย่างเด่นชัดโดยการแสดงเครื่องหมายไว้

๗.๒.๑ คำบอกแบ่ง (รูปที่ ๑) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับท่าฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะกำหนดไว้ให้ปฏิบัติได้เป็นจังหวะเดียวหรือแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ได้ คำบอกแบ่งนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลัง ด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นด้วยการใช้เครื่องหมาย - ขั้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ขวา - หัน” เป็นต้น

รูปที่ ๑ แสดงการบอก คำบอกแบ่ง

๗.๒.๒ คำบอกเป็นคำ ๆ (รูปที่ ๒) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับท่าฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอน ๆ ได้)

และจำเป็นต้องใช้คำบอกยืดยาวซึ่งอาจจะมีหลายพยางค์ก็ได้ จึงจำเป็นต้องเว้นจังหวะการบอกไว้เป็นตอน ๆ หรือคำ ๆ คำบอกเป็นคำ ๆ นี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกทั้งในคำแรกและคำหลังด้วยการวางน้ำหนักเสียงไว้เท่า ๆ กัน โดยเว้นจังหวะระหว่างคำไว้เล็กน้อย ไม่ต้องลากเสียงยาวในคำแรก และเน้นหนักในคำหลัง เหมือนคำบอกแบ่ง การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยการใช้เครื่องหมาย, ขั้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น " ตามระเบียบ, พัก " เป็นต้น

ตาม ระเบียบ	พัก	

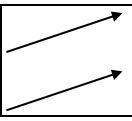
รูปที่ ๒ แสดงการบอก คำบอกเป็นคำ ๆ

๗.๒.๓ คำบอกรวด (รูปที่ ๓) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับท่าฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอน ๆ ได้) และเป็นคำสั่งที่ไม่ยืดยาวหรือมีหลายพยางค์ จึงไม่มีความจำเป็นต้อง แบ่งจังหวะการสั่งไว้เป็นตอน ๆ หรือคำ ๆ คำบอกรวดนี้ไม่ว่าจะมีกี่พยางค์ก็ตาม ผู้ให้คำบอกจะต้องบอกรวดเดียวจบโดยวางน้ำหนักเสียงเป็นระดับเดียว การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยเขียนเป็นคำติดต่อกันทั้งหมด ไม่ใช้เครื่องหมายใด ๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น "ถอดหมวก" เป็นต้น

ถอด หมวก		

รูปที่ ๓ แสดงการบอก คำบอกรวด

๗.๒.๔ คำบอกผสม (รูปที่ ๔) เป็นคำบอกที่มีลักษณะคล้ายคำบอกเป็นคำ ๆ จะผิดกับคำบอกเป็นคำ ๆ ก็ตรงที่ คำบอกในคำหลังจะเป็นคำบอกแบ่ง เพราะฉะนั้นคำบอกประเภทนี้จึงเป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับท่าฝึก ที่ส่วนใหญ่มักจะกำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ได้ตามลักษณะของคำบอกแบ่งที่ผสมอยู่ในคำหลังของคำบอกผสมนี้เป็นหลัก คำบอกผสมนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำห้วงแรกเช่นเดียวกับคำบอกเป็นคำ ๆ คือ วางน้ำหนักเสียงไว้เท่า ๆ กัน ส่วนการเปล่งเสียงในคำบอกห้วงหลังก็คงเปล่งเสียงในลักษณะเดียวกันกับคำบอกแบ่ง คือ เปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยใช้เครื่องหมาย, ขั้นกลางไว้ระหว่างคำบอกห้วงแรกและห้วงหลัง ส่วนคำบอกในห้วงหลังคงใช้เครื่องหมาย-ขั้นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น " ทางขวา, แลขวา-ทำ " เป็นต้น

			ทำ
ทางขวา	แลขวา		

รูปที่ ๔ แสดงการบอก คำบอกผสม

๘. คำแนะนำในการฝึก

๘.๑ ลำดับขั้นตอนในการฝึก สมควรฝึกแบบปิดขั้นตอนจนทหารปฏิบัติได้คล่องแคล่วพอสมควรแล้ว จึงค่อยฝึกแบบเปิดขั้นตอน

๘.๒ คำบอกปิดขั้นตอน

๘.๒.๑ “จังหวะ” ใช้กับคำบอกแบ่งและคำบอกผสม

๘.๒.๒ “ตอน” ใช้กับคำบอกเป็นคำ ๆ และคำบอกรวด

๘.๒.๓ ใช้คำบอกเช่นเดียวกับการฝึกแบบเปิดจังหวะหรือเปิดตอน โดยแจ้งเตือนให้ทหารทราบล่วงหน้าว่าจะฝึกปิดจังหวะหรือปิดตอน ในการปฏิบัติของทหารเมื่อสิ้นคำบอกให้ปฏิบัติเฉพาะ “จังหวะ ๑” หรือ “ตอนที่ ๑” สำหรับจังหวะหรือตอนที่เหลือให้ใช้คำบอก “ต่อไป” จนกว่าจะปฏิบัติจบท่านั้น ๆ เช่น ท่าขวาหัน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

๘.๒.๓.๑ คำบอกเริ่มแรก “ขวา - หัน” ปฏิบัติจังหวะที่ ๑

๘.๒.๓.๒ คำบอก “ต่อไป” ปฏิบัติจังหวะที่ ๒

บทที่ ๒
การฝึกบุคคลท่ามือเปล่า

๙. ท่าตรง (รูปที่ ๕)

รูปที่ ๕ ท่าตรง

๙.๑ คำบอก “แถว - ตรง” (คำบอกแบ่ง)

๙.๒ การปฏิบัติ ท่านี้มีจังหวะเดียว

๙.๒.๑ ลักษณะของท่าตรงมีดังนี้คือ จะต้องยืนให้ส้นเท้าทั้งสองชิดและอยู่ในแนวเดียวกัน ปลายเท้าทั้งสองแบะออกไปทางข้าง ข้างละเท่า ๆ กัน จนปลายเท้าห่างกันประมาณ ๑ คืบ หรือให้ความยาวของเท้าเฉียงเป็นมุมประมาณ ๔๕ องศา เข่าเหยียดตรงและบีบเข้าหากัน แขนทั้งสองอยู่ข้างลำตัวในลักษณะงอข้อศอกไว้ จนเกิดเป็นช่องว่างห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือและพลิกข้อศอกไปทางข้างหน้าเล็กน้อยจนไหล่ทั้งสองข้างตึงและเสมอกัน นิ้วมือทั้งห้าเหยียดตรงเรียงชิดติดกัน และให้นิ้วกลางแตะไว้ที่ตรงกึ่งกลางขาท่อนบนประมาณแนวตะเข็บกางเกงเปิดฝ่ามือออกไปทางด้านนิ้วก้อยเล็กน้อย ลำคอตั้งตรงไม่ยื่นคาง สายตามองตรงไปทางข้างหน้าในแนวระดับ วางน้ำหนักตัวให้อยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่า ๆ กันและนิ่ง

๙.๒.๒ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว -” ทหารจะต้องจัดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ยืนอยู่ในลักษณะของท่าตรงตามที่ได้กล่าวแล้ว ยกเว้นเข่าขวาหย่อนเล็กน้อย พร้อมกับสูดลมหายใจเข้าปอดให้เต็มที่ และยกอกให้ผึ่งผาย

๙.๒.๓ เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้ทหารกระตุกเข่าขวาเข้ามาอย่างรวดเร็วและแข็งแรงจนตึง ในลักษณะที่ให้บีบเข่าทั้งสองเข้าหากันแล้วนิ่ง

๙.๒.๔ ท่าตรง ถือเป็นท่าพื้นฐานของทุกท่าก่อนจะปฏิบัติท่าใดก็ตาม จะต้องเริ่มต้นจากท่าตรงเสมอ

๑๐. ท่าพัก

๑๐.๑ ท่าพักแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๐.๑.๑ ท่าพักในแถว ประกอบด้วย ท่าพักตามปกติ ท่าพักตามระเบียบ และท่าพักตามสบาย

๑๐.๑.๒ ท่าพักนอกแถว ประกอบด้วย ท่าพักแถวและท่าเลิกแถว

๑๐.๒ ท่าพักตามปกติ (รูปที่ ๖)

๑๐.๒.๑ คำบอก “พัก” (คำบอกรวด)

๑๐.๒.๒ การปฏิบัติ ท่านี้มีจังหวะเดียว แต่ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑๐.๒.๒.๑ ในขั้นแรกเมื่อได้ยินคำบอก “พัก” ให้ทหารหย่อนเข่าขวาลงเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้ส่วนอื่น ๆ ของร่างกายมีการไหวติงไปด้วยอย่างกระทันหัน

๑๐.๒.๒.๒ สำหรับในขั้นต่อไปนั้น ท่านี้อนุญาตให้ทหารเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและเปลี่ยนเข่าพักได้ตามสมควรและเท่าที่จำเป็น

๑๐.๒.๒.๓ ท่านี้ห้ามทหารขยับเขยื้อน หรือเปลี่ยนที่ยืนของเท้าทั้งสองข้าง และห้ามพูดคุยกันโดยเด็ดขาด

๑๐.๒.๒.๔ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว-” ให้ทหารยืดตัวขึ้นพร้อมกับสูดลมหายใจเข้าปอดจนเต็มที่ และจัดทุกส่วนของร่างกายให้อยู่ในลักษณะของท่าตรง เว้นเข่าขวายังหย่อนอยู่ ถ้าได้ยินคำบอกขณะที่หย่อนเข่าซ้าย ก็ให้เปลี่ยนมาหย่อนเข่าขวา

๑๐.๒.๒.๕ เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้กระตุกเข่าขวากลับไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

รูปที่ ๖ ท่าพักตามปกติ

๑๐.๓ ท่าพักตามระเบียบ (รูปที่ ๗)

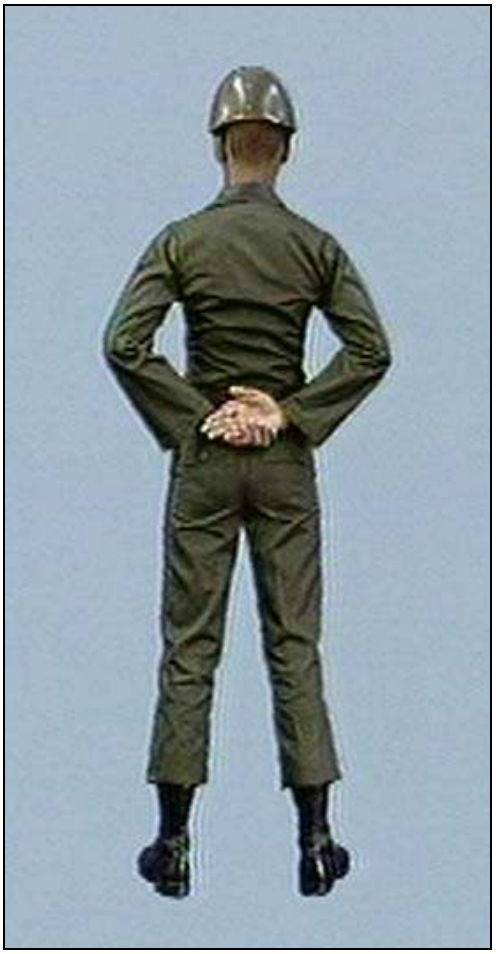
๑๐.๓.๑ คำบอก “ตามระเบียบ, พัก” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

๑๐.๓.๒ การปฏิบัติ ท่านี้มีจังหวะเดียว แต่ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑๐.๓.๒.๑ เมื่อได้ยินคำบอก “ตามระเบียบ, พัก” ให้ทหารแยกเท้าซ้ายออกไปทางด้านซ้ายประมาณ ๓๐ ซม. อย่างแข็งแรงและผึ่งผายโดยให้เท้าทั้งสองข้างอยู่ระดับหัวไหล่ ในขณะเดียวกันให้นำมือทั้งสองข้างไปจับกันไว้ทางด้านหลัง ในลักษณะหันหลังมือทั้งสองข้างเข้าหาลำตัว ใช้มือซ้ายจับมือขวาโดยให้มือขวาอยู่ทางด้านนอก วางนิ้วหัวแม่มือขวาให้ทับและจับนิ้วหัวแม่มือซ้ายไว้ นิ้วมือทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) ของมือขวาเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน โดยให้เฉียงลงไปทางเบื้องล่างทางซ้าย วางหลังมือซ้ายแตะไว้แนวกึ่งกลางด้านหลังลำตัวประมาณใต้แนวเข็มขัด และแบะข้อศอกทั้งสองข้างไปข้างหน้าเล็กน้อยแต่พอสบาย ลักษณะของการยืนจะต้องให้ขาทั้งสองตึง

(๗ ก.)

(๗ ข.)

รูปที่ ๗ ท่าพักตามระเบียบ

น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่า ๆ กัน ยกอกให้สง่าผ่าเผย จัดไหล่ทั้งสองข้างให้เสมอกัน ลำคอตั้งตรง สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับและนิ่ง

๑๐.๓.๒.๒ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว-” ให้สูดลมหายใจเข้าปอดจนเต็มที่

๑๐.๓.๒.๓ เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้ชักเท้าซ้ายกลับมาชิดกับเท้าขวาในลักษณะที่ให้ส้นเท้าทั้งสองชิดและอยู่ในแนวเดียวกัน ปลายเท้าทั้งสองแบะออกไปทางข้าง ข้างละเท่า ๆ กัน ห่างกันประมาณ ๑ คืบ พร้อมกันนั้นให้ลดมือทั้งสองข้างลงมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๑๐.๔ ท่าพักตามสบาย

๑๐.๔.๑ คำบอก “ตามสบาย, พัก” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

๑๐.๔.๒ การปฏิบัติ ท่านี้มีจังหวะเดียว แต่ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๑๐.๔.๒.๑ เมื่อได้ยินคำบอก “ตามสบาย, พัก” ให้ทหารหย่อนเข่าขวาลงเล็กน้อย โดยพยายามไม่ให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการไหวติงไปด้วยอย่างกระทันหัน เช่นเดียวกับการทำท่าพักตามปกติในขั้นแรก

๑๐.๔.๒.๒ สำหรับในขั้นต่อไปนั้น ท่านี้อนุญาตให้ทหารเคลื่อนไหวอิริยาบถได้ตามสบาย ห้ามพูดคุยกันเว้นแต่ได้รับอนุญาต และเท้าข้างใดข้างหนึ่งจะต้องอยู่กับที่

๑๐.๔.๒.๓ ท่านี้ห้ามทหารออกนอกแถว ถ้าไม่อนุญาตให้นั่งจะนั่งไม่ได้ ถ้าได้รับอนุญาตให้นั่งจะต้องนั่งในลักษณะที่ให้ปักเท้าข้างใดข้างหนึ่งเป็นหลักอยู่กับที่

๑๐.๔.๒.๔ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว-” ไม่ว่าทหารจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตามให้ทหารรีบกลับมาอยู่ในท่าพักตามปกติ พร้อมกับสูดลมหายใจเข้าปอดให้เต็มที่ และยกอกให้ผึ่งผาย

๑๐.๔.๒.๕ เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้ทหารกระตุกเข่าขวาเข้ามาอย่างรวดเร็วและแข็งแรงจนเข่าตึง ในลักษณะที่ให้บีบเข่าทั้งสองข้างเข้าหากันอยู่ในท่าตรงแล้วนิ่ง

๑๐.๕ ท่าพักแถว

๑๐.๕.๑ คำบอก “พักแถว” (คำบอกรวด)

๑๐.๕.๒ การปฏิบัติ

๑๐.๕.๒.๑ เมื่อได้ยินคำบอก “พักแถว” ให้ทหารทุกคนที่อยู่ในแถวต่างคนต่างแยกออกไปจากแถวในทันทีและอย่างฉับไว ท่าพักแถวนี้ทหารแต่ละคนสามารถจะหาที่นั่งพักได้ตามสะดวก แต่ต้องอยู่ในบริเวณใกล้เคียงนั้นและไม่ทำเสียงอึกทึก

๑๐.๕.๒.๒ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ทุกคนรีบกลับมาเข้าแถวที่เดิมโดยเร็วในรูปแถวเดิม และเมื่อจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยแล้ว ให้อยู่ในท่าตรงจนกว่าจะได้รับคำสั่งปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

๑๐.๕.๓ โอกาสในการใช้ สำหรับพักนอกแถวในระยะเวลาสั้น เพื่อรอการฝึกหรือปฏิบัติงานต่อไป

๑๐.๕.๔ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก เมื่อผู้ฝึกเรียกแถวใหม่ด้วยการใช้คำบอก “แถว” แล้วผู้ฝึกจะสั่ง “แถว - ตรง” อีกไม่ได้ ถ้าเห็นว่าทหารที่กลับมาเข้าแถวใหม่ยังจัดแถวไม่เรียบร้อย ผู้ฝึกจะต้องใช้คำบอก “จัดแถว” และ “นิ่ง” ตามลำดับเท่านั้น

๑๐.๖ ท่าเลิกแถว

๑๐.๖.๑ คำบอก “เลิกแถว” (คำบอกรวด)

๑๐.๖.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอกว่า “เลิกแถว” ให้ทหารทุกคนที่อยู่ในแถวแยกกระจายกันออกไปจากแถวโดยเร็ว

๑๐.๖.๓ โอกาสในการใช้ สำหรับเลิกการฝึกหรือปฏิบัติงานในครั้งนั้น

๑๑. ท่าหันอยู่กับที่

ท่าหันอยู่กับที่แบ่งออกเป็น ๕ ท่า คือ ท่าขวาหัน, ท่าซ้ายหัน, ท่ากลับหลังหัน, ท่ากึ่งขวาหัน, และท่ากึ่งซ้ายหัน

๑๑.๑ ท่าขวาหัน (รูปที่ ๘)

(๘/๑ ก.)

(๘/๑ ข.)

จังหวะหนึ่ง

(๘/๒)

จังหวะสอง

รูปที่ ๘ ท่าขวาหัน

๑๑.๑.๑ คำบอก “ขวา - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๑.๑.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๑.๑.๒.๑ **จังหวะหนึ่ง** เมื่อได้ยินคำบอก “ขวา - หัน” ให้ทหารเปิดปลายเท้าขวาให้สูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตรึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางขวาจนได้ ๙๐ องศา ด้วยการใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นไว้กับพื้นเพื่อช่วยให้มีการทรงตัวดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกด ปลายเท้าไว้ ณ ที่เดิมในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวดทรงของลำตัว และการวางมือทั้งสองให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงตลอดเวลาด้วย เมื่อหมุนตัวไปได้ที่แล้ว ทหารจะต้องอยู่ในท่ายืนที่วางน้ำหนักตัวทั้งหมดไว้บนเท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึงไปทางด้านหลังทางซ้าย ส้นเท้าเปิดและบิดออกไปทางด้านนอกของลำตัว

๑๑.๑.๒.๒ **จังหวะสอง** ชักเท้าซ้ายมาชิดกับเท้าขวา เพื่อยืนในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

๑๑.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกปิดจังหวะให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ เพื่อให้ทหารปฏิบัติจังหวะหนึ่งโดยใช้คำบอก “ขวา - หัน” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติต่อไปในจังหวะสองให้ใช้คำบอก “ต่อไป”

๑๑.๒ ท่าซ้ายหัน (รูปที่ ๙)

(๙/๑ ก.)

(๙/๑ ข.)

รูปที่ ๙ ท่าซ้ายหันจังหวะหนึ่ง

(๙/๒)

รูปที่ ๙ ท่าซ้ายหันจังหวะสอง

๑๑.๒.๑ คำบอก “ซ้าย - หัน”

๑๑.๒.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๑.๒.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้าย - หัน” ให้ทหารเปิดปลายเท้าซ้ายให้สูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยโดยพยายามกดส้นเท้าให้ตรึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางซ้ายจนได้ ๙๐ องศา ด้วยการใช้ส้นเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าขวากดแน่นไว้กับพื้น เพื่อให้มีการทรงตัวดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าหมุนตามไปด้วย โดยพยายามกดปลายเท้าขวาไว้ ณ ที่เดิมในลักษณะให้ขาเหยียดตึง ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวดทรงของลำตัว และการวางมือทั้งสองให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงตลอดเวลาด้วย เมื่อหมุนตัวไปได้ที่แล้วทหารจะอยู่ในท่ายืนที่วางน้ำหนักตัวทั้งหมดไว้บนเท้าซ้าย ขาขวาเหยียดตึงไปทางด้านหลังทางขวา ส้นเท้าเปิดและบิดออกไปทางด้านนอกของลำตัว

๑๑.๒.๒.๒ จังหวะสอง ชักเท้าขวามาชิดกับเท้าซ้าย เพื่อยืนในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

๑๑.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกปิดจังหวะให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะเพื่อให้ทหารปฏิบัติจังหวะหนึ่ง โดยใช้คำบอก “ซ้าย - หัน” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติต่อไปในจังหวะสองให้ใช้คำบอก “ต่อไป”

๑๑.๓ ท่ากลับหลังหัน (รูปที่ ๑๐)

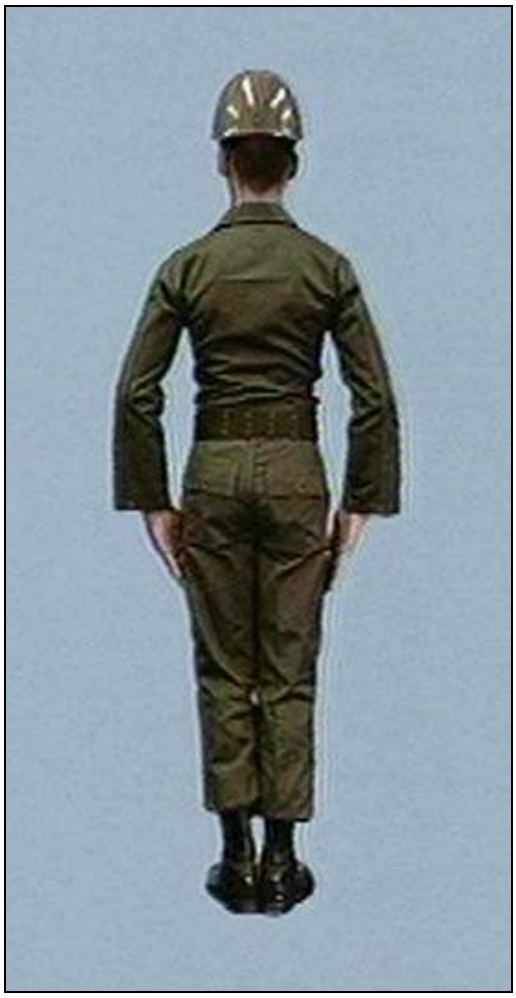

(๑๐/๑ ก.)

(๑๐/๑ ข.)

รูปที่ ๑๐ ท่ากลับหลังหันจังหวะหนึ่ง

(๑๐/๒)

รูปที่ ๑๐ ท่ากลับหลังหันจังหวะสอง

๑๑.๓.๑ คำบอก “กลับหลัง - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๑.๓.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๑.๓.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลัง - หัน” ให้ทหารเปิดปลายเท้าขวาให้สูงขึ้นจากพื้นเล็กน้อยและพยายามกดส้นเท้าให้ตรึงอยู่กับที่ แล้วหมุนตัวไปทางขวาจนได้ ๑๘๐ องศา (กลับหน้าเป็นหลัง) ด้วยการใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุน ในขณะเดียวกันนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นไว้กับพื้นเพื่อให้มีการทรงตัวดีในระหว่างหมุนตัว แล้วเปิดส้นเท้าพร้อมกับเหวี่ยงเท้าซ้ายไปทางซ้าย และนำปลายเท้าซ้ายไปแตะพื้นไว้ทางด้านหลังในทิศทางเฉียงไปทางหลังทางซ้ายของลำตัว ส้นเท้าเปิด เข่าเหยียดตึง ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นจะต้องพยายามรักษาทรวดทรงของลำตัว และการวางมือทั้งสองให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงตลอดเวลาด้วย เมื่อหมุนตัวไปได้ที่แล้วทหารจะอยู่ในท่ายืนที่วางน้ำหนักตัวทั้งหมดไว้บนเท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึงไปทางด้านหลังทางซ้าย ส้นเท้าเปิดและบิดออกไปทางด้านนอกของลำตัว

๑๑.๓.๒.๒ จังหวะสอง ชักเท้าซ้ายมาชิดกับเท้าขวา เพื่อยืนในลักษณะของท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

๑๑.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกปิดจังหวะให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ เพื่อให้ทหารปฏิบัติจังหวะหนึ่ง โดยใช้คำบอก “กลับหลัง - หัน” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติต่อไปในจังหวะสอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป”

๑๑.๔ ท่ากึ่งขวาหัน

(๑๑/๑ ก.) (๑๑/๑ ข.) (๑๑/๒)

จังหวะหนึ่ง จังหวะสอง

รูปที่ ๑๑ ท่ากึ่งขวาหัน

๑๑.๔.๑ คำบอก “กึ่งขวา - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๑.๔.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะ ในการปฏิบัติคงมีขั้นตอนเหมือนกันกับการทำท่าขวาหัน จะแตกต่างกันเฉพาะให้หันไปเพียง ๔๕ องศา เท่านั้น

๑๑.๔.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกปิดจังหวะให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ เพื่อให้ทหารปฏิบัติจังหวะหนึ่ง โดยใช้คำบอก “กึ่งขวา - หัน” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติต่อไปในจังหวะสอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป”

๑๑.๕ ท่ากึ่งซ้ายหัน

(๑๒/๑ ก.) (๑๒/๑ ข.) (๑๒/๒)

จังหวะหนึ่ง จังหวะสอง

รูปที่ ๑๒ ท่ากึ่งซ้ายหัน

๑๑.๕.๑ คำบอก “กึ่งซ้าย - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๑.๕.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะ ในการปฏิบัติคงมีขั้นตอนเหมือนกันกับการทำท่าซ้ายหัน จะแตกต่างกันเฉพาะให้หันไปเพียง ๔๕ องศา เท่านั้น

๑๑.๕.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกปิดจังหวะให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ เพื่อให้ทหารปฏิบัติจังหวะหนึ่ง โดยให้คำบอก “กึ่งซ้าย - หัน” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติต่อไปในจังหวะสอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป”

๑๒. ท่าก้าวทางข้าง (รูปที่ ๑๓)

รูปที่ ๑๓ ท่าก้าวทางข้าง

๑๒.๑ **คำบอก** “ก้าวทางขวา. . . . . .ก้าว, ทำ” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

“ก้าวทางซ้าย. . . . . .ก้าว, ทำ”

๑๒.๒ **การปฏิบัติ** เมื่อได้ยินคำบอก “ก้าวทางขวา. . . . . .ก้าว, ทำ” หรือ “ก้าวทางซ้าย. . . . . .ก้าว, ทำ” ให้ทหารก้าวเท้าขวา (ซ้าย) ไปทางข้างในลักษณะเข่าทั้งสองข้างตึง วางปลายเท้าขวา (ซ้าย) จดพื้นแล้วลดส้นเท้าสัมผัสพื้นเต็มฝ่าเท้า หลังจากนั้นเปลี่ยนน้ำหนักตัวไปอยู่บนเท้าที่ก้าวออกไป แล้วนำเท้าซ้าย (ขวา) ไปชิดเท้าที่ก้าวออกไปอยู่ในท่าตรง สำหรับก้าวต่อไปคงปฏิบัติเหมือนเดิมทุกประการจนครบจำนวนก้าว ทั้งนี้จะต้องรักษาการทรงตัว และร่างกายส่วนอื่นให้อยู่ในท่าตรง

๑๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๒.๓.๑ ท่าก้าวทางข้างนี้มักจะนำไปใช้ในโอกาส ที่ต้องการให้ทหารเปลี่ยนที่ตั้งแถวไปทางข้างในระยะใกล้ไม่เกิน ๑๐ ก้าว

๑๒.๓.๒ ถ้าหากประสงค์จะให้แถวทหารเปลี่ยนที่ตั้งแถวไปทางขวา (ซ้าย) ในระยะมากกว่า ๑๐ ก้าว ให้ใช้วิธีบอกให้ทหารทำท่าขวา (ซ้าย) หัน เสียก่อน แล้วบอก “หน้า - เดิน”, “แถว - หยุด”, “ขวา (ซ้าย) - หัน” กลับสู่ทิศทางเดิม และจัดแถวใหม่

๑๒.๓.๓ คำบอกที่เขียนไว้ว่า “ก้าวทางขวา (ซ้าย).....ก้าว, ทำ” นั้น ตรงเครื่องหมาย .....ก้าว ที่เว้นไว้นั้น ผู้ฝึกจะต้องกำหนดจำนวนก้าวให้ชัดเจนด้วย เช่น “ก้าวทางขวา ๕ ก้าว, ทำ” เป็นต้น

๑๓. ท่าก้าวถอยหลัง (รูปที่ ๑๔)

(๑๔/ก.) (๑๔/ข.) (๑๔/ค.) (๑๔/ง.)

รูปที่ ๑๔ ท่าก้าวถอยหลัง

๑๓.๑ **คำบอก** “ก้าวถอยหลัง. . . . .ก้าว, ทำ” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

๑๓.๒ **การปฏิบัติ** เมื่อได้ยินคำบอก “ก้าวถอยหลัง. . . . .ก้าว, ทำ” ให้ทหารก้าวเท้าซ้ายออกไปทางด้านหลังก่อนให้ได้ความยาวของก้าวประมาณ ๓๐ ซม. ในลักษณะที่เข่าทั้งสองเหยียดตึงและรักษาทรวดทรงของร่างกายให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงตลอดเวลา แล้ววางปลายเท้าที่ก้าวออกไปก่อนนั้นจดกับพื้น ต่อจากนั้นให้ลดส้นเท้าลงไปยืนกับพื้นพร้อมกับเปลี่ยนน้ำหนักตัวไปวางอยู่บนเท้าซ้ายและยกส้นเท้าขวาสูงขึ้นเล็กน้อย แล้วยกเท้าขวาก้าวออกไปทางข้างหลังในลักษณะที่ให้ผ่านเท้าซ้าย ออกไปทางด้านหลังของเท้าซ้ายอีกประมาณ ๓๐ ซม. และนำปลายเท้าขวาไปจดกับพื้นไว้ในลักษณะเดียวกันกับการก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหลังในครั้งแรก ในลำดับต่อไปให้เปลี่ยนเท้าก้าวไปข้างหลังสลับกันไปเช่นนั้นเรื่อย ๆ จนกว่าจะครบจำนวนก้าวตามที่ได้รับคำสั่งให้หยุดเท้าข้างที่ก้าวไปครบจำนวนนั้นไว้กับที่ในลักษณะวางน้ำหนักตัวยืนอยู่บนเท้าข้างนั้น แล้วจึงนำเท้าหน้าซึ่งเปิดส้นเท้าเล็กน้อยเข้ามาชิดกับเท้าข้างที่หยุดในลักษณะท่าตรง

ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้ก้าวไปข้างหลังเพียงหนึ่งก้าว ก็ให้ปฏิบัติโดยก้าวเท้าซ้ายออกไปก่อนในลักษณะตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น แล้วดึงเท้าขวาเข้ามาชิดกับเท้าซ้ายโดยไม่ต้องก้าวต่อไป

๑๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๓.๓.๑ ท่าก้าวถอยหลังนี้ มักจะนำไปใช้ในโอกาสที่ต้องการให้ทหารเปลี่ยนที่ตั้งแถวไปทางข้างหลังในระยะใกล้ ไม่เกิน ๑๐ ก้าว

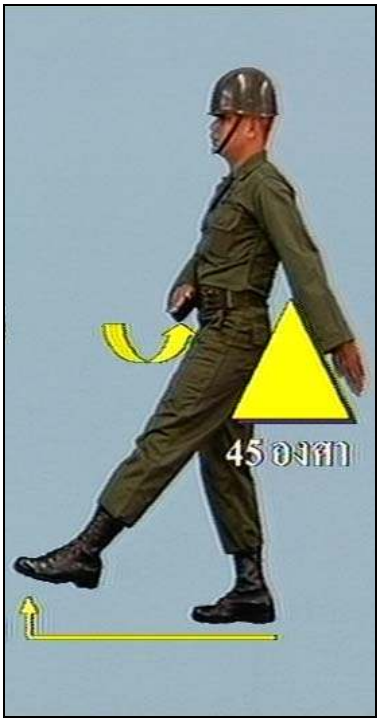
๑๓.๓.๒ ถ้าหากประสงค์จะให้แถวทหารเปลี่ยนที่ตั้งแถว ไปทางข้างหลังในระยะมากกว่า ๑๐ ก้าว ให้ใช้วิธีบอกให้ทหารทำท่ากลับหลังหันเสียก่อน แล้วบอก “หน้า - เดิน” “แถว - หยุด”, “กลับหลัง - หัน” กลับสู่ทิศทางเดิม และจัดแถวใหม่

๑๓.๓.๓ คำบอกที่เขียนไว้ว่า “ก้าวถอยหลัง. . . . .ก้าว, ทำ” นั้น ตรงเครื่องหมาย . . . . ก้าวที่เว้นไว้นั้น ผู้ฝึกจะต้องกำหนดจำนวนก้าวให้ชัดเจนด้วย เช่น “ก้าวถอยหลัง ๕ ก้าว, ทำ” เป็นต้น

๑๔. ท่าเดิน

ท่าเดินแบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ ท่าเดินสวนสนาม, ท่าเดินตามปกติ, และท่าเดินตามสบาย

๑๔.๑ **ท่าเดินสวนสนาม** (รูปที่ ๑๕)

(๑๕/ก.)

(๑๕/ข.)

รูปที่ ๑๕ ท่าเดินสวนสนาม

๑๔.๑.๑ คำบอก “สวนสนาม, หน้า - เดิน” (คำบอกผสม)

๑๔.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “สวนสนาม, หน้า - เดิน” ให้ทหารเริ่มออกเดินโดยเตะเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าในลักษณะขาเหยียดตึง ปลายเท้างุ้มลงจนรู้สึกว่าหลังเท้าตึง ฝ่าเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๑ คืบ พร้อมกับยกมือขวาซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดกันและเหยียดตึงผ่านขึ้นมาทางด้านหน้า แล้วไปหยุดลงตรงประมาณแนวหัวเข็มขัด และให้ห่างจากหัวเข็มขัดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะที่บิดฝ่ามือเฉียงลงไปทางข้างหน้า และยกศอกสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่ให้ศอกกาง ในขณะเดียวกันนั้นก็ให้สลัดแขน และมือซ้ายซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดกันและเหยียดตึงเฉียงลงไปทางด้าน

หลังทาง ซ้ายจนรู้สึกว่าแขนเหยียดตึง หันหลังมือออกทางด้านนอกลำตัวโดยไม่ให้ฝืนลักษณะตามธรรมชาติ น้ำหนักตัวทั้งหมดอยู่บนเท้าขวา ลำตัวยืดตรง ยกหน้าอก สายตามองไปยังข้างหน้าในแนวระดับ เมื่อจะสืบเท้าก้าวไปข้างหน้า ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ได้ระยะก้าวประมาณ ๘๐ ซม. (นับจากส้นเท้าถึงส้นเท้า) แล้วจึงตบฝ่าเท้าลงไปกับพื้นให้เต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรงโดยไม่ให้เข่างอ ในลำดับต่อไปให้เปลี่ยนน้ำหนักตัวทั้งหมดไปวางอยู่บนเท้าซ้าย แล้วเตะเท้าขวาออกไปข้างหน้าในลักษณะเดียวกันกับการเตะเท้าซ้ายออกไปในครั้งแรก และในขณะเดียวกันนั้นก็ให้สะบัดแขนและมือขวาเฉียงลงไปทางด้านหลังทางขวาจนรู้สึกว่าแขนเหยียดตึง หันหลังมือออกทางด้านนอกลำตัวโดยไม่ให้ฝืนลักษณะตามธรรมชาติ พร้อมกับยกมือซ้ายผ่านขึ้นมาทางด้านหน้าแล้วไปหยุดลงตรงประมาณแนวหัวเข็มขัด และให้ห่างจากหัวเข็มขัดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะที่บิดฝ่ามือเฉียงลงไปทางข้างหน้า และยกศอกสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่ให้ศอกกาง ลำตัวยืดตรง ยกหน้าอก สายตามองตรงไปยังข้างหน้าในแนวระดับ ในลำดับต่อไปให้ก้าวสลับเท้ากันเดินต่อไปเช่นนี้เรื่อย ๆ ไป โดยพยายามรักษาจังหวะความเร็วในการเดินให้คงที่ไว้ในอัตราความเร็วนาทีละประมาณ ๙๖ - ๑๐๐ ก้าว

เมื่อเดินเป็นแถวการก้าวและตบเท้าแต่ละก้าว ตลอดจนการแกว่งแขนจะต้องกระทำให้พร้อมกันทั้งแถว และรักษาลักษณะท่าทางในทุกอิริยาบถของการเดินให้องอาจผึ่งผายและแข็งแรง อยู่เสมอด้วยการตบเท้าหนักตลอดเวลา

๑๔.๑.๓ **คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก**

๑๔.๑.๓.๑ ในการฝึกทหารนั้น ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารฝึกปฏิบัติทีละขั้นตอน เพื่อผลในการตรวจการปฏิบัติของทหารตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ผู้ฝึกย่อมสามารถจะกระทำได้ โดยให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ กล่าวคือ เมื่อจะเริ่มต้นทำการฝึกท่าเดินสวนสนามให้ใช้คำบอก “ต่อไปจะฝึกเดินสวนสนามแบบปิดจังหวะ” “สวนสนาม, หน้า - เดิน” เมื่อทหารได้ยินคำบอกดังกล่าวนี้ ให้ทำท่าเตะเท้าซ้ายไปข้างหน้าก่อนแล้วค้างไว้ และรอจนกว่าจะได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติต่อไป เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะต่อไป ก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” จึงทำท่าเตะเท้าขวาต่อไปข้างหน้าแล้วค้างไว้ กระทำสลับกันไปเช่นนี้เรื่อย ๆ

๑๔.๑.๓.๒ ก่อนที่จะเริ่มให้ทหารฝึกท่าเดินสวนสนาม ผู้ฝึกจะต้องอธิบายและแสดงตัวอย่างของท่าเดินสวนสนามให้ดู และนำเอาท่าหยุดจากการเดินมาสอนควบคู่กันไปด้วยเสมอ

๑๔.๒ ท่าเดินตามปกติ

(๑๖/ก.)

(๑๖/ข.)

รูปที่ ๑๖ ท่าเดินตามปกติ

๑๔.๒.๑ คำบอก “หน้า - เดิน” (คำบอกแบ่ง)

๑๔.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “หน้า - เดิน” ให้ทหารเริ่มออกเดิน โดยก้าวเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าในลักษณะขาเหยียดตึง ฝ่าเท้าขนานกับพื้นและสูงจากพื้นประมาณ ๑ ฝ่ามือ ปลายเท้าชี้ไปในทิศทางตรงหน้า ในขณะเดียวกันมือทั้งสองข้างกำแบบหลวม ๆ โดยนิ้วหัวแม่มือจดกับข้อที่สองของนิ้วชี้ นิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) เรียงชิดกัน แกว่งแขนขวาไปด้านหน้าและแขนซ้ายมาทางด้านหลัง ในลักษณะงอข้อศอกเล็กน้อยและหันหลังมือออกไปทางด้านนอกลำตัวแต่พองามโดยไม่ฝืนธรรมชาติ น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา แล้วจึงสืบเท้าซ้ายไปข้างหน้า ๑ ก้าว ระยะประมาณ ๖๐ เซนติเมตร วางส้นเท้าซ้ายลงจดพื้นก่อนปลายเท้า เปลี่ยนน้ำหนักตัวมาอยู่บนเท้าซ้าย แขนแกว่งด้านข้างลำตัวให้เลยลำตัวไปด้านหน้าและด้านหลัง ประมาณ ๑ ฝ่ามือ โดยสัมพันธ์กับขาที่ก้าว ลำตัวยืดตรง ยกอกผึ่งผาย สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ สำหรับในก้าวต่อไปให้ปฏิบัติในลักษณะเช่นเดียวกัน โดยก้าวสลับเท้าเดินอย่างต่อเนื่องและพยายามรักษาจังหวะความเร็วในการเดินให้คงที่ ในอัตราทีละประมาณ ๑๑๖ ก้าว

เมื่อเดินเป็นแถวการก้าวเท้าออกเดินแต่ละก้าว ตลอดจนการแกว่งแขนจะต้องกระทำให้พร้อมกันทั้งแถว และรักษาลักษณะท่าทางในทุกอิริยาบถของการเดินให้องอาจผึ่งผายอยู่เสมอ

๑๔.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก เมื่อประสงค์จะให้ทหารฝึกปฏิบัติทีละขั้นตอน ให้ใช้คำบอกเช่นเดียวกับเปิดจังหวะ ด้วยคำบอก “ต่อไปจะฝึกเดินตามปกติแบบปิดจังหวะ” “หน้า - เดิน” เมื่อทหารได้ยินคำบอกดังกล่าวนี้ ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าและแกว่งแขนค้างไว้แล้วรอจนกว่าจะ

ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติต่อไป เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะต่อไป ก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารจึงก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับแกว่งแขนค้างไว้ กระทำสลับกันไปจนกว่าจะสั่งหยุด

๑๔.๓ **ท่าเดินตามสบาย**

๑๔.๓.๑ คำบอก “เดินตามสบาย” (คำบอกรวด)

๑๔.๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินตามสบาย” ให้ทหารปฏิบัติการเดินและรักษาจังหวะอัตราความเร็วและระยะก้าวในการเดินเช่นเดียวกับท่าเดินตามปกติ คงมีลักษณะที่แตกต่างไปจากท่าเดินตามปกติตรงที่ ท่าเดินตามสบายไม่ต้องรักษาท่าทางในการเดินอย่างเคร่งครัด และถ้าเดินเป็นแถวก็ไม่จำเป็นต้องเดินพร้อมเท้า ห้ามพูดคุยกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

๑๔.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๔.๓.๓.๑ ในการฝึกท่าเดินตามสบายนั้น ผู้ฝึกมีความจำเป็นต้องสอนให้ทหารทราบถึงวิธีการปฏิบัติของท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดินเสียก่อน จึงจะทำการฝึกให้ทหารเดินท่าเดินตามสบายได้ กล่าวคือ จะต้องนำมาใช้เพื่อเปลี่ยนจากท่าเดินตามสบายไปเป็นท่าเดินตามปกติ (เดินเข้าระเบียบ)

๑๔.๓.๓.๒ ตามปกติแล้วท่าเดินตามสบาย มักจะนำไปใช้ในโอกาสที่ต้องการให้ทหารผ่อนคลายอิริยาบถในการเดินจากท่าเดินตามปกติ เพราะฉะนั้นผู้ฝึกจำเป็นต้องหัดท่าเดินตามสบายโดยบอกให้ทหารเดินตามปกติก่อน แล้วจึงสั่งให้เปลี่ยนเป็นท่าเดินตามสบายโดยใช้คำบอกว่า “เดินตามสบาย”

๑๔.๓.๓.๓ เมื่อผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหาร ซึ่งเดินอยู่ในท่าเดินตามสบายกลับไปทำท่าเดินตามปกติ ผู้ฝึกจะต้องใช้คำบอก “เดินเข้าระเบียบ” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “เดินเข้าระเบียบ” ให้ทหารกลับไปทำท่าเดินตามปกติซึ่งบางคนอาจจำเป็นต้องทำท่าเปลี่ยนเท้าเองโดยไม่ต้องมีคำบอกก่อนก็ได้

๑๔.๓.๓.๔ ในขณะที่ทหารเดินตามสบายอยู่นั้น จะใช้คำบอก “แถว - หยุด” ไม่ได้ เพราะว่าทหารในแถวนั้นอาจจะเดินเท้าไม่พร้อมกันอยู่ก็ได้ เมื่อผู้ฝึกประสงค์จะสั่งให้แถวทหารซึ่งกำลังเดินตามสบายทำท่าหยุดจากการเดิน ผู้ฝึกจะต้องสั่งให้ทหารเดินเข้าระเบียบเสียก่อนจึงจะใช้คำบอก “แถว - หยุด” ได้

๑๕. ท่าหยุดจากการเดิน (รูปที่ ๑๗)

จังหวะหนึ่ง (๑๗/๑) จังหวะสอง (๑๗/๒)

รูปที่ ๑๗ ท่าหยุดจากการเดิน

๑๕.๑ **คำบอก "แถว - หยุด"** (คำบอกแบ่ง)

๑๕.๒ **การปฏิบัติ** ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๕.๒.๑ **จังหวะหนึ่ง** เมื่อได้ยินคำบอก "แถว - หยุด" พอสิ้นคำบอก "หยุด" ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ทหารก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งไปข้างหน้าอีกครึ่งก้าว ประมาณ ๓๐ - ๔๐ เซนติเมตร แล้วหยุดเดิน พร้อมกันนั้นให้โน้มน้ำหนักตัวไปอยู่ที่เท้าหน้า (เท้าที่ก้าวออกไปข้างหน้าอีกครึ่งก้าวนั้น) มือและแขนทั้งสองยังคงแกว่งอยู่ในลักษณะสลับกับเท้า ขาทั้งสองตึง ส้นเท้าหลังเปิดและบิดออกไปทางด้านนอกของลำตัวเล็กน้อย

๑๕.๒.๒ **จังหวะสอง** ชักเท้าหลังมาชิดกับเท้าหน้า พร้อมกับสะบัดมือและแขนทั้งสองข้างลงไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๑๕.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๕.๓.๑ ในการใช้คำบอก ผู้ฝึกจะใช้คำบอก “แถว - หยุด” เมื่อเท้าข้างใด ข้างหนึ่งของทหารในแถวตกถึงพื้นก็ได้โดยยึดถือหลักดังนี้ เมื่อใช้คำบอก “แถว” ในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้น ก็ให้ใช้คำบอก “หยุด” ในขณะที่เท้าข้างนั้นตกถึงพื้นอีกครั้งในก้าวต่อไป ตัวอย่างเช่น ใช้คำบอก “แถว” ในขณะที่เท้าข้างขวาของทหารตกถึงพื้น จะต้องใช้คำบอก “หยุด” ในขณะที่เท้าข้างขวาของทหารตกถึงพื้นในครั้งถัดไปเป็นต้น

๑๕.๓.๒ โดยธรรมดาแล้ว ทหารแต่ละคน ย่อมจะมีความถนัดในการใช้เท้า ทำท่า หยุดต่างกัน บางคนอาจถนัดนำเท้าขวามาชิดเมื่อหยุด หรือบางคนอาจถนัดนำเท้าซ้ายมาชิดเมื่อหยุดก็ได้ ในรายที่ไม่ถนัดย่อมแสดงออกให้เห็นด้วยการทำท่าหยุดที่ไม่แข็งแรงหรือไม่ทะมัดทะแมง เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการฝึกให้ทหารเกิดความเคยชิน และถนัดใช้เท้าหยุดอย่างแข็งแรงได้ทั้งสองเท้า ผู้ฝึกควรจะได้พยายามฝึกให้ทหารทำท่าหยุดอย่างแข็งแรงได้ทั้งสองเท้า โดยพยายามฝึกให้ทหารทำท่าหยุดด้วยการใช้คำบอกเมื่อทั้งเท้าขวาและเท้าซ้ายตกถึงพื้นควบคู่กันไปอยู่เสมอ

๑๕.๓.๓ ในการฝึกหากผู้ฝึกประสงค์จะฝึกทหารให้ทำท่าหยุดในท่าปิดจังหวะ ผู้ฝึกจะต้องแจ้งให้ทหารทราบล่วงหน้าก่อนว่า “ต่อไปจะทำการฝึกท่าหยุดปิดจังหวะ” ส่วนการใช้คำบอก “แถว - หยุด” คงใช้ตามหลักการเดิมที่กล่าวแล้ว แต่ในการปฏิบัติของทหารนั้น เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หยุด” ก็ให้ทหารทำท่าหยุดจังหวะหนึ่งแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่าหยุดจังหวะสองก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่าหยุดจังหวะสอง

๑๕.๓.๔ ในการฝึกท่าหยุดจากการเดินนี้ ผู้ฝึกควรจะฝึกท่าหยุดจากท่าเดินสวนสนามก่อน เพราะว่าท่าเดินสวนสนามเป็นท่าที่มีจังหวะการเดินช้ากว่าท่าเดินตามปกติ การทำท่าหยุดของทหารจะสามารถทำได้เป็นจังหวะและเรียนรู้ได้ง่ายกว่า นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ฝึกมีโอกาสตรวจและปรับปรุงแก้ไขลักษณะท่าทางของทหารได้ละเอียดขึ้นด้วย

๑๖. ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน (รูปที่ ๑๘)

๑๖.๑ คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

๑๖.๒ การปฏิบัติ การเปลี่ยนเท้าให้ปฏิบัติเป็น ๓ ตอนดังต่อไปนี้

๑๖.๒.๑ ตอนที่หนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “เปลี่ยน, เท้า” พอสิ้นเสียงคำบอก “เท้า” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ก็ให้ก้าวเท้าขวาเดินไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว ถ้าสิ้นเสียงคำบอก “เท้า” ในขณะที่เท้าขวาตกถึงพื้น ก็ให้ก้าวเท้าซ้ายเดินไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว แล้วยั้งตัวหยุดไว้ วางน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าที่ก้าวออกไปข้างหน้านั้น

(๑๘/๑) ตอนที่หนึ่ง | (๑๘/๒) ตอนที่สอง | (๑๘/๓) ตอนที่สาม

รูปที่ ๑๘ การเปลี่ยนเท้าเมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้น

๑๖.๒.๒ ตอนที่สอง ในลำดับต่อไปให้เลื่อนเท้าอีกข้างหนึ่งซึ่งอยู่ข้างหลังขึ้นมาจนชิดกับเท้าหน้าในลักษณะให้ปลายเท้าหลังจดกับส้นเท้าหน้า

๑๖.๒.๓ ตอนที่สาม ในลำดับต่อไปให้ก้าวเท้าหน้า (ที่หยุดยั้งไว้ในตอนที่หนึ่ง) ออกเดินต่อไปในจังหวะการเดินเดิม

สำหรับการแกว่งแขนและมือคงเป็นไปตามลักษณะของท่าเดิน

๑๖.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๖.๓.๑ ในการฝึกผู้ฝึกจะต้องใช้คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” ตามจังหวะการเดินของผู้รับการฝึกดังนี้ คือ ให้ใช้คำบอก “เปลี่ยน” ในขณะที่เท้าของผู้รับการฝึกข้างใดข้างหนึ่งก็ได้ตกถึงพื้น และใช้คำบอก “เท้า” ในขณะที่เท้าของผู้รับการฝึกอีกข้างหนึ่งซึ่งอยู่ในลำดับก้าวของการเดินต่อไปตกถึงพื้น

๑๖.๓.๒ สำหรับคำบอก “เปลี่ยน, เท้า” ให้ใช้ได้เฉพาะในการฝึกเท่านั้น

๑๖.๓.๓ เมื่อผู้ควบคุมแถวในขณะเดิน ทราบว่ามีทหารในแถวบางคนเดินไม่พร้อมกันและประสงค์จะให้ทหารในแถวเปลี่ยนเท้าให้เดินเท้าพร้อมกัน จะใช้คำบอกตามแบบฝึกว่า “เปลี่ยน, เท้า” ไม่ได้ คำบอกที่จะใช้ได้ก็คือ ให้ใช้คำพูดตามธรรมดาอย่างใดก็ได้เพื่อบอกให้ทหารเปลี่ยนเท้าให้ถูก เช่น ใช้คำบอกว่า “ให้ทหารเปลี่ยนเท้าให้ถูกต้อง”หรือ “เดินเข้าระเบียบ” เป็นต้น ส่วนการปฏิบัติของทหารคงกระทำในลักษณะต่างคนต่างทำ

๑๖.๓.๔ ผู้ฝึกจะต้องอธิบายให้ผู้รับการฝึกเข้าใจด้วยว่า ท่าเปลี่ยนเท้าที่รับการฝึกนี้จะสามารถนำไปใช้ได้ในโอกาสที่ตนเองเดินผิดเท้ากับผู้อื่นในขณะที่เดินอยู่ในแถว ซึ่งแต่ละคนจะสามารถเปลี่ยนเท้าด้วยวิธีการตามที่ได้รับการฝึกไปนี้ได้ตามลำพัง โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้ควบคุมหรือมีผู้หนึ่งผู้ใดสั่ง ในกรณีที่ได้ยินผู้ควบคุมแถวบอกให้เดินให้เท้าพร้อม ทหารต้องปฏิบัติตามในลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ฝึกนี้

๑๖.๓.๕ ในการฝึกท่าเปลี่ยนเท้านี้ ผู้ฝึกควรจะฝึกท่าเปลี่ยนเท้าจากท่าเดินสวนสนามเพราะว่าท่าเดินสวนสนามเป็นท่าที่มีจังหวะการเดินช้ากว่าท่าเดินตามปกติ การทำท่าเปลี่ยนเท้าของทหารจะสามารถทำได้เป็นขั้นตอนและเรียนรู้ได้ง่าย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ฝึกมีโอกาสตรวจและปรับปรุงแก้ไขลักษณะท่าทางของทหารได้ละเอียดขึ้นด้วย

๑๖.๓.๖ ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะฝึกให้ทหารทำท่าเปลี่ยนเท้าปิดตอน ผู้ฝึกจะต้องแจ้งให้ทหารทราบล่วงหน้าก่อนว่า “ต่อไปจะทำการฝึกท่าเปลี่ยนเท้าปิดตอน” ส่วนการใช้คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” คงใช้ตามหลักการตามที่กล่าวแล้ว แต่ในการปฏิบัติของทหารนั้น เมื่อทหารได้ยินคำบอก “เปลี่ยน, เท้า” ก็ให้ทำท่าเปลี่ยนเท้าตอนที่หนึ่งแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่าเปลี่ยนเท้าตอนที่สอง ก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่าเปลี่ยนเท้าตอนที่สองแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่าเปลี่ยนเท้าตอนที่สาม ก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่าเปลี่ยนเท้าตอนที่สามแล้วค้างไว้ และเมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารเดินต่อไป ก็ให้ใช้คำบอก “เดินต่อไป” ทหารทำท่าเดินต่อไป

๑๗. ท่าซอยเท้า

ท่าซอยเท้าแบ่งออกเป็น ๔ ท่า คือ ท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่, ท่าหยุดจากการซอยเท้า, ท่าเดินจากการซอยเท้า, และท่าซอยเท้าจากการเดิน

๑๗.๑ ท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่ (รูปที่ ๑๙) ท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่จะต้องทำต่อจากท่าตรงเท่านั้น

๑๗.๑.๑ คำบอก “ซอยเท้า” (คำบอกรวด)

๑๗.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “ซอยเท้า” ให้ทหารยกเท้าซ้ายขึ้นในทางดิ่งจนปลายเท้าสูงจากพื้นประมาณหนึ่งคืบ โดยยกส้นเท้าให้สูงขึ้นกว่าปลายเท้าเล็กน้อย พร้อมกับแกว่งแขนและจัดมือในลักษณะเดียวกันกับท่าเดิน ในลำดับต่อไปให้วางเท้าซ้ายลงไปยืนกับพื้น ณ ที่เดิมในลักษณะย่ำอยู่กับที่ ในขณะเดียวกันนั้นให้ยกเท้าขวาขึ้นให้สูงจากพื้นในลักษณะเดียวกันกับการยกเท้าซ้ายขึ้นในครั้งแรกแกว่งแขนและมือไปตามจังหวะของท่าเดิน ต่อไปวางเท้าขวาลงไปยืนกับพื้นในลักษณะเดียวกันกับการวางเท้าซ้ายลงในครั้งแรก แล้วยกเท้าซ้ายและขวาขึ้นลงสลับกันไปเรื่อย ๆ ในลักษณะย่ำอยู่กับที่

๑๗.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๗.๑.๓.๑ ในการฝึกท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่นี้ ผู้ฝึกจะต้องเน้นหนักให้ทหารทราบว่าในขณะย่ำเท้า จะต้องพยายามรักษาจุดวางเท้าให้คงที่อยู่ตลอดเวลา

๑๗.๑.๓.๒ ลักษณะท่าทางในการย่ำเท้าอยู่กับที่ ให้พยายามรักษาลักษณะทรวดทรงของลำตัวท่อนบนและศรีษะไว้ให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงตลอดเวลา

(๑๙/ก.)

(๑๙/ข.)

รูปที่ ๑๙ ท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่

๑๗.๑.๓.๓ สำหรับจังหวะในการย่ำเท้าอยู่กับที่ของเท้าทั้งสองข้างนั้น คงให้เป็นไปตามจังหวะของการเดินนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อกำหนดให้ทหารทำท่าซอยเท้าด้วยการแกว่งแขนและมือตามลักษณะท่าเดินสวนสนาม ก็ให้ทหารรักษาลักษณะการย่ำเท้าอยู่กับที่ในจังหวะนาทีละ ๙๖ - ๑๐๐ ก้าว เป็นต้น

๑๗.๑.๓.๔ สำหรับในการฝึกท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่นั้น ผู้ฝึกควรจะเริ่มต้นจากการให้ทหารฝึกท่าซอยเท้าด้วยการแกว่งแขนและมือของการเดินสวนสนามก่อน พร้อมกับรักษาจังหวะในการย่ำเท้าตามที่กำหนดไว้ เพราะว่าผู้ฝึกจะได้มีโอกาสตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องได้ดีขึ้น เมื่อเห็นว่าทหารมีความชำนาญดีขึ้นแล้ว จึงทำการฝึกให้ทหารทำท่าซอยเท้าด้วยการแกว่งแขนและมือในลักษณะของท่าเดินตามปกติควบคู่กันไป

๑๗.๑.๓.๕ ในการฝึกท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่นั้น มีความจำเป็นจะต้องสอนให้ทหารทราบถึง ท่าหยุดจากการซอยเท้าเสียก่อน แล้วจึงฝึกท่าซอยเท้าและท่าหยุดจากการซอยเท้าควบคู่กันไป

๑๗.๒ ท่าหยุดจากการซอยเท้า (รูปที่ ๒๐)

(๒๐/๑)
จังหวะหนึ่ง

(๒๐/๒)
จังหวะสอง

รูปที่ ๒๐ ท่าหยุดจากการซอยเท้า

๑๗.๒.๑ คำบอก “แถว - หยุด” (คำบอกแบ่ง)

๑๗.๒.๒ การปฏิบัติ ท่านี้มีสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๗.๒.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “แถว - หยุด” พอสิ้น คำบอก “หยุด” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ย่ำเท้าอีกข้างหนึ่งลงไปกับพื้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วยกเท้าอีกข้างหนึ่งให้สูงขึ้นจากพื้นแล้วค้างไว้ ในลักษณะเดียวกันกับที่ยกเท้าขึ้นทำท่าซอยเท้าครั้งแรก สำหรับมือและแขนนั้นคงแกว่งค้างไว้ในจังหวะของเท้าที่ยกขึ้นในลักษณะเดียวกันกับการก้าวเท้าในเวลาเดิน

๑๗.๒.๒.๒ จังหวะสอง วางเท้าที่ยกค้างไว้นั้นลงไปยืนกับพื้นในลักษณะของท่าตรง พร้อมกับสะบัดแขนและมือที่แกว่งกลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงด้วย

๑๗.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก สำหรับในการใช้คำบอกและวิธีการฝึกคงมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกันกับ ท่าหยุดจากการเดิน

๑๗.๓ ท่าเดินจากการซอยเท้า

๑๗.๓.๑ คำบอก “หน้า - เดิน” (คำบอกแบ่ง)

๑๗.๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หน้า - เดิน” ทหารจะได้ยินเสียง คำว่า “เดิน” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น การปฏิบัติขั้นต่อไปให้ซอยเท้าขวาอยู่กับที่อีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงเริ่มเตะเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าในลักษณะของท่าเดินและเริ่มเดินต่อไป

๑๗.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๗.๓.๓.๑ ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกให้ใช้คำบอก “หน้า” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น และคำบอก “เดิน” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งถัดไปเสมอ

๑๗.๓.๓.๒ ในกรณีที่จะให้ทหารเดินด้วย ท่าเดินตามปกติ ให้ใช้คำบอก “หน้า - เดิน” ตามที่กล่าวมาแล้ว แต่ถ้าหากประสงค์จะให้ทหารทำท่าเดินสวนสนามต้องใช้คำบอก “สวนสนาม, หน้า - เดิน” โดยยึดถือหลักการสั่งเช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในข้อ ๑๗.๓.๓.๑ ข้างต้น โดยคำบอก “สวนสนาม” ก่อนเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งแรก

๑๗.๓.๓.๓ สำหรับในการฝึก ควรจะฝึกให้ทหารทำท่าเดินจากการซอยเท้าด้วยท่าเดินสวนสนาม เมื่อเห็นว่าทหารมีความชำนาญดีแล้วจึงให้ทหารทำท่าเดินจากการซอยเท้าด้วยท่าเดินตามปกติ

๑๗.๔ ท่าซอยเท้าจากการเดิน

๑๗.๔.๑ คำบอก “ซอย - เท้า” (คำบอกแบ่ง)

๑๗.๔.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ซอย - เท้า” พอสิ้นคำบอก “เท้า” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งเดินต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าวพร้อมกับยั้งตัวหยุดไว้ แล้วเลื่อนเท้าหลังขึ้นมาจนเสมอกับเท้าหน้า พร้อมกับย่ำเท้าลงไปตรงข้างเคียงกับเท้าข้างที่หยุดไว้นั้นในลักษณะของการซอยเท้าอยู่กับที่ ต่อจากนั้นให้ทำท่าซอยเท้าอยู่กับที่

๑๗.๔.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกให้ใช้คำบอก “ซอย” ในขณะที่เท้าข้างใดข้างหนึ่งของทหารตกถึงพื้นก็ได้ และใช้คำบอก “เท้า” ในขณะที่เท้าข้างนั้นตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่งในครั้งถัดไป

๑๘. ท่าหันในเวลาเดิน

ท่าหันในเวลาเดินแบ่งออกได้เป็น ๓ ท่า คือ ท่าขวาหันในเวลาเดิน, ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน, และท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน

๑๘.๑ ท่าขวาหันในเวลาเดิน (รูปที่ ๒๑)

(๒๑/๑ ก.)

(๒๑/๑ ข.)

จังหวะหนึ่ง

(๒๑/๑ ค.)

จังหวะหนึ่ง

(๒๑/๒)

จังหวะสอง

รูปที่ ๒๑ ท่าขวาหันในเวลาเดิน

๑๘.๑.๑ คำบอก “ขวา - หัน”

๑๘.๑.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๘.๑.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ขวา - หัน” ทหารจะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าขวาตกถึงพื้น เมื่อเท้าข้างขวาได้ตกถึงพื้นแล้วให้ยั้งการเดินหยุดไว้ด้วยเท้าข้างขวานั้น ต่อจากนั้น ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าและนำปลายเท้าไปแตะไว้ที่พื้นในลักษณะให้ส้นเท้าอยู่เป็นแนวเส้นตรงอันเดียวกันกับปลายเท้าขวา และให้ส้นเท้าซ้ายห่างจากปลายเท้าขวาไปทางซ้ายประมาณหนึ่งฝ่ามือ ยกส้นเท้าซ้ายสูงขึ้นเล็กน้อยพร้อมกับสะบัดแขนและมือที่แกว่งอยู่ทั้งสองข้างมาแตะติดไว้ตรงข้างขากางเกงในลักษณะของท่าตรง ต่อไปให้ยกลำตัวสูงขึ้นในลักษณะยืนอยู่บนปลายเท้าทั้งสองข้าง พร้อมกับเหวี่ยงให้หมุนไปทางขวาโดยใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุนจนได้ ๙๐ องศา ส้นเท้าทั้งสองเปิด ในขณะที่หมุนตัวไปทางขวานี้มือทั้งสองต้องแตะอยู่ที่ขากางเกงและรักษาทรวดทรงของร่างกายท่อนบนและศรีษะให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงด้วย

๑๘.๑.๒.๒ จังหวะสอง ให้เปลี่ยนน้ำหนักตัวมาวางอยู่บนเท้าข้างซ้าย พร้อมกับเตะเท้าขวาออกเดินต่อไปด้วยการแกว่งมือและแขนให้ถูกต้องตามลักษณะของท่าเดิน และเดินต่อไป

๑๘.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๘.๑.๓.๑ ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกให้ใช้คำบอก “ขวา” ในขณะเท้าข้างขวาของทหารตกถึงพื้น และคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าข้างขวาของทหารตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่งในครั้งถัดไป

๑๘.๑.๓.๒ ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะฝึกในท่าปิดจังหวะ ผู้ฝึกจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะทำการฝึกท่าขวาหันในเวลาเดินปิดจังหวะ” ส่วนการใช้คำบอก “ขวา - หัน” คงใช้ตามที่กล่าวไว้แล้วในข้อ ๑๘.๑.๓.๑ ข้างต้น แต่ในการปฏิบัติของทหารนั้น เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หัน” ก็ให้ทหารทำท่าขวาหันจังหวะหนึ่งแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่าขวาหันจังหวะสองก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่าขวาหันจังหวะสองแล้วเดินต่อไป

๑๘.๒ ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน (รูปที่ ๒๒)

๑๘.๒.๑ คำบอก “ซ้าย - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๘.๒.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสองจังหวะดังต่อไปนี้

๑๘.๒.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ซ้าย - หัน” ทหารจะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น เมื่อเท้าข้างซ้ายได้ตกถึงพื้นแล้ว ให้ยั้งการเดินหยุดไว้ด้วยเท้าข้างซ้ายนั้น ต่อจากนั้นให้ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าแล้วนำปลายเท้าไปแตะไว้ที่พื้น ในลักษณะให้ส้นเท้าอยู่เป็นแนวเส้นตรงเดียวกันกับปลายเท้าซ้าย และให้ส้นเท้าขวาอยู่ห่างจากปลายเท้าซ้ายไปทางขวาประมาณหนึ่งฝ่ามือ ยกส้นเท้าขวาสูงขึ้นเล็กน้อยพร้อมกับสะบัดแขนและมือที่แกว่งอยู่ทั้งสองข้างมาแตะติดไว้ตรงข้างขากางเกงในลักษณะของท่าตรง ต่อไป ให้ยกลำตัวสูงขึ้นในลักษณะยืนอยู่บนปลายเท้าทั้งสองข้าง พร้อมกับเหวี่ยงตัวให้หมุนไปทางซ้ายโดยใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุนจนได้ ๙๐ องศา ส้นเท้าทั้งสองเปิด ในขณะที่หมุนตัวไปทางซ้ายนี้ มือทั้งสองต้องแตะอยู่ที่ขากางเกงและรักษาทรวดทรงของร่ายกายท่อนบนและศรีษะให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงด้วย

(๒๒/๑ ก.)

(๒๒/๑ ข.)

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง (๒๒/๑ ค.)

จังหวะที่สอง (๒๒/๒)

รูปที่ ๒๒ ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน

๑๘.๒.๒.๒ จังหวะสอง ให้เปลี่ยนน้ำหนักตัวมาวางอยู่บนเท้าข้างขวา พร้อมกับเตะเท้าซ้ายก้าวออกเดินต่อไปด้วยการแกว่งมือและแขนให้ถูกต้องตามลักษณะของท่าเดิน

๑๘.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๘.๒.๓.๑ ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกให้ใช้คำบอก “ซ้าย” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้น และคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่งในครั้งถัดไป

๑๘.๒.๓.๒ ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะฝึกในท่าปิดจังหวะ ผู้ฝึกจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะทำการฝึกท่าซ้ายหันในเวลาเดินปิดจังหวะ” ส่วนการใช้คำบอก “ซ้าย - หัน” คงใช้ตามที่กล่าวไว้แล้วในข้อ ๑๘.๒.๓.๑ ข้างต้น แต่ในการปฏิบัติของทหารนั้น เมื่อได้ยินคำบอก “หัน” ก็ให้ทหารทำท่าซ้ายหันจังหวะหนึ่งแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่าซ้ายหันจังหวะสอง ก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่าซ้ายหันจังหวะสองแล้วเดินต่อไป

๑๘.๒ ท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน (รูปที่ ๒๓)

(๒๓/๑ ก.)

(๒๓/๑ ข.)

จังหวะหนึ่ง

(๒๓/๒ ก.)

(๒๓/๒ ข.)

จังหวะสอง

(๒๓/๓) จังหวะสาม

รูปที่ ๒๓ ท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน

๑๘.๓.๑ คำบอก “กลับหลัง - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๑๘.๓.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งออกเป็นสามจังหวะดังต่อไปนี้

๑๘.๓.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “กลับหลัง - หัน” ทหารจะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายตกถึงพื้น เมื่อเท้าข้างซ้ายตกถึงพื้นแล้วให้ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าอีกประมาณครึ่งก้าวและยั้งตัวหยุดเดินไว้ พร้อมกันนั้นให้โน้มน้ำหนักตัวไปอยู่ที่เท้าข้างขวานี้ พร้อมกับสะบัดมือและแขนที่แกว่งอยู่ทั้งสองข้างมาแตะติดไว้ข้างขากางเกงในลักษณะของ ท่าตรง ขาทั้งสองตึง ส้นเท้าหลังเปิด

๑๘.๓.๒.๒ จังหวะสอง ก้าวเท้าซ้ายซึ่งอยู่ข้างหลังผ่านเท้าขวาขึ้นไปทางข้างหน้าเฉียงไปทางขวาเล็กน้อย และให้วางปลายเท้าซ้ายลงแตะพื้นตรงข้างหน้าทางขวาของปลายเท้าขวา ประมาณให้ส้นเท้าซ้ายอยู่ห่างจากปลายเท้าขวาหนึ่งฝ่ามือในลักษณะเข่าเหยียดตึง เมื่อปลายเท้าซ้ายแตะพื้นให้โน้มน้ำหนักตัวไปยืนอยู่บนปลายเท้าทั้งสองข้าง แล้วเหวี่ยงตัวให้หมุนไปทางขวาโดยใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุนจนได้ ๑๘๐ องศา (กลับหน้าเป็นหลัง) ส้นเท้าทั้งสองเปิด ในขณะที่หมุนตัวกลับนี้มือทั้งสองต้องแตะอยู่ที่ข้างขากางเกง และรักษาทรวดทรงร่างกายท่อนบนและศรีษะให้อยู่ในลักษณะของท่าตรงด้วย

๑๘.๓.๒.๓ จังหวะสาม ให้ก้าวเท้าซ้ายออกเดินต่อไป พร้อมกับแกว่งแขนและมือให้ถูกต้องตามลักษณะของท่าเดิน

๑๘.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๘.๓.๓.๑ ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกให้ใช้คำบอก “กลับหลัง” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้น และคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่งในครั้งถัดไป

๑๘.๓.๓.๒ ถ้าผู้ฝึกประสงค์ฝึกในท่าปิดจังหวะ ผู้ฝึกจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ ต่อไปจะทำการฝึกท่ากลับหลังหันในเวลาเดินปิดจังหวะ ” ส่วนการใช้คำบอก “ กลับหลัง-หัน ” คงใช้ตามที่กล่าวไว้แล้วในข้อ ๑๘.๓.๓.๑ ข้างต้น แต่ในการปฏิบัติของทหารนั้น เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หัน” ก็ให้ทหารทำท่ากลับหลังหันจังหวะหนึ่งแล้วค้างไว้ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารทำท่ากลับหลังหันจังหวะสองและจังหวะสามก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” ทหารทำท่ากลับหลังหัน จังหวะสองแล้วค้างไว้ และทำท่ากลับหลังหันจังหวะสามตามลำดับแล้วเดินต่อไป

๑๙. ท่าเคารพ

๑๙.๑ ท่าเคารพ ซึ่งสามารถใช้แสดงการเคารพได้ทั้งขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ ท่าแลขวา, แลซ้าย และท่าวันทยาหัตถ์ ทั้งนี้ในการฝึกขั้นต้นสมควรฝึกแสดงการเคารพในขณะอยู่กับที่ก่อน โดยเริ่มจากท่าแลขวา, แลซ้าย เพื่อให้ง่ายต่อการฝึกในท่าวันทยาหัตถ์

๑๙.๒ ท่าแลขวา, แลซ้าย

๑๙.๒.๑ โอกาสในการใช้ แสดงการเคารพได้ทั้งในขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่โดยปฏิบัติจากท่าตรง ในโอกาสดังนี้

๑๙.๒.๑.๑ ไม่สวมหมวกไม่ว่าจะแต่งกายชุดใดก็ตาม

๑๙.๒.๑.๒ สวมหมวกแต่ถือของหนัก จนไม่สามารถแสดงการเคารพ ด้วยท่าวันทยาหัตถ์ได้

๑๙.๒.๑.๓ สวมหมวกแต่ได้รับบาดเจ็บที่มือหรือแขน จนไม่สามารถแสดงการเคารพด้วยท่าวันทยาหัตถ์ได้

๑๙.๒.๒ คำบอก “แลขวา - ทำ” “แลซ้าย - ทำ” และ “แล - ตรง” (คำบอกแบ่ง) เมื่อเลิกแสดงการเคารพ

๑๙.๒.๓ การปฏิบัติ ในการฝึกขั้นต้นยังไม่ต้องมีผู้รับการเคารพ และปฏิบัติขณะอยู่กับที่ ดังนี้

๑๙.๒.๓.๑ เมื่อได้ยินคำบอก “แลขวา (แลซ้าย) - ทำ” ให้ทหารสะบัดหน้าไปทางขวา (ทางซ้าย) ประมาณกึ่งขวา (กึ่งซ้าย) หรือประมาณ ๔๕ องศา ใบหน้าตั้งตรงและสายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ โดยร่างกายส่วนอื่นยังอยู่ในลักษณะท่าตรง

๑๙.๒.๓.๒ เมื่อได้ยินคำบอก “แล - ตรง” ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงทุกประการ

๑๙.๒.๔ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก จะต้องอธิบายให้ทหารเข้าใจด้วยว่า โดยปกติแล้วจะถือว่าเมื่อทหารออกนอกอาคารตามลำพังส่วนใหญ่จะต้องสวมหมวกเสมอ ดังนั้นการแสดงการเคารพจะใช้ท่าวันทยาหัตถ์เป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามท่าแลขวา, แลซ้าย ก็มีบางโอกาสที่จำเป็นต้องใช้ พร้อมทั้งชี้แจงถึงโอกาสในการใช้ให้ทหารเข้าใจด้วย

๑๙.๓ ท่าวันทยาหัตถ์

๑๙.๓.๑ โอกาสในการใช้ แสดงการเคารพได้ทั้งในขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ เมื่อสวมหมวกไม่ว่าจะแต่งกายชุดใดก็ตาม

๑๙.๓.๒ ประกอบด้วย ท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์, ทางขวาวันทยาหัตถ์ และทางซ้ายวันทยาหัตถ์

๑๙.๓.๓ คำบอก (คำบอกรวด)

๑๙.๓.๓.๑ ท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์ ใช้คำบอก “วันทยาหัตถ์” หรือ “ตรงหน้า, วันทยาหัตถ์”

๑๙.๓.๓.๒ ท่าทางขวาวันทยาหัตถ์ ใช้คำบอก “ทางขวา, วันทยาหัตถ์”

๑๙.๓.๓.๒ ท่าทางซ้ายวันทยาหัตถ์ ใช้คำบอก “ทางซ้าย, วันทยาหัตถ์”

๑๙.๓.๓.๔ เมื่อต้องการให้เลิกแสดงการเคารพ ให้ใช้คำบอก “มือลง”

๑๙.๓.๔ การปฏิบัติ ในการฝึกขั้นต้นให้ปฏิบัติโดยยังไม่ต้องมีผู้รับการเคารพ และปฏิบัติในขณะอยู่กับที่ ดังนี้

๑๙.๓.๔.๑ ท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์ เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยาหัตถ์” หรือ “ตรงหน้า, วันทยาหัตถ์” ให้ทหารยกมือขวาขึ้นมาอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ในลักษณะงอแขนท่อนล่างเข้าหาลำตัว ฝ่ามือเหยียดตรงไปตามแนวแขนท่อนล่าง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดกันและข้อมือไม่หัก

โดยนำปลายนิ้วชี้ไปแตะตรงขอบล่างของหมวกประมาณเหนือแนวหางตาขวา (เมื่อสวมหมวกหนีบ, หมวกทรงอ่อน) หรือที่ขอบของกระบังหมวกทางด้านขวา (เมื่อสวมหมวกแก๊ปทรงอ่อน,หมวกทรงหม้อตาล, หมวกรองใน, หมวกเหล็ก) หรือที่ขอบปีกหมวกทางด้านขวา ประมาณเหนือแนวหางตาขวา (เมื่อสวมหมวกทรงอ่อนพับปีกของทหารหญิง) โดยเปิดฝ่ามือทางด้านนิ้วก้อยประมาณ ๓๐ องศา แขนขวาท่อนบนเหยียดออกไปด้านข้างเสมอแนวไหล่และเฉียงไปข้างหน้าเล็กน้อย ร่างกายส่วนอื่นไม่เสียลักษณะท่าตรง สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ (รูปที่ ๒๔)

๑๙.๓.๔.๒ ท่าทางขววันทยาหัตถ์ เมื่อได้ยินคำบอก “ทางขวา, วันทยาหัตถ์” ให้ทหารยกมือขวาขึ้นมาอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ในลักษณะเดียวกับท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์ทุกประการ (ข้อ ๑๙.๓.๔.๑) พร้อมทั้งสะบัดหน้าไปทางขวาในลักษณะเช่นเดียวกับแลขวา (ข้อ ๑๙.๒.๓.๑) โดยไม่ต้องเอียงลำตัวหรือแขนไปทางด้านขวา (รูปที่ ๒๕ ก.)

๑๙.๓.๔.๓ ท่าทางซ้ายวันทยาหัตถ์ เมื่อได้ยินคำบอก “ทางซ้าย, วันทยาหัตถ์” ให้ทหารยกมือขวาขึ้นมาอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ในลักษณะเดียวกับท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์ทุกประการ (ข้อ ๑๙.๓.๔.๑) พร้อมทั้งสะบัดหน้าไปทางซ้ายในลักษณะเช่นเดียวกับแลซ้าย (ข้อ ๑๙.๒.๓.๑) โดยไม่ต้องเอียงลำตัว หรือแขนไปทางด้านซ้าย (รูปที่ ๒๕ ข.)

๑๙.๓.๔.๔ เมื่อต้องการให้เลิกแสดงการเคารพในทุกท่าวันทยาหัตถ์ ให้ผู้ฝึกใช้คำบอก “มือลง” เมื่อได้ยินคำบอก “มือลง” ให้ทหารลดมือขวาลงมาอยู่ในท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ถ้าปฏิบัติจากท่าทางขวา (ทางซ้าย) วันทยาหัตถ์ ให้สะบัดหน้ากลับมาในทิศทางตรงหน้าพร้อมกับการลดมือขวาลง

หมวกหนีบ (๒๔ ก.)

หมวกทรงหม้อตาล (๒๔ ข.)

หมวกหนีบ (๒๔ ค.)

หมวกทรงอ่อน (๒๔ จ.)

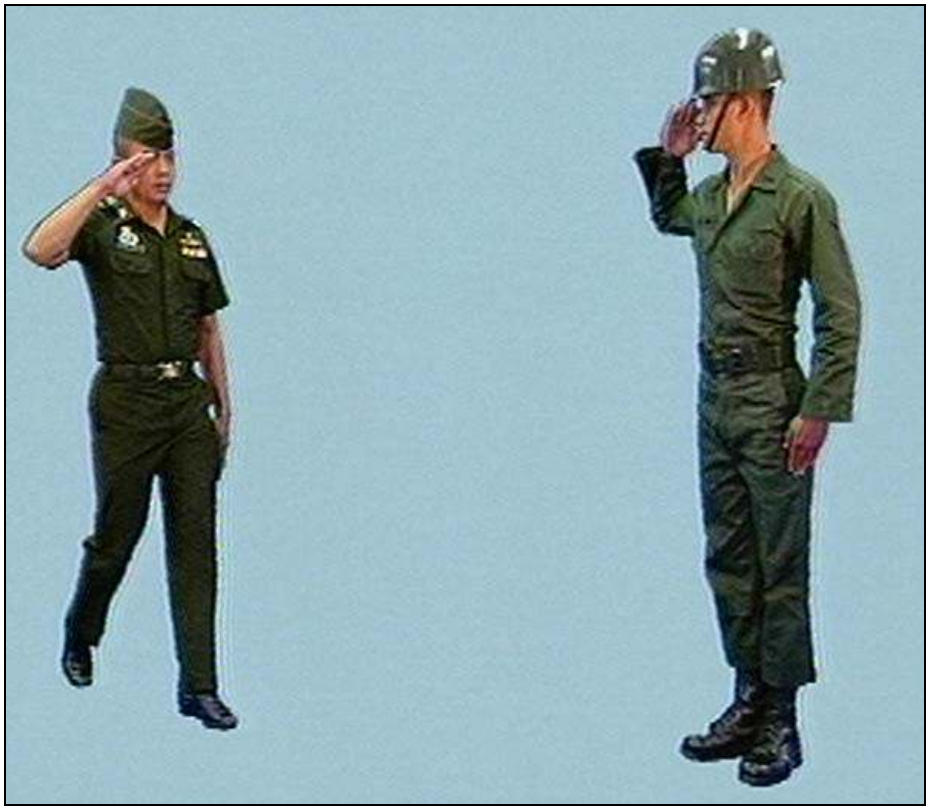

หมวกรองใน (๒๔ ง.)

หมวกทรงอ่อนพับปีก (๒๔ ฉ.)

รูปที่ ๒๔ ท่าตรงหน้าวันทยาหัตถ์

รูปที่ ๒๕ ก. ท่าทางขวาวันทยาหัตถ์

รูปที่ ๒๕ ข. ทางซ้ายวันทยาหัตถ์

๑๙.๓.๕ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๑๙.๓.๕.๑ ในการฝึกท่าวันทยาหัตถ์ ผู้ฝึกควรจะอธิบายเพิ่มเติมให้ผู้รับการฝึกทราบด้วยว่า ท่าวันทยาหัตถ์เป็นท่าเคารพในโอกาสที่อยู่ตามลำพังและสวมหมวกแต่ไม่ได้อยู่ในแถวของทหารทุกชั้นยศ สำหรับในโอกาสที่อยู่ในแถว การแสดงการเคารพด้วยท่าวันทยาหัตถ์จะนำไปใช้เฉพาะแต่นายทหารชั้นสัญญาบัตรเท่านั้น ส่วนนายทหารชั้นประทวนและพลทหารนั้นในโอกาสที่อยู่ในแถว ถึงแม้ว่าจะสวมหมวกอยู่ก็ตามจะต้องแสดงการเคารพด้วยท่าตรงหรือท่าแลขวา, แลซ้าย แล้วแต่กรณี

๑๙.๓.๕.๒ การใช้คำบอกของผู้ควบคุมแถว เมื่อจะให้แถวทหารแสดงการเคารพนั้น ให้ผู้ควบคุมแถวใช้คำบอก “แถว - ตรง” หรือ “แลขวา (แลซ้าย) - ทำ”

๑๙.๓.๕.๓ ในกรณีที่แถวทหารนั้น เป็นแถวที่มีทั้งนายทหารชั้นสัญญาบัตร นายทหารชั้นประทวนและพลทหารอยู่ร่วมกัน คำบอกให้แถวทหารแสดงการเคารพ ผู้ควบคุมแถวจะต้องถือเอาพลทหารเป็นหลักในการใช้คำบอกคือ จะต้องใช้คำบอก “แถว - ตรง” ส่วนการปฏิบัติท่าเคารพคงปฏิบัติต่างกันคือ นายทหารชั้นสัญญาบัตรทำท่าวันทยาหัตถ์ นายทหารชั้นประทวนและพลทหารทำท่าตรง

๑๙.๓.๕.๔ ท่าวันทยาหัตถ์ถ้ามีความจำเป็นจะกระทำจากท่านั่งก็ได้ เช่น นั่งอยู่ในรถ ขณะขับขี่จักรยาน ฯลฯ เป็นต้น

๑๙.๓.๕.๕ ผู้ฝึกจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ท่าวันทยาหัตถ์นี้ จะต้องกระทำจากท่าตรงเสมอ เพราะฉะนั้นหากจำเป็นอาจต้องใช้คำบอก “แถว - ตรง” ก่อนก็ได้

๑๙.๔ เมื่อฝึกขั้นต้นดีเพียงพอแล้ว ให้ฝึกขั้นที่สอง โดยมีผู้รับการเคารพแต่ยังคงปฏิบัติในขณะอยู่กับที่ ทั้งท่าแลขวา, แลซ้าย และท่าวันทยหัตถ์ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑๙.๔.๑ การแสดงความเคารพทางขวา (ทางซ้าย) ไม่ว่าจะเป็นท่าแลขวา, แลซ้าย หรือ ท่าวันทยาหัตถ์ก็ตาม ให้เริ่มแสดงความเคารพในระยะห่างระหว่างผู้แสดงการเคารพกับผู้รับการเคารพ ประมาณ ๓ ก้าว และเลิกแสดงการเคารพเมื่อผู้รับการเคารพผ่านพ้นผู้แสดงการเคารพไปแล้วประมาณ ๒ ก้าว โดยสายตาผู้แสดงการเคารพมองสบตาผู้รับการเคารพตลอดเวลา ด้วยการหันหน้าตามจนกว่าจะเลิกแสดงการเคารพ จึงสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงตามเดิม ไม่ใช่ใช้การชำเลืองสายตา

๑๙.๔.๒ ในกรณีที่ผู้รับการเคารพไม่ได้เคลื่อนที่มาจนถึงตรงหน้า หรือผ่านหน้าผู้แสดงการเคารพ ก็ให้ผู้แสดงการเคารพเลิกแสดงการเคารพ หลังจากผู้รับการเคารพตอบรับการเคารพเรียบร้อยแล้ว หรือในจังหวะอันควร ทั้งนี้ผู้แสดงการเคารพจะต้องพึงระวังไม่ให้เลิกแสดงการเคารพก่อนผู้รับการเคารพเลิกตอบรับการเคารพ

๑๙.๔.๓ ในการฝึกเริ่มแรกของขั้นนี้ ผู้ฝึกสมควรให้ทหารปฏิบัติตามคำสั่งไปก่อนด้วยคำบอกตามที่กำหนดไว้ จนกว่าทหารจะมีความชำนาญพอสมควร จึงค่อยให้ทหารปฏิบัติตามลำพังโดยไม่ต้องใช้คำบอก

๑๙.๕ การแสดงการเคารพเมื่อเคลื่อนที่

๑๙.๕.๑ การแสดงการเคารพเมื่อเคลื่อนที่ กระทำได้ทั้งท่าวันทยาหัตถ์และท่าแลขวา, แลซ้าย ให้เหมาะสมกับโอกาสในการใช้แต่ละท่า โดยแบ่งการปฏิบัติออกเป็น ๔ ลักษณะ คือ

๑๙.๕.๑.๑ เมื่อเดินสวนผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่

๑๙.๕.๑.๒ เมื่อเดินผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่

๑๙.๕.๑.๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่เคลื่อนที่ผ่าน

๑๙.๕.๑.๔ เมื่ออยู่ในแถวทหาร

๑๙.๕.๒ เมื่อเดินสวนผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ การแสดงการเคารพที่จะกล่าวต่อไปนี้ ใช้เฉพาะเมื่อปฏิบัติตามลำพัง โดยในการแสดงความเคารพเมื่อเดินสวนผู้บังคับบัญชาและผู้ใหญ่ จะมีวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน จึงต้องแยกการฝึกออกจากกัน ดังนี้

๑๙.๕.๒.๑ เมื่อเดินสวนผู้บังคับบัญชา

๑๙.๕.๒.๑.๑ คำบอก “เดินสวนผู้บังคับบัญชา, ปฏิบัติ”

๑๙.๕.๒.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินสวนผู้บังคับบัญชา, ปฏิบัติ” ให้ผู้แสดงการเคารพและผู้รับการเคารพในฐานะผู้บังคับบัญชา เริ่มออกเดินเข้าหากันด้วยท่าเดินตามปกติ เมื่อผู้แสดงการเคารพเดินไปถึงในระยะห่างจากผู้รับการเคารพประมาณ ๕ ก้าว ให้ก้าวเท้าซ้าย (ขวา) ไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว (ถ้าผู้รับการเคารพเดินสวนมาทางขวาใช้การก้าวเท้าซ้าย ถ้าผู้รับการเคารพเดินสวนมาทางซ้ายใช้การก้าวเท้าขวา) พร้อมกับหมุนตัวทำท่าขวา (ซ้าย) หัน ไปในทิศทางที่ผู้รับการเคารพจะเคลื่อนที่ผ่านมา แล้วยืนอยู่ในลักษณะท่าตรง หลังจากนั้นทำท่าทางขวาหรือทางซ้ายวันทยาหัตถ์ไปยังผู้รับการเคารพ โดยเริ่มแสดงการเคารพก่อนที่ผู้รับการเคารพจะมาถึง ประมาณ ๓ ก้าว สายตามองสบตาผู้รับการเคารพจนกว่าผู้รับการเคารพจะผ่านพ้นไป ประมาณ ๒ ก้าว จึงเลิกแสดงการเคารพกลับมาอยู่ในท่าตรง หลังจากนั้นจึงทำท่าหันไปในทิศทางที่ต้องการแล้วออกเดินต่อไปด้วยท่าเดินตามปกติ

๑๙.๕.๒.๒ เมื่อเดินสวนผู้ใหญ่

๑๙.๕.๒.๒.๑ คำบอก “เดินสวนผู้ใหญ่, ปฏิบัติ”

๑๙.๕.๒.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินสวนผู้ใหญ่, ปฏิบัติ” ให้ผู้แสดงการเคารพและผู้รับการเคารพในฐานะผู้ใหญ่ เริ่มออกเดินเข้าหากันด้วยท่าเดินตามปกติ เมื่อผู้แสดงการเคารพเดินไปถึงในระยะห่างจากผู้รับการเคารพ ประมาณ ๓ ก้าว ให้ผู้แสดงการเคารพเริ่มเดินตบเท้าหนักในลักษณะท่าเดินสวนสนาม (สมควรเริ่มเดินตบเท้าด้วยเท้าข้างซ้ายก่อน) พร้อมกับทำท่าทางขวาหรือทางซ้ายวันทยาหัตถ์ไปยังผู้รับการเคารพ โดยแขนซ้ายอยู่ข้างลำตัวในลักษณะท่าตรงตลอดเวลา สายตามองสบตาผู้รับการเคารพจนกว่าผู้รับการเคารพจะผ่านพ้นไปประมาณ ๒ ก้าว จึงเลิกแสดงการเคารพแล้วเดินตามปกติต่อไป

๑๙.๕.๓ เมื่อเดินผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ ใช้เฉพาะเมื่อปฏิบัติตามลำพัง ในขณะที่เดินผ่านผู้รับการเคารพซึ่งอยู่กับที่ มีวิธีการแสดงการเคารพเหมือนกันทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใหญ่ ดังนี้

๑๙.๕.๓.๑ คำบอก “เดินผ่านผู้บังคับบัญชา, ปฏิบัติ” หรือ “เดินผ่านผู้ใหญ่, ปฏิบัติ”

๑๙.๕.๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินผ่านผู้บังคับบัญชา (ผู้ใหญ่), ปฏิบัติ” ให้ผู้แสดงการเคารพเริ่มออกเดินด้วยท่าเดินตามปกติ เมื่อเดินไปจนถึงในระยะก่อนถึงผู้รับการเคารพประมาณ ๓ ก้าว ให้ผู้แสดงการเคารพเริ่มเดินตบเท้าหนักในลักษณะเดินสวนสนาม พร้อมกับทำท่าทางขวาหรือทางซ้ายวันทยาหัตถ์ไปยังผู้รับการเคารพ โดยแขนซ้ายอยู่ข้างลำตัวในลักษณะท่าตรงตลอดเวลาที่แสดงการเคารพ สายตามองสบตาผู้รับการเคารพจนกว่าจะผ่านพ้นผู้รับการเคารพประมาณ ๒ ก้าว จึงเลิกแสดงการเคารพแล้วเดินตามปกติต่อไป

๑๙.๕.๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่เคลื่อนที่ผ่าน ในกรณีเช่นนี้ หมายถึงผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่เคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกับผู้แสดงการเคารพ โดยผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ต้องการแซงผ่านไปข้างหน้า และผู้แสดงการเคารพมองเห็นก่อนที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่จะแซงผ่าน ในการแสดงความเคารพตามลำพัง (ไม่ได้อยู่ในแถว) คงมีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

๑๙.๕.๔.๑ คำบอก “ผู้บังคับบัญชา (ผู้ใหญ่) เคลื่อนที่ผ่าน, ปฏิบัติ”

๑๙.๕.๔.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “ผู้บังคับบัญชา (ผู้ใหญ่) เคลื่อนที่ผ่าน, ปฏิบัติ” ให้ผู้แสดงการเคารพและผู้รับการเคารพในฐานะผู้บังคับบัญชา (ผู้ใหญ่) เริ่มเคลื่อนที่ออกเดินตามปกติไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้ผู้รับการเคารพเร่งความเร็วในการเคลื่อนที่เพื่อแซงผ่านขึ้นไปข้างหน้า เมื่อผู้รับการเคารพกำลังจะแซงผ่าน ในทันทีที่ผู้แสดงการเคารพมองเห็นให้แสดงการเคารพเช่นเดียวกับเมื่อเดินผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ (ข้อ ๑๙.๕.๓.๒) และเลิกแสดงการเคารพเมื่อผู้รับการเคารพผ่านพ้นไปแล้วประมาณ ๒ ก้าว แล้วเดินตามปกติต่อไป

๑๙.๕.๕ เมื่ออยู่ในแถวทหาร ซึ่งจะต้องมีผู้ควบคุมแถว และเป็นผู้สั่งทหารในแถวแสดงการเคารพเป็นส่วนรวมการแสดงเคารพของผู้ควบคุมแถวและกำลังพลในแถวทหารเมื่อเคลื่อนที่ ให้ยึดถือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑๙.๕.๕.๑ ท่าเคารพที่ใช้

๑๙.๕.๕.๑.๑ ผู้ควบคุมแถว ไม่ว่าจะชั้นยศใดให้ใช้ท่าทางขวา (ทางซ้าย) วันทยาหัตถ์

๑๙.๕.๕.๑.๒ นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่อยู่ในแถวให้ใช้ท่าทางขวา (ทางซ้าย) วันทยาหัตถ์

๑๙.๕.๕.๑.๓ นายทหารชั้นประทวน และพลทหารที่อยู่ในแถวใช้ท่าแลขวา, แลซ้าย

๑๙.๕.๕.๒ เมื่อแถวทหารเดินสวนผู้บังคับบัญชา, ผู้ใหญ่

๑๙.๕.๕.๒.๑ การสั่งแถวแสดงการเคารพของผู้ควบคุมแถว ให้ใช้คำบอก “แสดงการเคารพ (ระบุตำแหน่งผู้รับการเคารพ), ทางขวา (ทางซ้าย), แลขวา (แลซ้าย) - ทำ” ให้เป็นไปตามทิศทางเคลื่อนที่ของผู้รับการเคารพ ทั้งนี้สมควรเริ่มสั่งเมื่อหัวแถวอยู่ในระยะห่างจากผู้บังคับบัญชา ประมาณ ๕ ก้าว เพื่อให้สิ้นคำบอก “ทำ” ในระยะห่างจากผู้บังคับบัญชาประมาณ ๓ ก้าว

๑๙.๕.๕.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อสิ้นคำบอก “ทำ” ให้ผู้ควบคุมแถวและทหารทุกคนในแถว แสดงการเคารพพร้อมกันด้วยท่าเคารพตามข้อ ๑๙.๕.๕.๑ พร้อมกับตบเท้าหนักในลักษณะเดินสวนสนาม จนกว่าผู้บังคับบัญชาจะผ่านพ้นท้ายแถวไปแล้วประมาณ ๒ ก้าว ผู้ควบคุมแถวจึงสั่งเลิกแสดงการเคารพพร้อมกันทั้งแถวด้วยคำบอก “แล - ตรง” แล้วกลับมาเดินตามปกติในรูปแถวต่อไป สำหรับทหารในแถวตอนที่อยู่ซ้ายสุด หรือ ขวาสุด ซึ่งอยู่ติดกับทิศทางผู้บังคับบัญชาสวนมา ไม่ต้องสะบัดหน้าไปทางขวาหรือทางซ้าย โดยมองตรงไปข้างหน้า เพื่อรักษาทิศทางและรูปแถวให้เป็นระเบียบ

๑๙.๕.๕.๒.๓ คำแนะนำในการปฏิบัติ

ก) การปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้เฉพาะผู้บังคับบัญชาที่เป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร และนำไปใช้กับผู้ใหญ่ชั้นยศนายพลด้วยเช่นเดียวกัน ถ้าไม่สามารถระบุตำแหน่งผู้ใหญ่ชั้นยศนายพลที่จะแสดงการเคารพ ก็ให้ผู้ควบคุมแถวสั่งแถวด้วยคำบอก “ทางขวา (ทางซ้าย), แลขวา (แลซ้าย) - ทำ”

ข) ผู้บังคับบัญชา ระดับนายทหารชั้นประทวน หรือผู้ใหญ่ยศต่ำกว่านายพลลงมาทุกระดับ ให้ผู้ควบคุมแถวแสดงการเคารพเพียงผู้เดียว โดยไม่ต้องตบเท้าหนักในลักษณะเดียวกับการเดินสวนผู้ใหญ่ สำหรับทหารในแถวคงเดินไปตามปกติ

๑๙.๕.๕.๓ เมื่อแถวทหารเดินผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่เคลื่อนที่แซงผ่านขึ้นไปข้างหน้าคงยึดถือคำบอกและการปฏิบัติเช่นเดียวกับเมื่อแถวทหารเดินสวนผู้บังคับบัญชา, ผู้ใหญ่ (ข้อ ๑๙.๕.๕.๒) เพียงแต่ปรับการเริ่มสั่งแถวให้เหมาะสมกับแต่ละกรณี ได้แก่

๑๙.๕.๕.๓.๑ เมื่อเดินผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่ เริ่มสั่งแสดงการเคารพเมื่อหัวแถวอยู่ห่างผู้รับการเคารพ ประมาณ ๕ ก้าว และสั่งเลิกแสดงการเคารพเมื่อท้ายแถวผ่านพ้นผู้รับการเคารพไปแล้วประมาณ ๒ ก้าว

๑๙.๕.๕.๓.๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่เคลื่อนที่แซงผ่านขึ้นไปข้างหน้า เริ่มสั่งแสดงการเคารพเมื่อท้ายแถวอยู่ห่างผู้รับการเคารพ ประมาณ ๕ ก้าว หรือในทันทีที่ผู้ควบคุมแถวมองเห็น และสั่งเลิกแสดงการเคารพเมื่อผู้รับการเคารพผ่านพ้นหัวแถวไปแล้วประมาณ ๒ ก้าว

๑๙.๖ คำแนะนำทั่วไปสำหรับการแสดงความเคารพ

๑๙.๖.๑ การแสดงการเคารพเมื่อเคลื่อนที่ ในขณะที่ไม่ได้สวมหมวก หรือสวมหมวกแต่ไม่สามารถแสดงการเคารพด้วยท่าทันทยาหัตถ์ได้ ในกรณีตามข้อ ๑๙.๒.๑ ให้ใช้การแสดงความเคารพด้วยท่าแลขวา, แลซ้าย โดยยึดถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการแสดงความเคารพด้วยท่าวันทยาหัตถ์ (ข้อ ๑๙.๕.๒ - ๑๙.๕.๔) แล้วแต่กรณี

๑๙.๖.๒ การแสดงการเคารพเมื่อเคลื่อนที่ในขณะขับขี่ยานพาหนะถ้าอยู่ในสถานการณ์คับขัน เช่น การจราจรคับคั่ง ผ่านทางแยก หรือขณะเลี้ยวเปลี่ยนทิศทาง เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ไม่ต้องแสดงการเคารพ อย่างไรก็ตามถ้าอยู่ในสภาวะที่พอแสดงการเคารพได้ สมควรแสดงการเคารพ แม้จะเป็นในช่วงระยะเวลาสั้นก็ตาม

๑๙.๖.๓ การแสดงการเคารพด้วยท่ากัมศรีษะ หรือ คำนับ ให้กระทำได้เฉพาะนายทหารชั้นสัญญาบัตรเมื่อไม่สวมหมวกเท่านั้น โดยกัมศรีษะแต่พองาม สำหรับนายทหารชั้นประทวนและพลทหาร ให้ใช้ท่าเคารพตามที่กล่าวไว้ในแบบฝึกนี้

๑๙.๖.๔ ในกรณีทหารที่ไม่ได้ถืออาวุธปืนเล็กเข้าแถว รวมกับทหารที่ถืออาวุธปืนเล็กโดยปกติแล้วผู้ควบคุมแถวจะต้องใช้คำบอก โดยยึดถือจากทหารที่ถืออาวุธปืนเล็กเป็นหลัก ด้วยการใช้คำบอก “ตรงหน้า หรือ ทางขวา (ทางซ้าย), ระวัง, วันทยา - วุธ” ทหารที่ถืออาวุธปืนเล็กทำท่าวันทยาวุธ ทหารที่ไม่ได้ถืออาวุธปืนเล็กทำท่าแลขวา, แลซ้าย และเลิกแสดงการเคารพด้วยคำบอก “เรียบ - อาวุธ” ทั้งนี้ให้ทหารที่ไม่ได้ถืออาวุธปืนเล็ก สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรง เมื่อสิ้นคำบอก “อาวุธ”

๑๙.๖.๕ ทหารที่ไม่ได้ถืออาวุธเมื่ออยู่ในแถว ไม่ว่าจะสวมหมวกหรือไม่สวมหมวกก็ตาม ผู้ควบคุมแถวจะใช้คำบอก “แสดงการเคารพ (ระบุตำแหน่งผู้รับการเคารพ), ทางขวา (ทางซ้าย), แลขวา (แลซ้าย) - ทำ” แต่ถ้าไม่สามารถระบุตำแหน่งผู้รับการเคารพได้ ก็ให้ใช้คำบอก “ทางขวา (ทางซ้าย), แลขวา (แลซ้าย) - ทำ” เมื่อสิ้นคำบอกดังกล่าวให้ทหารทำท่าแลขวาหรือแลซ้าย

๑๙.๖.๖ ในกรณีที่ทหารไม่ถืออาวุธปืนเล็กเมื่ออยู่ในแถว ในงานพิธีที่จะต้องมีการตรวจพล เมื่อผู้ควบคุมแถวสั่งแสดงการเคารพไปในทิศทางการเคลื่อนที่ของประธานในพิธี ในระหว่างการแสดงการเคารพทหารจะต้องมองสบตาผู้ตรวจพลและหันหน้ามองตามอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มตั้งแต่ผู้ตรวจพลเคลื่อนที่มาถึงผู้ที่เข้าแถวอยู่ถัดไปทางด้านขวาคนที่สามนับจากตนเอง และสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าแลตรง หลังจากผู้ตรวจพลผ่านพ้นไปถึงผู้ที่เข้าแถวอยู่ถัดไปทางด้านซ้ายคนที่สอง โดยปฏิบัติเป็นรายบุคคล

๑๙.๖.๗ ในการแสดงการเคารพที่จะต้องมีการรายงานประกอบด้วย เช่น รายงานตามหน้าที่เวร หรือ ยาม เป็นต้น หรือการแสดงการเคารพตามลำพังเมื่ออยู่กับที่ ทหารจะต้องทำท่าตรงก่อน แล้วจึงแสดงท่าเคารพ ถ้าจะต้องมีการรายงานประกอบด้วย ให้ผู้แสดงการเคารพวิ่งไปหยุดทำท่าตรงอยู่ข้างหน้าผู้รับการเคารพ ในระยะห่างประมาณไม่น้อยกว่า ๓ ก้าว และไม่เกิน ๖ ก้าว ต่อจากนั้นจึงทำท่าเคารพแล้วกล่าวรายงาน เมื่อรายงานจบแล้วให้เลิกแสดงการเคารพอยู่ในท่าตรง แล้วจึงทำท่ากลับหลังหันวิ่งกลับไปอยู่ ณ ที่เดิม

๑๙.๖.๘ ในกรณีที่แถวทหารมีความยาวมากและตั้งแถวอยู่กับที่ ดังนั้นทิศทางการแสดงความเคารพของทหารแต่ละบุคคลในแถวอาจมีทิศทางแตกต่างกันได้ เช่น บางคนอาจเป็น “ตรงหน้า” บางคนอาจเป็น “ทางขวา” หรือ บางคนอาจเป็น “ทางซ้าย” ในกรณีเช่นนี้สิ่งที่ควรยึดถือในการแสดงการเคารพของทหารแต่ละคน ก็คือ ผู้รับการเคารพอยู่ในทิศทางใดของผู้แสดงการเคารพ ก็ให้แต่ละคนแสดงการเคารพไปยังทิศทางนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงทิศทางตามคำบอกของผู้ควบคุมแถว แม้ว่าทิศทางของตนเองจะแตกต่างจากคำบอกของผู้ควบคุมแถวก็ตาม

๑๙.๖.๙ ท่าตรง นอกจากเป็นท่าพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติในท่าอื่น ๆ ต่อไป ยังถือเป็นท่าเคารพในทิศทางตรงหน้าเมื่ออยู่กับที่ โดยมีโอกาสในการใช้และแนวทางการปฏิบัติ คือ

๑๙.๖.๙.๑ โอกาสในการใช้

๑๙.๖.๙.๑.๑ แสดงการเคารพเป็นบุคคลนอกแถว เมื่อไม่สวมหมวก หรือสวมหมวกแต่มีความจำเป็นไม่สามารถทำท่าวันทยาหัตถ์ ได้แก่ กรณีถือของหนัก หรือได้รับบาดเจ็บที่แขนหรือมือ

๑๙.๖.๙.๑.๒ แสดงการเคารพเป็นส่วนรวมเมื่ออยู่ในแถวทหาร สำหรับนายทหารชั้นประทวนและพลทหาร ทั้งสวมหมวกและไม่สวมหมวก

๑๙.๖.๙.๒ คำบอก

๑๙.๖.๙.๒.๑ เมื่ออยู่นอกแถวรวมเป็นกลุ่ม ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ใช้คำบอก “ทั้งหมด, ตรง”

๑๙.๖.๙.๒.๒ เมื่ออยู่คนเดียวปฏิบัติได้เลย โดยไม่ต้องใช้คำบอก

๑๙.๖.๙.๒.๓ เมื่ออยู่ในแถวผู้ควบคุมแถวเป็นผู้สั่งแถว ใช้คำบอก “แถว - ตรง” และ สั่งเลิกแสดงการเคารพด้วยคำบอก ให้ปฏิบัติในท่าพักท่าใดก็ได้ตามที่ต้องการ ได้แก่ “พัก”, “ตามระเบียบ, พัก” หรือ “ตามสบาย, พัก”

๑๙.๖.๑๐ ในกรณีที่ทหารกำลังวิ่งตามลำพังหรือเป็นแถว โดยปกติก่อนแสดงการเคารพทหารจะต้องปฏิบัติท่าเปลี่ยนจากวิ่งเป็นเดินแล้วจึงแสดงการเคารพ แต่อย่างไรก็ตามในโอกาสเมื่อแถวทหารวิ่งสวนสนาม หรือ เมื่อมองเห็นผู้บังคับบัญชา, ผู้ใหญ่ ในระยะกระชั้นชิดจนผู้ควบคุมแถวไม่สามารถสั่งปฏิบัติท่าเปลี่ยนจากวิ่งเป็นเดินได้ทัน ในกรณีดังกล่าวนี้ ให้ผู้ควบคุมแถวสั่งแถวทหารแสดงการเคารพได้เลย ด้วยท่าแลขวา, แลซ้าย โดยไม่ต้องปฏิบัติท่าเปลี่ยนจากวิ่งเป็นเดินก่อน สำหรับท่าวันทยาหัตถ์ไม่สามารถนำไปใช้ในขณะวิ่งได้ แต่อนุมัติให้ใช้ในการวิ่งสวนสนาม

๒๐. ท่าวิ่ง (รูปที่ ๒๖)

(๒๖ ก.)

(๒๖ ข.)

(๒๖ ค.)

รูปที่ ๒๖ ท่าวิ่ง

๒๐.๑ คำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” (คำบอกผสม)

๒๐.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้ทหารยกมือทั้งสองข้างขึ้นไว้เสมอราวนม กำมือหลวม ๆ และให้มือห่างจากหน้าอกประมาณหนึ่งฝ่ามือ หันด้านฝ่ามือเข้าหาลำตัวพร้อมกับก้าวเท้าซ้ายเริ่มวิ่งไปก่อนด้วยการย่อเข่าขวาลงเล็กน้อย แล้วใช้เท้าขวาถีบตัวให้ลำตัวพุ่งออกไปข้างหน้าประมาณให้ได้ความยาวของก้าว ๘๐ ซม. ในขณะที่เท้าซ้ายจะตกถึงพื้นให้พยายามใช้ปลายเท้าลงแตะพื้นก่อน เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นให้งอเข่าซ้ายลงเล็กน้อย แล้วใช้เท้าซ้ายถีบตัวเพื่อดีดตัวให้พุ่งออกไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าขวาออกวิ่งต่อไปในลักษณะเช่นเดียวกับการก้าวเท้าซ้ายเริ่มออกวิ่งในครั้งแรก และก้าวเท้าสลับกันวิ่งต่อไป ในขณะที่ก้าวเท้าวิ่งออกไปแต่ละก้าวนั้นให้แกว่งแขน (ซึ่งงอและกำมือหลวม ๆ) ไปตามจังหวะของเท้าที่ก้าววิ่งออกไป เช่นเดียวกับการแกว่งแขนของ ท่าเดินและให้พยายามรักษาจังหวะความเร็วของก้าวในการวิ่งไว้ในอัตราเท่าทีละประมาณ ๑๖๐ ก้าว ในขณะที่วิ่งนั้น ให้พยายามรักษาทรวดทรงของร่างกายให้องอาจผึ่งผายด้วยการยกอก ศีรษะตั้งตรง สายตามองตรงไปข้างหน้าและให้ขาหลังงอเล็กน้อยโดยเป็นไปตามธรรมชาติ

๒๐.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกท่าวิ่งนั้น มีความจำเป็นที่ผู้ฝึกจะต้องสอนให้ผู้รับการฝึกเรียนรู้ทั้งท่าวิ่งและท่าหยุดจากการวิ่งเสียก่อน แล้วจึงเริ่มฝึกท่าวิ่งได้

๒๑. ท่าหยุดจากการวิ่ง (รูปที่ ๒๗)

๒๑.๑ คำบอก “แถว - หยุด” เป็นคำบอกแบ่ง

๒๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว - หยุด” พอสิ้นคำบอก “หยุด” ไม่ว่าจะเป็นเท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตามให้ก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีก ๓ ก้าว ด้วยอาการยั้งตัวลดความเร็วลงตามลำดับ เมื่อก้าวเท้าวิ่งต่อไปครบ ๓ ก้าว แล้วให้ยั้งตัวหยุดวิ่งไว้ ในขณะนั้นไม่ว่าจะเป็นเท้าข้างใดตกถึงพื้นอยู่ก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งเดินไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าวด้วยการตบเท้าลงไปกับพื้นอย่างแข็งแรง แล้วโน้มน้ำหนักตัวไปวางอยู่บนเท้าข้างที่วางอยู่ข้างหน้านั้น ส่วนมือทั้งสองยังคงกำหลวม ๆ อยู่เสมอราวนม ในลำดับต่อไปให้ชักเท้าข้างที่วางอยู่ข้างหลังมาชิดกับเท้าข้างที่วางอยู่ข้างหน้าในลักษณะของท่าตรง พร้อมกับสะบัดมือทั้งสองข้างลงมาอยู่ในท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

จังหวะหนึ่ง (๒๗/๑)

จังหวะสอง (๒๗/๒)

จังหวะสาม (๒๗/๓)

จังหวะสี่ (๒๗/๔)

จังหวะห้า (๒๗/๕)

รูปที่ ๒๗ ท่าหยุดจากการวิ่ง

๒๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๑.๓.๑ การใช้คำบอกของผู้ฝึก ให้ใช้คำบอก “แถว - หยุด” เมื่อเท้าข้างใดข้างหนึ่งของทหารในแถวตกถึงพื้นก็ได้ โดยยึดถือหลักดังนี้ เมื่อใช้คำบอก “แถว” ในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ให้คำบอก “หยุด” ในขณะที่เท้าข้างนั้นตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๒๑.๓.๒ ในการฝึกหากผู้ประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติปิดจังหวะ ก็สามารถกระทำได้โดยให้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

๒๑.๓.๒.๑ ให้ชี้แจงให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อจะฝึกท่าหยุดจากการวิ่งแบบปิดจังหวะ”

๒๑.๓.๒.๒ คงใช้คำบอก “แถว - หยุด” ตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๑.๓.๑ ข้างต้น เพื่อจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะหนึ่ง และให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะต่อ ๆ ไป

๒๑.๓.๒.๓ การปฏิบัติของทหารในจังหวะหนึ่งเมื่อได้ยินคำบอก “แถว - หยุด” พอสิ้นคำบอก “หยุด” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งวิ่งไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๑.๓.๒.๔ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสอง เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๑.๓.๒.๕ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสาม เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีกก้าวหนึ่งแล้วค้างไว้

๒๑.๓.๒.๖ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสี่ เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าที่ไม่ได้ใช้ยืนอยู่กับพื้น เดินต่อไปข้างหน้าอีกครึ่งก้าว ด้วยการตบฝ่าเท้าลงกับพื้นอย่างแข็งแรงน้ำหนักตัววางอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง มือทั้งสองยังคงกำหลวม ๆ อยู่เสมอราวนมแล้วค้างไว้

๒๑.๓.๒.๗ การปฏิบัติของทหารในจังหวะห้า เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้เปลี่ยนน้ำหนักตัวไปวางอยู่บนเท้าที่วางอยู่ข้างหน้า แล้วชักเท้าข้างที่วางอยู่ข้างหลังมาชิดเท้าที่วางอยู่ข้างหน้า พร้อมกับสะบัดมือทั้งสองข้างลงมาอยู่ในท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

๒๒. ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาวิ่ง

ตอนที่หนึ่ง (๒๘/๑)

ตอนที่สอง (๒๘/๒)

ตอนที่สาม (๒๘/๓)

ตอนที่สี่ (๒๘/๔)

รูปที่ ๒๘ ท่าเปลี่ยนเท้าในขณะวิ่ง

๒๒.๑ คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” (คำบอกเป็นคำ ๆ)

๒๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยน, เท้า” พอสิ้นเสียงคำบอก “เท้า” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ก้าววิ่งไปข้างหน้าอีก ๒ ก้าว แล้วยั้งตัวหยุดวิ่งไว้ ต่อจากนั้นให้ใช้เท้าข้างที่ยืนอยู่กับพื้นนั้นก้าวกระโดดไปข้างหน้าอีกครึ่งก้าว ในลำดับต่อไปให้ก้าวเท้าที่ไม่ได้ยืนอยู่กับพื้นออกวิ่งต่อไปด้วยท่าวิ่งตามปกติ

๒๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๒.๓.๑ ในการฝึก ผู้ฝึกจะต้องใช้คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” โดยใช้คำบอก “เปลี่ยน” ในขณะที่เท้าของผู้รับการฝึกข้างใดข้างหนึ่งตกถึงพื้นก็ได้ และให้ใช้คำบอก “เท้า” ในขณะที่เท้าของผู้รับการฝึกอีกข้างหนึ่งก้าววิ่งตกถึงพื้นในลำดับติดต่อกัน

๒๒.๓.๒ สำหรับรายละเอียดในเรื่องการใช้คำบอก และการนำท่าเปลี่ยนเท้าไปใช้คงมีรายละเอียดเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในคำแนะนำสำหรับผู้ฝึกของท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดินในข้อ ๑๖.๓.๒, ๑๖.๓.๓ และ ๑๖.๓.๔ ข้างต้น

๒๒.๓.๓ ในการฝึก หากผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติปิดตอนก็สามารถกระทำได้ โดยให้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

๒๒.๓.๓.๑ ชี้แจงทหารทราบก่อนว่าจะทำการฝึกปิดตอน

๒๒.๓.๓.๒ คงใช้คำบอก “เปลี่ยน, เท้า” ตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๒.๓.๑ ข้างต้น เพื่อจะให้ทหารปฏิบัติในตอนที่หนึ่ง และให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติในตอนต่อ ๆ ไป

๒๒.๓.๓.๓ การปฏิบัติของทหารในตอนที่หนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยน, เท้า” พอสิ้นคำบอก “เท้า” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งวิ่งไปข้างหน้าอีกก้าวแล้วค้างไว้

๒๒.๓.๓.๔ การปฏิบัติของทหารในตอนที่สอง เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๒.๓.๓.๕ การปฏิบัติของทหารในตอนที่สาม เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ใช้เท้าข้างที่ยืนอยู่กับพื้นก้าวกระโดดไปข้างหน้าอีกครึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๒.๓.๓.๖ การปฏิบัติของทหารในตอนที่สี่ เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าข้างที่ไม่ได้ใช้ยืนอยู่กับพื้นก้าววิ่งต่อไป

๒๓. ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน (รูปที่ ๒๙)

๒๓.๑ คำบอก “เดิน - ทำ” (คำบอกแบ่ง)

๒๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “เดิน - ทำ” พอสิ้นเสียงคำบอก “ทำ” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ทหารก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีก ๓ ก้าว ด้วยอาการยั้งตัวลดความเร็วลงตามลำดับ เมื่อวิ่งต่อไปครบ ๓ ก้าว แล้วให้ยั้งตัวหยุดวิ่งไว้ ในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นเท้าข้างใดตกถึงพื้นอยู่ก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งที่ไม่ได้ใช้ยืนอยู่กับพื้นเดินไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าวด้วยการตบฝ่าเท้าลงไปกับพื้นอย่างแข็งแรง แล้วใช้เท้าอีกข้างหนึ่งก้าวเดินต่อไปด้วยท่าเดินตามปกติหรือเดินสวนสนามก็ได้

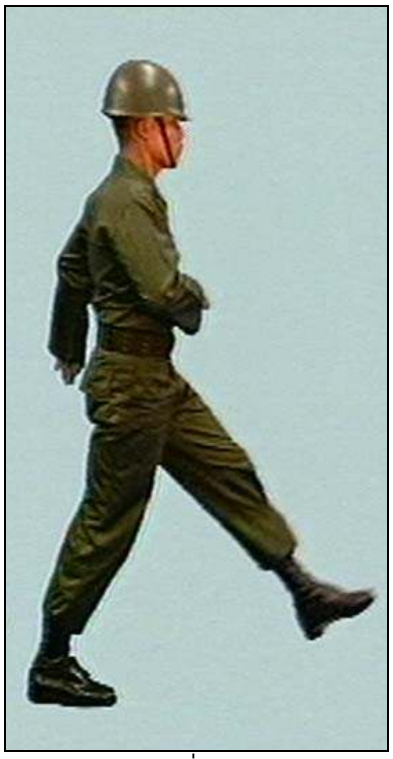
จังหวะหนึ่ง (๒๙/๑)

จังหวะสอง (๒๙/๒)

จังหวะสาม (๒๙/๓)

จังหวะสี่ (๒๙/๔)

รูปที่ ๒๙ ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน

๒๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๓.๓.๑ การใช้คำบอกของผู้ฝึก ให้ใช้คำบอก “เดิน - ทำ” เมื่อเท้าข้างใดข้างหนึ่งของทหารตกถึงพื้นก็ได้ โดยยึดถือหลักดังนี้ เมื่อใช้คำบอก “เดิน” ในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้น ก็ให้คำบอก “ทำ” ในขณะที่เท้าข้างนั้นตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๒๓.๓.๒ ในการฝึก หากผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติปิดจังหวะก็สามารถกระทำได้ โดยให้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

๒๓.๓.๒.๑ ชี้แจงให้ทหารทราบก่อนว่าจะทำการฝึกปิดจังหวะ

๒๓.๓.๒.๒ คงใช้คำบอก “เดิน - ทำ” ตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๓.๓.๑ ข้างต้น เพื่อจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะหนึ่ง และใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะต่อ ๆ ไป

๒๓.๓.๒.๓ การปฏิบัติของทหารในจังหวะหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “เดิน - ทำ” พอสิ้นคำบอก “ทำ” ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เท้าข้างใดตกถึงพื้นก็ตาม ให้ก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งวิ่งไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๓.๓.๒.๔ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสอง เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๓.๓.๒.๕ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสาม เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าวิ่งต่อไปอีกหนึ่งก้าวแล้วค้างไว้

๒๓.๓.๒.๖ การปฏิบัติของทหารในจังหวะสี่ เมื่อได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ก้าวเท้าข้างที่ไม่ได้ใช้ยืนอยู่กับพื้นเดินต่อไปข้างหน้าหนึ่งก้าว ด้วยการตบเท้าลงไปกับพื้นอย่างแข็งแรง แล้วใช้เท้าอีกข้างหนึ่งก้าวเดินต่อไปด้วยท่าเดินตามปกติ หรือเดินสวนสนามก็ได้

๒๓.๓.๓.๓ สำหรับท่าเดินของผู้รับการฝึกนั้น เฉพาะในการฝึก ผู้ฝึกควรกำหนดให้ใช้ท่าเดินสวนสนาม และจะต้องแจ้งให้ผู้รับการฝึกทราบล่วงหน้าก่อนด้วย

๒๔. ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง (รูปที่ ๓๐)

๒๔.๑ คำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” (คำบอกผสม)

๒๔.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ทหารจะได้ยินคำบอก “วิ่ง” ในคำหลังในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่ง” ดังกล่าว ให้ทหารก้าวเท้าขวาเดินต่อไปอีกหนึ่งก้าว ต่อจากนั้น จึงให้ก้าวเท้าซ้ายเริ่มออกวิ่งด้วยท่าวิ่งเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๐

(๓๐ ก.) (๓๐ ข.) (๓๐ ค.)

คำบอก “วิ่ง” คำหลัง ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น | ก้าวเท้าขวาเดินต่อไปอีกหนึ่งก้าว | ก้าวเท้าซ้ายเริ่มออกวิ่งไปด้วยท่าวิ่งต่อไป

รูปที่ ๓๐ ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง

๒๔.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกจะต้องใช้คำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” โดยยึดถือหลักดังนี้ ให้คำบอก “วิ่ง” คำแรกในขณะที่เท้าซ้ายของทหารตกถึงพื้น คำบอก “หน้า” ในขณะที่เท้าขวาของทหารตกถึงพื้นในจังหวะก้าวออกเดินที่ติดต่อกัน และคำบอก “วิ่ง” ในคำหลังในขณะที่เท้าซ้ายของทหารตกถึงพื้นในครั้งถัดไปเสมอ

๒๕. ท่าหันในเวลาวิ่ง

ท่าหันในเวลาวิ่งแบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ ท่าขวาหันในเวลาวิ่ง, ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่ง และท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่ง

๒๕.๑ ท่าขวาหันในเวลาวิ่ง (รูปที่ ๓๑)

(๓๑/๑)
จังหวะหนึ่ง

(๓๑/๒)
จังหวะสอง

(๓๑/๓)
จังหวะสาม

(๓๑/๔)
จังหวะสี่

รูปที่ ๓๑ ท่าขวาหันในเวลาวิ่ง

๒๕.๑.๑ คำบอก “ขวา - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๒๕.๑.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งการปฏิบัติออกเป็นสี่จังหวะดังต่อไปนี้

๒๕.๑.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ขวา - หัน” จะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าข้างขวาตกถึงพื้น เมื่อเท้าข้างขวาตกถึงพื้นแล้วให้ก้าวเท้าซ้ายออกวิ่งไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับ ยั้งตัวหยุดวิ่งไว้แล้วยืนอยู่บนเท้าซ้าย

๒๕.๑.๒.๒ จังหวะสอง กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างซ้ายที่ยืนอยู่ พร้อมกับหันลำตัวไปทางขวา โดยให้ทำมุมกับทิศทางเดิมของเท้าข้างซ้าย ๔๕ องศา และขณะเดียวกันนั้นให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าข้างขวาลงยืนบนพื้นส่วนเท้าข้างซ้ายยกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

๒๕.๑.๒.๓ จังหวะสาม กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างขวาที่ยืนอยู่ พร้อมกับหันลำตัวไปทางขวาโดยให้ทำมุมกับทิศทางเท้าขวาอีก ๔๕ องศา และขณะเดียวกันนั้นให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าข้างซ้ายลงยืนบนพื้น ส่วนเท้าขวายกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

๒๕.๑.๒.๔ จังหวะสี่ ให้ก้าวเท้าขวาเริ่มออกวิ่งต่อไป

๒๕.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการใช้คำบอกของผู้ฝึกจะต้องให้คำบอก “ขวา” และ “หัน” ในขณะที่เท้าข้างขวาของทหารตกถึงพื้นในลำดับติดต่อกันเสมอ

๒๕.๒ ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่ง (รูปที่ ๓๒)

๒๕.๒.๑ คำบอก “ซ้าย - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๒๕.๒.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งการปฏิบัติออกเป็นสี่จังหวะดังต่อไปนี้

๒๕.๒.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้าย - หัน” ทหารจะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น เมื่อเท้าข้างซ้ายตกถึงพื้นแล้ว ให้ก้าวเท้าขวาวิ่งไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับยั้งตัวหยุดวิ่ง

๒๕.๒.๒.๒ จังหวะสอง กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างขวายืนอยู่ พร้อมกับหันลำตัวไปทางซ้าย โดยให้ทำมุมกับทิศทางของเท้าข้างขวา ๔๕ องศา และขณะเดียวกันนั้นก็ให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าข้างซ้ายลงยืนกับพื้น ส่วนเท้าข้างขวายกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

(๓๒/๑)
จังหวะหนึ่ง

(๓๒/๒)
จังหวะสอง

(๓๒/๓)
จังหวะสาม

(๓๒/๔)
จังหวะสี่

๓๒ ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่ง

๒๕.๒.๒.๓ จังหวะสาม กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างซ้ายที่ยืนอยู่ พร้อมกับหันลำตัวไปทางซ้ายโดยให้ทำมุมกับทิศทางของเท้าข้างซ้ายอีก ๔๕ องศา และขณะเดียวกันนั้นก็ให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าขวาลงยืนกับพื้น ส่วนเท้าข้างซ้ายยกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

๒๕.๒.๒.๔ จังหวะสี่ ให้ก้าวเท้าซ้ายเริ่มออกวิ่งต่อไป

๒๕.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการใช้คำบอกของผู้ฝึก จะต้องให้คำบอก “ซ้าย” และ “หัน” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้นในลำดับติดต่อกันเสมอ

๒๕.๓ ท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่ง (รูปที่ ๓๓)

๒๕.๓.๑ คำบอก “กลับหลัง - หัน” (คำบอกแบ่ง)

๒๕.๓.๒ การปฏิบัติ ท่านี้แบ่งการปฏิบัติออกเป็นสี่จังหวะดังต่อไปนี้

๒๕.๓.๒.๑ จังหวะหนึ่ง เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลัง - หัน” ทหารจะได้ยินคำบอก “หัน” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น เมื่อเท้าซ้ายได้ตกถึงพื้นแล้ว ให้ก้าวเท้าขวาวิ่งไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าวพร้อมกับยั้งตัวหยุดวิ่งไว้

๒๕.๓.๒.๒ จังหวะสอง กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างขวาที่ยืนอยู่ พร้อมกับหันลำตัวไปทางขวาโดยให้ทำมุมกับทิศทางเดิม ๙๐ องศา และขณะเดียวกันนั้นก็ให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าซ้ายลงยืนกับพื้น ส่วนเท้าขวายกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

๒๕.๓.๒.๓ จังหวะสาม กระโดดอยู่กับที่ด้วยแรงถีบตัวของเท้าข้างซ้ายที่ยืนอยู่พร้อมกับหันลำตัวไปทางขวาโดยให้ทำมุมกับทิศทางของจังหวะสองอีก ๙๐ องศา (หรือนับจากทิศทางที่วิ่งมาเดิม ๑๘๐ องศา กลับหน้าเป็นหลัง) และในขณะเดียวกันนั้นให้เปลี่ยนเป็นนำเท้าขวาลงยืนกับพื้น ส่วนเท้าข้างซ้ายยกไว้และงอเข่าเล็กน้อย

๒๕.๓.๒.๔ จังหวะสี่ ให้ก้าวเท้าซ้ายเริ่มออกวิ่งต่อไป

(๓๓/๑)
จังหวะหนึ่ง

(๓๓/๒)
จังหวะสอง

(๓๓/๓)
จังหวะสาม

(๓๓/๔)
จังหวะสี่

รูปที่ ๓๓ ท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่ง

๒๕.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๕.๓.๓.๑ ในการใช้คำบอกของผู้ฝึก จะต้องให้คำบอก “กลับหลัง” และ “หัน” ในขณะที่เท้าข้างซ้ายของทหารตกถึงพื้นในลำดับติดต่อกันเสมอ

๒๕.๓.๓.๒ สำหรับในการฝึกนั้นไม่ว่าจะเป็นการฝึก ท่าขวาหันในเวลาวิ่ง, ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่ง หรือท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่งก็ตาม ถ้าผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติด้วยการปิดจังหวะจะต้องชี้แจงให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะเป็นการฝึกปิดจังหวะ” ต่อจากนั้น จึงเริ่มฝึกโดยให้ทหารปฏิบัติเป็นจังหวะ ๆ ไป โดยใช้คำบอกและให้ทหารปฏิบัติดังนี้

๒๕.๓.๓.๒.๑ เมื่อผู้ฝึก จะให้ทหารปฏิบัติท่าขวาหันในเวลาวิ่งจังหวะหนึ่ง, ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่งจังหวะหนึ่ง หรือท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่งจังหวะหนึ่ง ให้ผู้ฝึกใช้คำบอกว่า “ขวา - หัน”, “ซ้าย - หัน” หรือ “กลับหลัง - หัน” ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๒๕.๑.๓, ๒๕.๒.๓ และ ๒๕.๓.๓.๑ ข้างต้น เมื่อทหารได้ยินคำบอกดังกล่าวก็ให้ทำท่าขวาหันจังหวะหนึ่ง หรือท่าซ้ายหันจังหวะหนึ่ง หรือท่ากลับหลังหันจังหวะหนึ่งแล้วค้างไว้

๒๕.๓.๓.๒.๒ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติท่าหันในจังหวะสองต่อไปก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ก็ให้ปฏิบัติจังหวะสองแล้วค้างไว้

๒๕.๓.๓.๒.๓ เมื่อผู้ฝึก จะให้ทหารปฏิบัติท่าหันในจังหวะที่สามต่อไปก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ก็ให้ปฏิบัติจังหวะสามแล้วค้างไว้

๒๕.๓.๓.๒.๔ เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติท่าหันในจังหวะสี่ต่อไปก็ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ก็ให้ปฏิบัติจังหวะสี่แล้วออกวิ่งต่อไป

๒๖. ท่าถอดหมวกและสวมหมวก

๒๖.๑ ท่าถอดหมวก

๒๖.๑.๑ คำบอก “ถอดหมวก” เป็นคำบอกรวด

๒๖.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก” ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๓๔/๑)
ตอนที่หนึ่ง

(๓๔/๒)
ตอนที่สอง

(๓๔/๓)

ตอนที่สาม

รูปที่ ๓๔ ท่าถอดหมวกเมื่อสวมหมวกเหล็ก, หมวกรองใน

๒๖.๑.๒.๑ ตอนที่หนึ่ง ให้ยกมือซ้ายขึ้นมาในลักษณะงอข้อศอกและบีบข้อศอกให้แนบชิดติดไว้กับลำตัว แขนซ้ายท่อนล่างตั้งได้ฉากกับแขนท่อนบนหรือลำตัว หงายฝ่ามือขึ้นโดยให้นิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) เหยียดตึงเรียงชิดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือให้ยกชี้ตั้งขึ้นข้างบนจนทำมุม ๙๐ องศา กับฝ่ามือ

(ก) ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือหมวกรองใน ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่สายรัดคาง (กรณีที่ใช้สายรัดคางอยู่) โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ดึงสายรัดคางให้หลุดออกจากคาง แล้วนำสายรัดคางขึ้นไปจับรวมกับกระบังหมวก แต่ในกรณีที่ไม่ได้ใช้สายรัดคาง เช่นนำสายรัดคางคาดไว้บนกระบังหมวก หรือคาดไว้ที่ปีกด้านหลังของหมวกเป็นต้น ก็ให้เว้นการจับสายรัดคางเสีย แต่ให้ใช้มือขวายกขึ้นไปจับกระบังหมวกเลย ดูรูปที่ ๓๔

ตอนที่หนึ่ง (๓๕/๑)

ตอนที่สอง (๓๕/๒)

ตอนที่สาม (๓๕/๓)

รูปที่ ๓๕ ท่าถอดหมวกเมื่อสวมหมวกทรงหม้อตาล

(ข) ถ้าเป็นหมวกทรงหม้อตาลหรือหมวกแก๊ปทรงอ่อนให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่กระบังหมวกค่อนไปทางขวาเล็กน้อย ดูรูปที่ ๓๕

(ค) ถ้าเป็นหมวกหนีบ ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับทางด้านหน้าของหมวกหนีบในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มือจับอยู่ทางด้านขวาของหมวก และให้นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันจับอยู่ทางด้านซ้ายของหมวกประมาณตรงกลางหมวก ดูรูปที่ ๓๖

(ง) ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อนพับปีก (ทหารหญิง) ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่ปีกหมวกด้านหน้า ดูรูปที่ ๓๗

(จ) ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์) ให้ยกมือขวาขึ้นจับที่ขอบหมวกด้านขวาประมาณแนวหางตาขวา โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนศอกขวากางออกตามธรรมชาติ ดูรูปที่ ๓๕

๒๖.๑.๒.๒ ตอนที่สอง ถ้าเป็นหมวกเหล็ก, หมวกรองใน, หมวกทรงหม้อตาล, หมวกแก๊ปทรงอ่อน, หมวกทรงอ่อนพับปีก ให้ใช้มือขวาที่จับหมวกอยู่นั้นถอดหมวกยกออกจากศรีษะ แล้วนำลงมาวางครอบนิ้วหัวแม่มือซ้าย ซึ่งตั้งยกอยู่ในลักษณะที่ให้หันหน้าหมวกไปทางด้านขวาของลำตัว และให้ขอบหมวกด้านไกลวางอยู่บนนิ้วทั้งสี่ตรงประมาณข้อนิ้วมือที่หนึ่ง (โคนนิ้ว) แล้วจับขอบหมวกด้านไกลลำตัวไว้ด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วทั้งสี่ของมือซ้ายให้มั่น (ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือหมวกรองในหมวกเหล็ก) ในขณะที่ถอดหมวกออกมาวางบนมือซ้ายนี้ จะมีส่วนหนึ่งของสายรัดคางอยู่ทางด้านขวาของมือซ้ายด้วย

(ก) ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์) ให้ใช้มือขวาที่จับขอบหมวกอยู่นั้น ถอดหมวกยกออกจากศรีษะ แล้วนำมาครอบที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายที่ตั้งอยู่ในลักษณะให้หันหน้าหมวกไปทางด้านขวา โดยให้ขอบซ้ายของตราหน้าหมวกอยู่ชิดกับนิ้วก้อยของมือซ้าย และให้ขอบหมวกด้านไกลของลำตัว วางอยู่บนนิ้วทั้งสี่ ตรงประมาณข้อนิ้วมือข้อที่ ๑ (นับจากฝ่ามือออกไปหาปลายนิ้ว) แล้วจับไว้ให้มั่น

ตอนที่หนึ่ง (๓๖/๑)

ตอนที่สอง (๓๖/๒)

ตอนที่สาม (๓๖/๓)

รูปที่ ๓๖ ท่าถอดหมวกเมื่อสวมหมวกหนีบ

ตอนที่หนึ่ง (๓๗/๑)

ตอนที่สอง (๓๗/๒)

ตอนที่สาม (๓๗/๓)

รูปที่ ๓๗ ท่าถอดหมวกเมื่อสวมหมวกทรงอ่อนพับปีกของทหารหญิง

ตอนที่หนึ่ง (๓๘/๑) ตอนที่สอง (๓๘/๒) ตอนที่สาม (๓๘/๓)

รูปที่ ๓๘ ท่าถอดหมวกเมื่อสวมหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์)

(ข) ถ้าเป็นหมวกหนีบ ให้ใช้มือขวาที่จับหมวกอยู่นั้นถอดหมวกยกออกจากศรีษะแล้วนำมาวางไว้บนฝ่ามือซ้ายในลักษณะที่ให้วางอยู่บนนิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) โดยให้ด้านสันหมวกวางชิดอยู่ในระหว่างง่ามนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ ให้ด้านหน้าหมวกชี้ไปทางซ้าย ใช้มือขวาจัดสันหมวกให้ขนานกับลำตัวนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน แล้วใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดหรือบีบหมวกไว้ให้มั่น

๒๖.๑.๒.๓ ตอนที่สาม ลดมือขวาลงไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

๒๖.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๖.๑.๓.๑ ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติปิดตอน ก็ย่อมจะกระทำได้โดยจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะฝึกท่าถอดหมวกปิดตอน” ส่วนการใช้คำบอกและการปฏิบัติของทหารให้กระทำเป็นทีละตอนตามลำดับดังนี้

๒๖.๑.๓.๑.๑ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าถอดหมวกตอนที่หนึ่ง ให้ใช้คำบอก “ถอดหมวก” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ถอดหมวก” ให้ทหารทำท่าถอดหมวกตอนที่หนึ่ง ค้างไว้ ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๖.๑.๒.๑ ข้างต้น

๒๖.๑.๓.๑.๒ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าถอดหมวกตอนที่สอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารทำท่าถอดหมวกตอนที่สองค้างไว้ ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๖.๑.๒.๒ ข้างต้น

๒๖.๑.๓.๑.๓ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าถอดหมวกตอนที่สาม ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารลดมือขวาลงไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรง

๒๖.๑.๓.๑.๔ ก่อนที่จะทำการฝึกท่าถอดหมวก ผู้ฝึกควรสอนให้ทหารเรียนรู้ทั้งท่าถอดหมวกและท่าสวมหมวกเสียก่อน แล้วจึงฝึกให้ทหารปฏิบัติท่าถอดหมวกและสวมหมวกควบคู่กันไป

๒๖.๒ ท่าสวมหมวก

๒๖.๒.๑ คำบอก “สวมหมวก” (คำบอกรวด)

๒๖.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก” ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๒๖.๒.๒.๑ ตอนที่หนึ่ง ให้ยกมือขวาขึ้นมาจับหมวกในลักษณะดังนี้

ตอนที่หนึ่ง (๓๙/๑)

ตอนที่สอง (๓๙/๒)

ตอนที่สาม (๓๙/๓)

รูปที่ ๓๙ ท่าสวมหมวกเมื่อสวมหมวกเหล็กหรือหมวกรองใน

๒๖.๒.๒.๑.๑ ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือหมวกรองใน ในกรณีที่มีสายรัดคาง ให้ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ของมือขวาจับสายรัดคางขึ้นมารวมจับไว้กับกระบังหมวก ในลักษณะให้นิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) อยู่ทางด้านบน และให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ทางด้านล่างของกระบังหมวก รูปที่ ๓๙ ถ้าไม่มีสายรัดคาง ให้ใช้มือขวาจับที่กระบังหมวกในลักษณะที่ให้นิ้วทั้งสี่อยู่ทางด้านบน และนิ้วหัวแม่มืออยู่ทางด้านล่างของกระบังหมวก

๒๖.๒.๒.๑.๒ ถ้าเป็นหมวกทรงหม้อตาล หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อน ให้ใช้มือขวา จับที่กระบังหมวกในลักษณะที่ให้นิ้วทั้งสี่อยู่ทางด้านบน และให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ทางด้านล่างของกระบังหมวก รูปที่ ๔๐

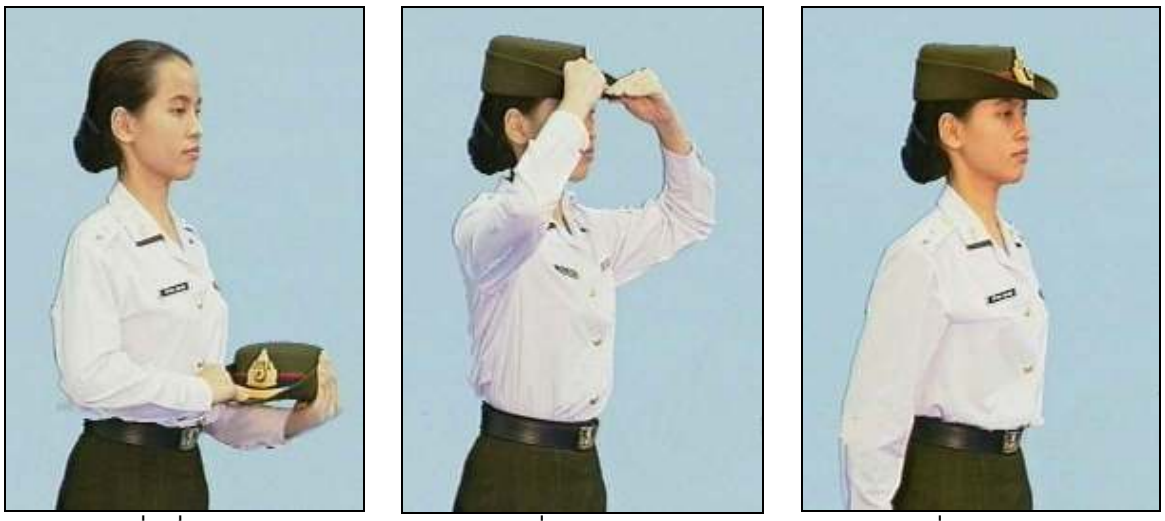
๒๖.๒.๒.๑.๓ ถ้าเป็นหมวกหนีบ ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับหมวกท้ายหมวก ในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่างของหมวก และนิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ทางด้านบนของหมวก (รูปที่ ๔๑)

ตอนที่หนึ่ง (๔๑/๑) ตอนที่สอง (๔๑/๒) ตอนที่สาม (๔๑/๓)

รูปที่ ๔๑ ท่าสวมหมวกเมื่อสวมหมวกหนีบ

๒๖.๒.๒.๑.๔ ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อนพับปีก ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่ปีกหมวกด้านหน้าให้นิ้วทั้งสี่อยู่ด้านบนปีกหมวกและนิ้วหัวแม่มืออยู่ใต้ปีกหมวก รูปที่ ๔๒

ตอนที่หนึ่ง (๔๒/๑) ตอนที่สอง (๔๒/๒) ตอนที่สาม (๔๒/๓)

รูปที่ ๔๒ ท่าสวมหมวกเมื่อสวมหมวกทรงอ่อนพับปีก

๒๖.๒.๒.๑.๕ ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์) ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับขอบหมวก ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ใต้ขอบหมวก และนิ้วทั้งสี่อยู่บนทรงหมวก รูปที่ ๔๓

ตอนที่หนึ่ง (๔๓/๑) ตอนที่สอง (๔๓/๒) ตอนที่สาม (๔๓/๓)

รูปที่ ๔๓ ท่าสวมหมวกเมื่อสวมหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์)

๒๖.๒.๒.๒ ตอนที่สอง ถ้าเป็นหมวกเหล็ก, หมวกรองใน, หมวกทรงหม้อตาล, หมวกแก๊ปทรงอ่อน และหมวกทรงอ่อนพับปีก ให้ใช้มือขวาที่จับหมวกอยู่นั้น ยกหมวกขึ้นไปสวมศีรษะ โดยใช้มือซ้ายช่วยจับในการสวมให้เข้าที่ (หรือจัดสายรัดคางในกรณีที่เป็นหมวกเหล็กหรือหมวกรองในที่ใช้สายรัดคาง) หลังจากนั้นมือทั้งสองข้างจะจับอยู่ที่ขอบหมวกในลักษณะนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดกันอยู่ด้านบน ศอกทั้งสองข้างกางออกตามธรรมชาติ

ถ้าเป็นหมวกทรงอ่อน (เบเร่ต์) ใช้มือทั้งสองข้างช่วยจับหมวกผลักหงายเอาขอบล่างหมวกขึ้นข้างบน แล้วยกสวมศีรษะ โดยศีรษะไม่เอียงจนเสียลักษณะท่าตรง ต่อจากนั้นใช้มือทั้งสองข้างจัดหมวกทางด้านขวาต่ำลงเล็กน้อย แนวกึ่งกลางขอบตราหน้าหมวกอยู่ประมาณแนวหางตาซ้าย มือขวาจับอยู่ที่ปีกหมวกด้านขวาในลักษณะนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านบน ส่วนมือซ้ายช่วยจับประคองหมวกไว้ทางด้านซ้าย โดยให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายจรดขอบหมวก นิ้วทั้งสี่เรียงชิดกันชี้ขึ้นด้านบนศอกทั้งสองข้างกางออกตามธรรมชาติ

ถ้าเป็นหมวกหนีบ ให้ใช้มือขวาที่จับหมวกอยู่ตรงท้ายหมวกนั้น ยกหมวกขึ้นให้พ้นจากมือซ้ายแล้วพลิกหมวกไปทางด้านซ้าย เพื่อหงายเอาขอบล่างของหมวกหนีบขึ้นทางข้างบน ต่อจากนั้นให้ใช้มือซ้ายและมือขวาช่วยกันจับขอบล่างของหมวกหนีบทั้งสองข้าง แยกให้ห่างออกจากกัน แล้วยกขึ้นไปสวมศีรษะให้ใช้มือทั้งสองประคองไว้ทางด้านข้างทั้งทางซ้ายและทางขวา ซึ่งค่อนไปทางข้างหน้าของหมวกหนีบ

๒๖.๒.๒.๓ ตอนที่สาม ลดมือทั้งสองลงไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง แล้วนิ่ง

๒๖.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการฝึกนั้นถ้าผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติปิดตอนก็ได้ โดยจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะฝึกท่าสวมหมวกปิดตอน” ส่วนการใช้คำบอกและการปฏิบัติของทหารให้กระทำเป็นทีละตอนตามลำดับดังนี้

๒๖.๒.๓.๑ เมื่อประสงค์จะให้ทหารทำท่าสวมหมวกตอนที่หนึ่ง ให้ใช้คำบอก “สวมหมวก” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “สวมหมวก” ให้ทหารทำท่าสวมหมวกตอนที่หนึ่งตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๖.๒.๒.๑ ข้างต้น และเมื่อปฏิบัติเสร็จแล้วให้ค้างไว้

๒๖.๒.๓.๒ เมื่อประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติท่าสวมหมวกตอนที่สอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ก็ให้ทหารทำท่าสวมหมวกตอนที่สองตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๖.๒.๒.๒ ข้างต้น เมื่อปฏิบัติเสร็จแล้วให้ค้างไว้

๒๖.๒.๓.๓ เมื่อประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติท่าสวมหมวกตอนที่สาม ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารลดมือทั้งสองลงไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

๒๗. ท่าหมอบและลุก

๒๗.๑ ท่าหมอบ (รูปที่ ๔๔)

๒๗.๑.๑ คำบอก “หมอบ” เป็นคำบอกรวด

๒๗.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หมอบ” ให้ปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

(๔๔/๑)
ตอนที่หนึ่ง

(๔๔/๒) ตอนที่สอง

(๔๔/๓) ตอนที่สาม

รูปที่ ๔๔ ท่าหมอบ

๒๗.๑.๒.๑ ตอนที่หนึ่ง ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าวอย่างแข็งแรง แล้ววางน้ำหนักตัวไปอยู่บนเท้าทั้งสอง ส่วนแขนและมือยังคงอยู่ที่เดิมในลักษณะของท่าตรง

๒๗.๑.๒.๒ ตอนที่สอง ทรุดตัวลงคุกเข่าขวาลงกับพื้นก่อน แล้วจึงคุกเข่าซ้ายลงจดพื้นในลำดับต่อไป หลังจากนั้นให้โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย พร้อมกับใช้มือทั้งสองยันพื้นไว้ แขนทั้งสองเหยียดตึง โดยให้มือทั้งสองข้างอยู่ในแนวเดียวกันและห่างกันประมาณหนึ่งฟุตในแนวระดับหัวไหล่ นิ้วมือทั้งสองข้างเหยียดตรงและเรียงชิดกันปลายนิ้วชี้ไปทิศทางตรงหน้า แล้วยกเข่าขวาให้พ้นจากพื้น พร้อมกับเหยียดขาข้างขวาไปข้างหลังจนเข่าตึงเป็นแนวเดียวกับแนวลำตัวในลักษณะที่ใช้ปลายเท้าจิกพื้นไว้ เงยหน้าขึ้นและตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ

๒๗.๑.๒.๓ ตอนที่สาม ใช้มือทั้งสองและปลายเท้าขวายันพื้นไว้ให้มั่นคง แล้วยกเข่าซ้ายพร้อมกับเหยียดขาซ้ายไปข้างหลังจนเข่าตึงโดยให้ส้นเท้าทั้งสองชิดกัน ต่อจากนั้นให้ลดตัวไปนอนราบกับพื้น เมื่อออกแตะพื้นแล้ว ให้ยกมือทั้งสองขึ้นงอแขนกางข้อศอกออก แล้วนำมือทั้งสองไปวางซ้อนกันไว้ประมาณตรงกับใบหน้า ให้มือขวาทับมือซ้าย ฝ่ามือทั้งสองคว่ำลงกับพื้น แล้วลดปลายคางลงแนบไว้บนหลังมือขวา หน้าเงย สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ จัดเท้าทั้งสองข้างให้ส้นเท้าวางชิดกัน และแบะปลายเท้าทั้งสองข้างออกไปทางซ้ายและทางขวาให้ส้นเท้าแบนราบกับพื้น

๒๗.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๗.๑.๓.๑ ในการฝึก ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติท่าหมอบปิดตอนก็กระทำได้ โดยจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะฝึกท่าหมอบปิดตอน” ส่วนการใช้คำบอกและการปฏิบัติของทหารให้กระทำเป็นทีละตอนตามลำดับดังนี้

๒๗.๑.๓.๑.๑ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าหมอบตอนที่หนึ่ง ให้ใช้คำบอก “หมอบ” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หมอบ” ให้ทหารทำท่าหมอบตอนที่หนึ่ง ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๑.๒.๑ ข้างต้น แล้วค้างไว้

๒๗.๑.๓.๑.๒ เมื่อประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติท่าหมอบตอนที่สอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารทำท่าหมอบตอนที่สองตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๑.๒.๒ ข้างต้น แล้วค้างไว้

๒๗.๑.๓.๑.๓ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าหมอบตอนที่สาม ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารทำท่าหมอบตอนที่สามตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๑.๒.๓ ข้างต้น

๒๗.๑.๓.๒ ก่อนที่จะทำการฝึกท่าหมอบ ผู้ฝึกควรสอนให้ทหารเรียนรู้ทั้งท่าหมอบและท่าลุกเสียก่อน แล้วจึงให้ทหารปฏิบัติทั้งท่าหมอบและท่าลุกควบคู่กันไป

๒๗.๒ ท่าลุก (รูปที่ ๔๕)

(๔๕/๑)
ตอนที่หนึ่ง

(๔๕/๒)
ตอนที่สอง

(๔๕/๓)
ตอนที่สาม

รูปที่ ๔๕ ท่าลุก

๒๗.๒.๑ คำบอก “ลุก”

๒๗.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ลุก” ให้ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๒๗.๒.๒.๑ ตอนที่หนึ่ง ให้แยกมือทั้งสองซึ่งวางซ้อนกันอยู่ออกจากกัน แล้วใช้มือทั้งสองยันพื้นไว้ตรงประมาณเสมอกับระดับหัวไหล่ทั้งสองข้าง โดยวางมือและนิ้วมือเช่นเดียวกับการทำท่าหมอบตอนที่สอง แล้วใช้มือและปลายเท้าทั้งสองข้างออกแรงดันพื้นยกลำตัวให้สูงขึ้นจากพื้นจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตึง ต่อจากนั้นให้งอเข่าซ้ายยันไว้กับพื้นในลักษณะที่ใช้ปลายเท้าจิก

พื้นไว้ ขาซ้ายท่อนบนตั้งฉากกับพื้น ส้นเท้าเปิด เงยศรีษะ ขาขวาเหยียดตรงเป็นแนวเดียวกันกับแนวลำตัวปลายเท้าขวาจิกพื้นไว้ (ท่าลุกตอนที่หนึ่งนี้ลักษณะโดยทั่วไปเหมือนกับท่าหมอบตอนที่สองนั่นเอง) สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ

๒๗.๒.๒.๒ ตอนที่สอง คุกเข่าขวาลงไปกับพื้นแล้วใช้มือทั้งสองข้างออกแรงผลักพื้นให้ลำตัวดีดตั้งขึ้นพร้อมกับยกเข่าทั้งสองให้พ้นพื้นจนลุกขึ้นไปยืนในท่าก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าวางน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง จัดมือและแขนอยู่ข้างลำตัวในลักษณะของท่าตรง สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ

๒๗.๒.๒.๓ ตอนที่สาม ชักเท้าซ้ายกลับมาชิดเท้าขวาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรง แล้วนิ่ง

๒๗.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารปฏิบัติท่าลุกปิดก็กระทำได้ โดยจะต้องแจ้งให้ทหารทราบก่อนว่า “ต่อไปจะฝึกท่าลุกปิดตอน” ส่วนการใช้คำบอกและการปฏิบัติของทหาร ให้กระทำเป็นทีละตอนตามลำดับดังนี้

๒๗.๒.๓.๑ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าลุกตอนที่หนึ่ง ให้ใช้คำบอก “ลุก” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ลุก” ให้ทหารทำท่าลุก ตอนที่หนึ่ง ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๒.๒.๑ ข้างต้น แล้วค้างไว้

๒๗.๒.๓.๒ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าลุกตอนที่สอง ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารทำท่าลุกตอนที่สอง ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๒.๒.๒ ข้างต้นแล้วค้างไว้

๒๗.๒.๓.๓ เมื่อจะให้ทหารปฏิบัติท่าลุกตอนที่สาม ให้ใช้คำบอก “ต่อไป” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ต่อไป” ให้ทหารทำท่าลุกตอนที่สาม ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ใน ข้อ ๒๗.๒.๒.๓ ข้างต้น แล้วกลับมายืนอยู่ในท่าตรง

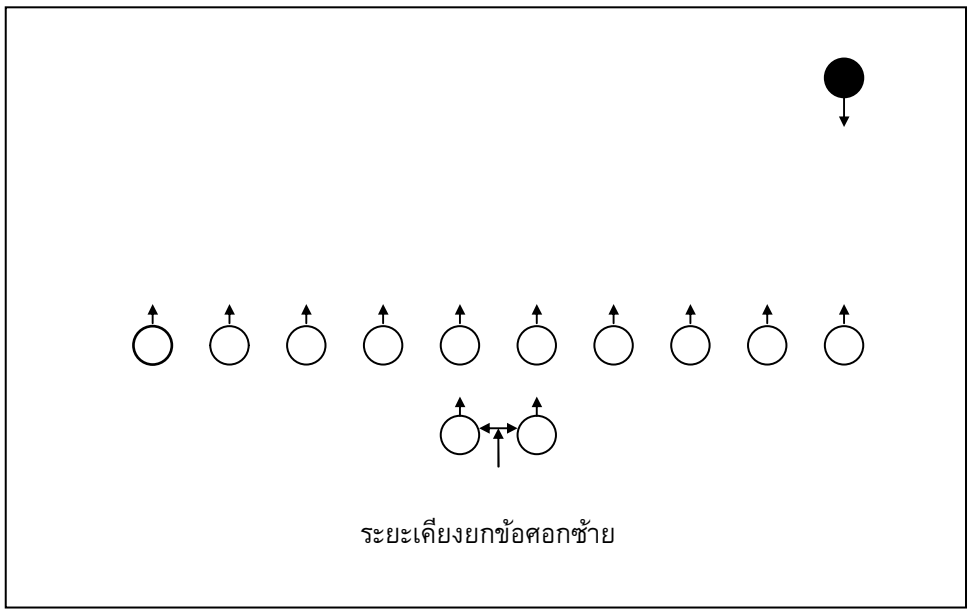
บทที่ ๓
การฝึกแถวชิด

๒๘. แถวหน้ากระดาน

แถวหน้ากระดาน คือ รูปขบวนที่มีลักษณะสัดส่วนความกว้างด้านหน้ามากกว่าความลึก ในการจัดแถวนั้น อาจจัดเป็นแถวหน้ากระดานแถวเดียวหรือแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปก็ได้ตามต้องการ ส่วนระยะเคียงระหว่างตัวบุคคลที่อยู่ในแถวนั้น กำหนดไว้เป็นสองระยะ คือระยะเคียงหนึ่งช่วงแขน (เหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้าง) เราเรียกรูปแถวนั้นว่า **แถวหน้ากระดานเปิดระยะ** และระยะเคียงหนึ่งช่วงข้อศอก (ยกมือซ้ายเท้าสะเอว) ซึ่งเราเรียกรูปแถวนี้ว่า **แถวหน้ากระดานปิดระยะ**

๒๘.๑ แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยว

๒๘.๑.๑ แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ (รูปที่ ๔๖)

รูปที่ ๔๖ แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ

๒๘.๑.๑.๑ คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, ปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า”

๒๘.๑.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยว, ปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ต้องยืนข้างหน้าและห่างจากผู้เรียกแถวประมาณ ๖ ก้าว โดยยืนให้ตรงหน้าและให้แนวไหล่ขนานกับแนวไหล่ของผู้เรียกแถว ต่อจากนั้นให้ทหารคนอื่น ๆ เข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อไปทางซ้ายของคนหลัก ทุกคนยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยก) โดยให้ฝ่ามือวางทาบอยู่บนสะเอวซ้ายประมาณแนวเข็มขัด นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและให้

ปลายนิ้วชี้ลงทางเบื้องล่าง นิ้วกลางอยู่ประมาณแนวตะเข็บกางเกง ศอกกางออกเสมอแนวลำตัว การจัดแถว ให้คนที่อยู่ถัดลงไปทางซ้ายจากหัวแถว นำแขนขวาของตนไปแตะจดกับปลายศอกซ้ายของคนที่อยู่คัดไปทางหัวแถว (คนทางขวาของตน) การจัดแถวจะต้องดูแนวปลายเท้าให้เสมอกันกับคนทางขวาของตนก่อน จากนั้นจึงให้ทหารทุกคนสะบัดหน้าไปทางหัวแถวยกเว้นเฉพาะคนหัวแถว (นับจากบนลงล่าง)

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนลดมือซ้ายที่เท้าสะเอวลง พร้อมกับสะบัดหน้ากลับไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง ยกเว้นคนท้ายแถวสุดคงปฏิบัติเฉพาะการสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงแล้วนิ่งเท่านั้น

๒๘.๑.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๘.๑.๑.๓.๑ ในการเรียกแถวนั้นผู้เรียกแถวจะต้องยืนอยู่ในลักษณะของท่าตรง หันหน้าไปในทิศทางที่ต้องการให้ทหารมาตั้งแถวแล้วจึงใช้คำบอก “หน้ากระดาน แถวเดี่ยว, ปิดระยะ มาหาข้าพเจ้า”

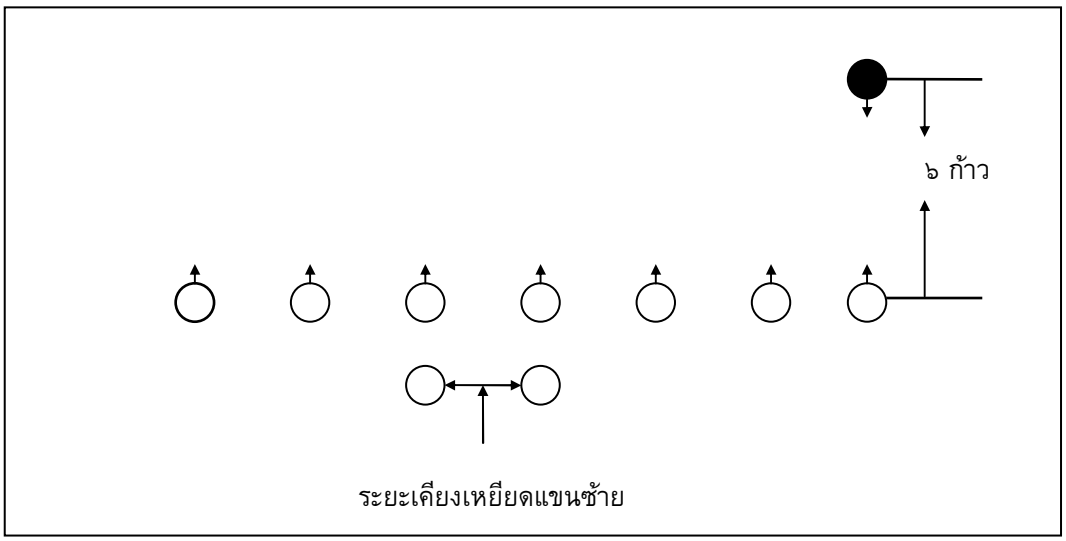
๒๘.๑.๑.๓.๒ เมื่อเรียกแถวแล้ว ให้ผู้เรียกแถวตรวจการจัดแถวด้วยการใช้สายตาและคำพูดประกอบ

๒๘.๑.๑.๓.๓ เมื่อผู้เรียกแถวเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้ผู้เรียกแถวใช้คำบอกต่อไปว่า “นิ่ง”

๒๘.๑.๑.๓.๔ หลังจากที่ผู้เรียกแถวได้สั่ง “นิ่ง” ไปแล้ว ถ้าเห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อย ผู้เรียกแถวประสงค์จะให้ทหารในแถวจัดแถวใหม่ ให้ผู้เรียกแถวใช้คำบอกเพื่อสั่งจัดแถวใหม่ว่า “จัดแถว” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “จัดแถว” ให้ทหารทำท่าจัดแถวใหม่ ยกข้อศอกซ้ายขึ้นและสะบัดหน้าไปทางขวาเมื่อเห็นว่าเรียบร้อยแล้วให้ผู้เรียกแถวใช้คำบอกต่อไปว่า “นิ่ง” การสั่งจัดแถวใหม่อันเนื่องมาจากแถวไม่เรียบร้อยนั้นจะต้องกระทำหลังจากที่ได้ใช้คำบอก “นิ่ง” ไปแล้วทุกครั้ง

๒๘.๑.๑.๓.๕ ในกรณีที่ผู้เรียกแถวเห็นว่าคนหลักจัดระยะต่อระหว่างผู้เรียกแถวกับแนวแถวไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น มากหรือน้อยกว่า ๖ ก้าว ผู้เรียกแถวจะต้องใช้วิธีเรียกแถวใหม่เท่านั้นและจะต้องสั่ง “นิ่ง” เสียก่อนจึงจะเรียกแถวใหม่

๒๘.๑.๒ **แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ** (รูปที่ ๔๗)

รูปที่ ๔๗ แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ

๒๘.๑.๒.๑ คำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า”

๒๘.๑.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารรีบวิ่งมาเข้าแถวตามลำดับไหล่ข้างหน้าผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลัก (คนหัวแถว) ต้องยืนอยู่ข้างหน้าผู้เรียกแถวและห่างจากผู้เรียกแถวประมาณ ๖ ก้าว โดยยืนให้ตรงหน้าและให้แนวไหล่ขนานกับแนวไหล่ของผู้เรียกแถว ต่อจากนั้นให้ทหารคนอื่น ๆ เข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ต่อ ๆ ไปทางซ้ายของคนหลัก ทุกคนยกแขนซ้ายเหยียดออกไปทางข้างในระดับสูงเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องยกแขนซ้ายขึ้น) คว่ำฝ่ามือนิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน การจัดแถวให้คนที่อยู่ถัดไปทางซ้ายจากคนหลักหัวแถวนำไหล่ขวาของตนไปแตะจดไว้กับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ถัดไปทางหัวแถว (คนทางขวา) ให้ทหารทุกคนสะบัดหน้าไปทางหัวแถวยกเว้นเฉพาะคนหลัก (หัวแถว) ให้มองตรงไปข้างหน้า การจัดแถวจะต้องดูแนวปลายเท้าให้เสมอกันกับคนทางขวาของตนก่อน แล้วมองให้เห็นหน้าอกคนที่สามประมาณแนวกระดุมเม็ดที่สองนับจากบนลงล่าง

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนลดแขนซ้ายที่เหยียดออกไปทางข้างลงมาอยู่ข้างลำตัว พร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง ยกเว้นเฉพาะคนท้ายแถวสุดคงปฏิบัติเฉพาะสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงแล้วนิ่งเท่านั้น

๒๘.๑.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก คงยึดถือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติและการใช้คำบอกเช่นเดียวกับการฝึกแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๗.๑.๑.๓ ข้างต้นทุกประการ

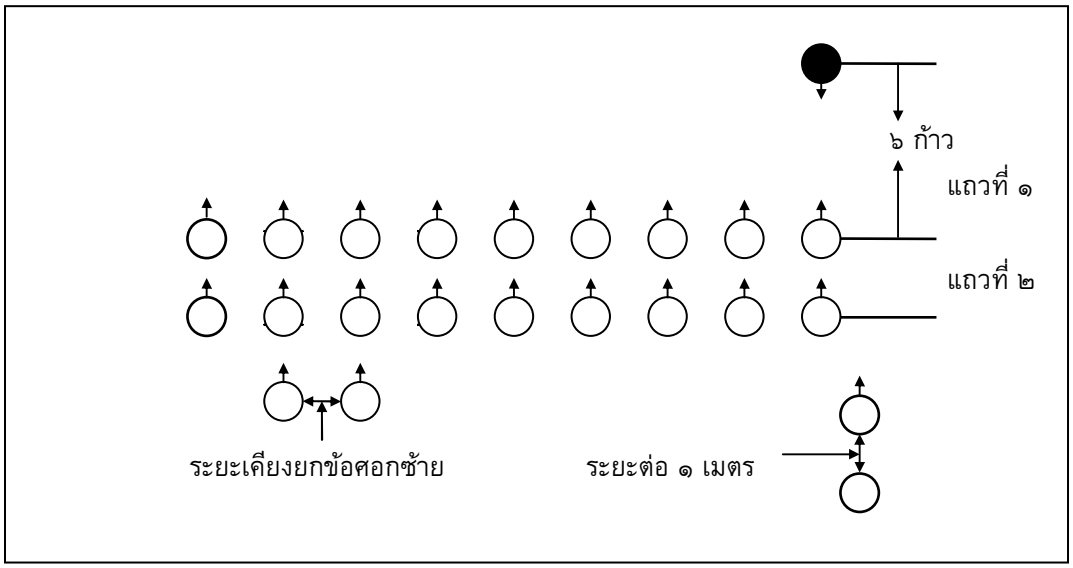
๒๘.๒ แถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป แถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ก็คือแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวหลาย ๆ แถวที่เข้าแถวซ้อนหลังกันลงไปในทางลึกมีจำนวนแถวตั้งแต่สอง

แถวขึ้นไป เช่น มีสองแถว, สามแถว, สี่แถว ฯลฯ เป็นต้น เมื่อจะเรียกแถวจะต้องเรียกชื่อแถวตามจำนวนแถวที่ต้องการ เช่น แถวหน้ากระดานสองแถว, แถวหน้ากระดานสามแถว, หรือ แถวหน้ากระดานสี่แถว เป็นต้น

แถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป และไม่ว่าจะเป็นกี่แถวก็ตามคงกำหนดระยะเคียงออกเป็น ๒ ระยะ เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น แถวหน้ากระดาน ๒ แถวปิดระยะและแถวหน้ากระดาน ๒ แถวเปิดระยะ (ดูรูปที่ ๔๘ และรูปที่ ๔๙)

๒๘.๒.๑ แถวหน้ากระดานสองแถว ปิดระยะ ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว, ปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” หรือแถวหน้ากระดานสามแถวเปิดระยะใช้คำบอก “หน้ากระดานสามแถว, เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ส่วนจะให้ทหารจัดแถวหน้ากระดานกี่แถวก็ระบุจำนวนแถวที่ต้องการไว้ในคำบอกด้วยทุกครั้งที่เรียกแถว

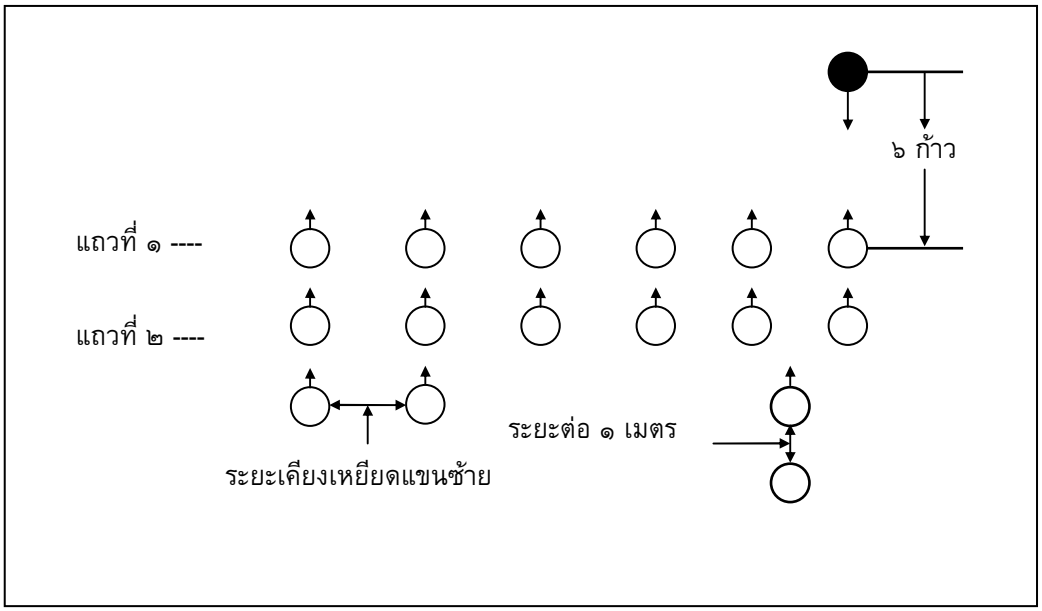
๒๘.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว, ปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารรีบวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถวและจัดแถวเมื่อเข้าและจัดแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ จะมีผิดกันก็ตรงที่จะต้องจัดแถวซ้อนหลังกันลงไปตามทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่มีผู้เรียกแถวสั่งโดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ทหารคนที่อยู่แถวหลังคงยืนตรงคอกับคนที่อยู่แถวหน้าระยะต่อระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร การประมาณระยะต่อให้แต่ละคนใช้แขนซ้ายเหยียดออกไปข้างหน้าในลักษณะโน้มตัวท่อนบนช่วยเล็กน้อย จนกว่าปลายนิ้วมือไปแตะหลังคนที่ยืนอยู่ข้างหน้า (แต่ไม่ต้องยกมือค้างไว้) และจะต้องจัดแถวในลักษณะเช่นเดียวกับแถวหน้าทุกประการด้วย (รูปที่ ๔๘)

รูปที่ ๔๘ แถวหน้ากระดานสองแถวปิดระยะ

การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเมื่อเข้าแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะทุกประการ

การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หน้ากระดานสองแถว, เปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารรีบวิ่งมาเข้าแถวและจัดแถวเช่นเดียวกับการเข้าแถว และจัดแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะจะมีผิดกันก็ตรงที่จะต้องจัดแถวซ้อนกันลงไปทางลึกให้มีจำนวนแถวครบตามที่ผู้เรียกแถวสั่ง โดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลัก ทหารคนที่อยู่แถวหลังคงยืนตรงคอกับคนที่ผู้เรียกแถวสั่ง โดยยึดถือแถวหน้าเป็นหลักทหารคนที่อยู่แถวหลังคงยืนตรงคอกับคนที่อยู่แถวหน้า ระยะระหว่างแถวประมาณหนึ่งเมตร การประมาณระยะต่อให้ทหารแต่ละคนใช้แขนซ้ายเหยียดออกไปข้างหน้าในลักษณะโน้มตัวท่อนบนช่วยเล็กน้อย จนกว่าปลายนิ้วมือจะไปแตะหลังคนที่ยืนอยู่ข้างหน้า (แต่ไม่ต้องยกมือค้างไว้) และจะต้องจัดแถวในลักษณะเช่นเดียวกับแถวหน้าทุกประการ (รูปที่ ๔๙)

รูปที่ ๔๙ แถวหน้ากระดานสองแถวเปิดระยะ

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเมื่อเข้าแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะทุกประการ

๒๘.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๘.๒.๓.๑ คงยึดถือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติและการใช้คำบอกเช่นเดียวกับการฝึกแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระยะทุกประการ

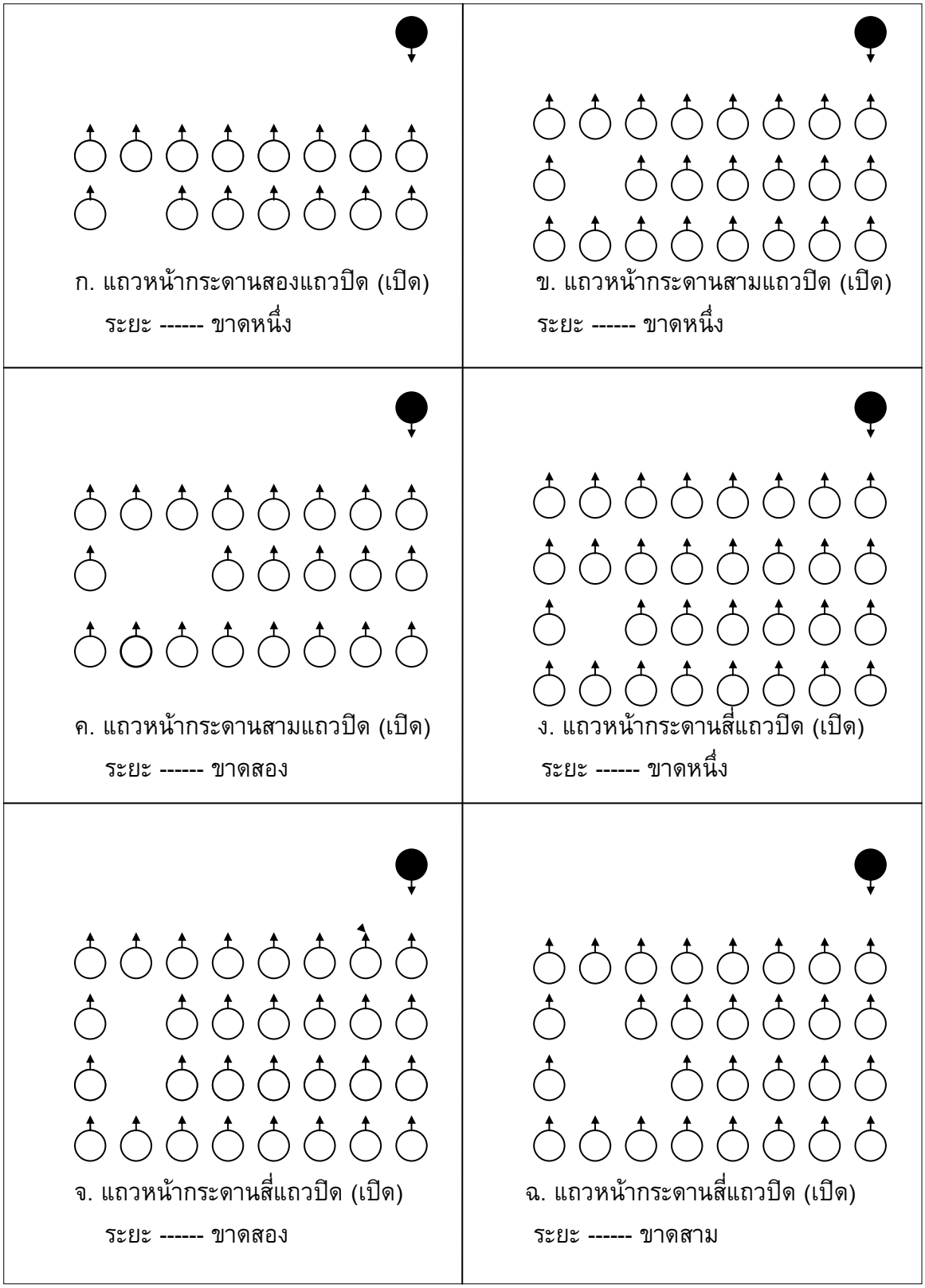
๒๘.๒.๓.๒ ในการจัดแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปไม่ว่าจะเป็นแถวปิดระยะหรือเปิดระยะก็ตามผู้ฝึกควรเน้นให้ผู้รับการฝึกเข้าใจด้วยว่า

๒๘.๒.๓.๒.๑ คนหลักของรูปขบวน คือ คนที่อยู่หัวแถวของแถว ส่วนคนที่อยู่หัวแถวของแถวหลัง ๆ ลงไปนั้นไม่ถือว่าเป็นคนหลักของรูปแถว แต่จะเป็นคนหลักของแถวหลังแต่ละแถวนั้น

ในกรณีที่ยืนเป็นหลักของคนหัวแถวของแถวหลังแต่ละแถวนั้น จะต้องยึดถือเอาคนหัวแถวหน้าเป็นหลัก โดยจะต้องยืนให้ตรงคอ (เมื่อยืนแล้วจะมองไม่เห็นตัวผู้เรียกแถว) และจัดระยะต่อประมาณหนึ่งเมตร เพื่อเป็นหลักให้คนอื่น ๆ ในแถวของตนจัดแถวต่อไป ส่วนการประมาณความยาวของระยะต่อให้ได้ระยะหนึ่งเมตรนั้น ให้ใช้วิธียกแขนซ้ายเหยียดออกไปข้างหน้าในลักษณะโน้มตัวท่อนบนช่วยเล็กน้อยจนปลายนิ้วไปแตะหลังของคนที่อยู่ข้างหน้า หรือฝึกจดจำความยาวระยะหนึ่งเมตรให้ได้ใกล้เคียงที่สุด

๒๘.๒.๓.๒.๒ การจัดระยะเคียงและการจัดแถวของแถวหลังคงปฏิบัติเหมือนกับแถวหน้าทุกประการ กล่าวคือ ต้องยกมือซ้ายเท้าสะเอว (เมื่อจัดแถวปิดระยะ) หรือเหยียดแขนซ้ายออกไปทางซ้ายเสมอแนวไหล่ (เมื่อจัดแถวเปิดระยะ) และสะบัดหน้าไปทางขวาเพื่อจัดแถวด้วย แต่อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งที่ทุกคนในแถวหลังจะต้องยึดถือปฏิบัติที่สำคัญที่สุดเพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่งก็คือ จะต้องยืนให้ตรงคอคนหน้าไว้เป็นหลักก่อน ถึงแม้ว่าไหล่ขวาของตนจะไม่สัมผัสกับปลายนิ้วมือซ้ายของคนที่อยู่ทางขวา (เมื่อจัดแถวเปิดระยะ) หรือแขนขวาของตนจะไม่สัมผัสกับปลายข้อศอกซ้ายของคนที่อยู่ทางขวา (เมื่อจัดแถวปิดระยะ) ก็ตาม ให้ถือว่าไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญ

๒๘.๓ การแยกคู่ขาด เมื่อทหารเข้าแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปเมื่อจัดแถวแล้วมีทหารขาดจำนวนไม่ลงตัว กล่าวคือแถวหน้ากับแถวหลังมีจำนวนทหารไม่เท่ากัน ไม่สามารถจัดแถวให้เต็มเท่า ๆ กันได้ในตอนท้ายของแถว ในการเข้าแถวให้ถือเอาแถวหน้าเป็นแถวหลัก โดยจะต้องเข้าแถวให้เต็มไม่มีจำนวนขาดส่วนจำนวนที่ขาดไปนั้นให้แยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายของแถวหลัง ๆ โดยยึดถือเป็นหลักว่า ให้จัดแถวหน้าและตับสุดท้ายของแถวให้เต็มไว้ก่อน แล้วให้แยกคู่ขาดไว้ที่แถวหลังหรือแถวที่อยู่ตรงกลาง ๆ ถ้าหากสามารถกระทำได้ให้พยายามปิดแถวหลังไว้ให้เต็มด้วย ดังตัวอย่างการแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดานแบบต่าง ๆ ที่แสดงไว้ด้วยภาพในรูปที่ ๕๐

ก. แถวหน้ากระดานสองแถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดหนึ่ง

ข. แถวหน้ากระดานสามแถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดหนึ่ง

ค. แถวหน้ากระดานสามแถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดสอง

ง. แถวหน้ากระดานสี่แถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดหนึ่ง

จ. แถวหน้ากระดานสี่แถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดสอง

ฉ. แถวหน้ากระดานสี่แถวปิด (เปิด)
ระยะ ------ ขาดสาม

รูปที่ ๕๐ แบบการแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน

๒๘.๔ การนับ การนับแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ การนับตามปกติ, การนับตามจำนวนที่กำหนด, และการนับทั้งแถว

๒๘.๔.๑ การนับตามปกติ คือการนับจำนวนเรียงตามลำดับหมายเลขตั้งแต่คนหัวแถวไปจนถึงคนท้ายแถว

๒๘.๔.๑.๑ คำบอก “นับ”

๒๘.๔.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอก “นับ” ให้ทหารคนที่อยู่หัวแถว (ถ้าเป็นแถวหน้ากระดานหลายแถว) เริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดัง ๆ เสียงสั้นห้วน ๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางคนถัดไปซึ่งอยู่ทางซ้าย เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงตามเดิมทันที ทหารคนอื่น ๆ ที่อยู่ถัดไปนับต่อจากคนที่หนึ่งเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว เช่น “สอง” “สาม” “สี่” “ห้า” “หก” “เจ็ด” ฯลฯ เป็นต้น โดยใช้วิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับ เช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวเมื่อนับให้สะบัดหน้าไปยังผู้ที่อยู่ทางขวามือของตน และเมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงตามเดิมทันที

ในกรณีที่เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายแถว อาจจะขาดที่แถวกลางหรือแถวหลังสุดแล้วเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นดัง ๆ โดยไม่ต้องสะบัดหน้า เช่น ขานว่า “ขาดหนึ่ง” “ขาดสอง” “ขาดสาม” ฯลฯ เป็นต้น ถ้าไม่มีแยกคู่ขาดก็ไม่ต้องขาน

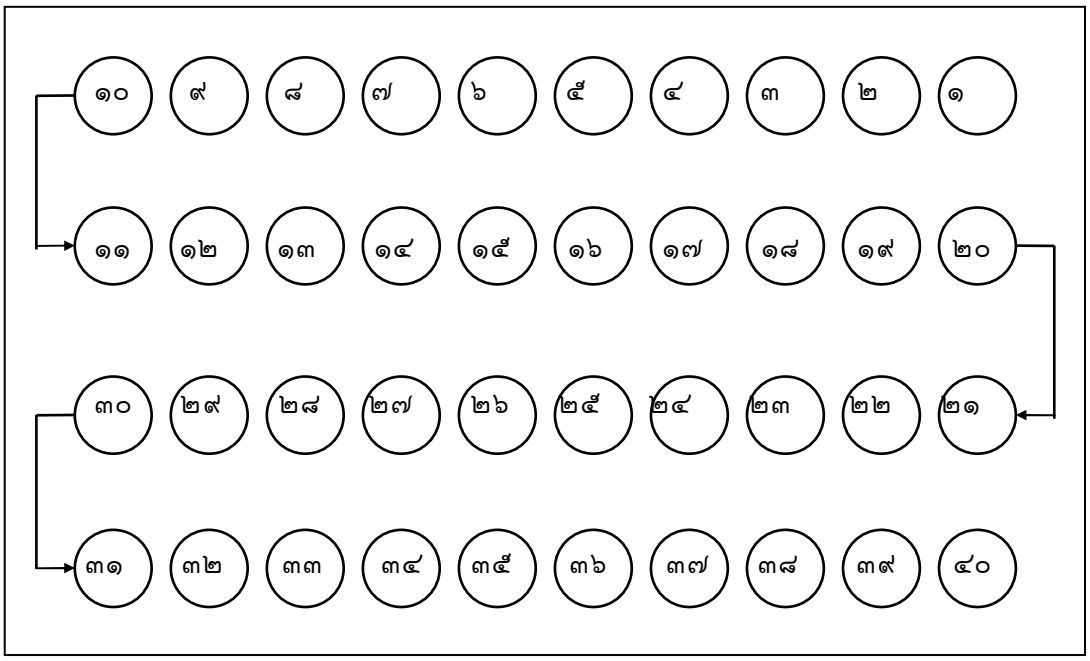
๒๘.๔.๒ การนับตามจำนวนที่กำหนด คือการนับตามลำดับหมายเลขไปจนครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวกำหนดและเมื่อนับจนครบตามกำหนดแล้ว ให้ขึ้นต้นนับหนึ่งใหม่ เช่นผู้เรียกแถวกำหนดให้นับสามทหารจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง - สาม” “หนึ่ง - สอง - สาม” หรือผู้เรียกแถวกำหนดให้นับสอง ทหารจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง - สาม” “หนึ่ง - สอง” เป็นต้น

๒๘.๔.๒.๑ คำบอก “นับสอง” หรือ “นับสาม” ฯลฯ . . . . .นับ

๒๘.๔.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอกให้ทหารนับตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๘.๔.๑ ข้างต้น โดยนับเรียงตามลำดับหมายเลขให้ครบตามที่ผู้เรียกแถวบอกเมื่อนับครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้ว คนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียกแถวบอกให้ “นับสอง” ทหารจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว เป็นต้น

สำหรับการนับตามจำนวนที่กำหนดนี้ ถ้าเป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปที่มีการแยกคู่ขาดไว้ทางตอนท้ายแถว การนับในกรณีนี้ไม่ต้องขานคู่ขาด

๒๘.๔.๓ การนับทั้งแถว (รูปที่ ๕๑) การนับทั้งแถวคือการเริ่มต้นนับจากคนหลักของรูปแถว ซึ่งนับเรียงตามลำดับหมายเลขต่าง ๆ กันไปทุกคน จนกว่าจะครบทุกคนที่อยู่ในแถว การนับทั้งแถวนี้ จะนำไปใช้เฉพาะกับแถวหน้ากระดานที่มีจำนวนแถวตั้งแต่สองแถวขึ้นไปเท่านั้น

รูปที่ ๕๑ ตัวอย่างการนับทั้งแถวของแถวหน้ากระดานสี่แถว

๒๘.๔.๓.๑ คำบอก “นับตลอด, นับ”

๒๘.๔.๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นับตลอด, นับ” ให้คนหลักของรูปแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ในลักษณะเช่นเดียวกันกับการนับตามปกติ ทหารคนต่อไปของแถวหน้าสุดคงนับเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปโดยตลอดด้วยการนับพร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้ายและรวมทั้งคนท้ายแถวสุดท้าย เมื่อคนท้ายแถวของแถวหน้านับแล้วให้คนท้ายแถวของแถวที่สองเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขต่อจากคนท้ายแถวของแถวหน้า โดยการสะบัดหน้าไปทางขวานับต่อกันไปจนถึงคนหัวแถว (ถ้ามีการแยกคู่ขาดไว้ก็ให้นับข้ามคู่ขาดไป) และเมื่อคนหัวแถวของแถวที่สองนับแล้ว จึงให้คนหัวแถวของแถวที่สามเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขที่ติดต่อกับคนหัวแถวของแถวที่สองและนับต่อตามลำดับไปทางซ้าย (ปลายแถว) เช่นเดียวกับคนหัวแถวของแถวที่หนึ่ง และให้นับในลักษณะดังกล่าวไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกแถวที่มีอยู่ คนนับสุดท้ายไม่ต้องสะบัดหน้า

๒๘.๔.๔ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๘.๔.๔.๑ ในการฝึกควรจะได้เน้นให้ผู้รับการฝึกทราบด้วยว่าในกรณีที่เป็นการนับของแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ตามปกติแล้วไม่ว่าจะเป็นการนับตามปกติหรือการนับตามจำนวนที่กำหนด ก็ตาม เมื่อได้ยินคำบอก ให้ทหารเฉพาะที่อยู่แถวหน้าเท่านั้นเป็นผู้นับ ส่วนทหารในแถวอื่น ๆ ไม่ต้องนับ นอกจากการขานคู่ขาด (เมื่อมีการแยกคู่ขาดไว้) โดยทหารคนสุดท้ายของแถวหลังตามระเบียบการขานคู่ขาดตามที่กำหนดไว้เท่านั้น

๒๘.๔.๔.๒ การนับควรเน้นให้ทหารออกเสียงดัง ๆ และอย่างชัดเจน โดยพยายามจัดจังหวะช่วงของการนับของแต่ละคนให้เท่า ๆ กันทั้งแถวเพราะฉะนั้นในขณะที่ได้ยินคำ

บอกให้นับ ทหารทุกคนที่อยู่ในแถวซึ่งมีหน้าที่จะต้องนับจะต้องคอยเงี่ยหูฟังการนับของคนที่อยู่ถัดตนไปทางหัวแถวว่าเขานับจำนวนเท่าใดอย่างตั้งใจเพื่อให้ตนสามารถนับต่อได้ถูกต้องในทันที โดยไม่ชักช้าและเสียจังหวะไป

๒๘.๔.๔.๓ ไม่ว่าจะเป็นการนับตามปกติ หรือการนับตามจำนวนที่กำหนดก็ตาม เมื่อผู้ฝึกเห็นว่าการนับในแถวอาจผิดพลาดไปตนเองฟังไม่ถนัดหรือจังหวะการนับของทหารมีจังหวะขาดตอนไป และประสงค์จะให้นับใหม่ ให้ใช้คำบอก “นับใหม่” ถึงแม้ว่าการนับในครั้งนั้นยังไม่เสร็จสิ้นถึงปลายแถวก็ตาม

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นับใหม่” ให้ทหารที่กำลังนับอยู่เดิมหยุดการนับทันที แล้วให้คนหลักของรูปแถวที่อยู่หัวแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ในทันที คนต่อ ๆ ไป ก็นับต่อไปตามลำดับจนถึงคนปลายแถว

๒๘.๔.๔.๔ ในกรณีที่เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปและผู้ฝึกประสงค์จะให้แถวที่สอง , สาม , สี่ ฯลฯ นับด้วย ก็ให้ออกคำสั่งให้นับทีละแถวโดยใช้คำบอก “แถวสอง, นับ” หรือ “แถวสาม, นับ” “แถวสี่, นับ” เป็นต้น เมื่อทหารในแถวนั้น ๆ ได้ยินคำบอก ให้คนหัวแถวของแถวนั้น ๆ เริ่มนับตามคำบอกเช่นเดียวกับการนับของแถวหน้า ยกเว้นเฉพาะในกรณีที่แนวแถวนั้นมีคู่ขาดแยกอยู่ ก็ให้นับข้ามคู่ขาดไปโดยให้คนถัดไปจากคู่ขาดนับจำนวนต่อลำดับจากคนที่อยู่เหนือคู่ขาด

๒๘.๕ การจัดแถว, การเปิดระยะ, และการปิดระยะ

๒๘.๕.๑ การจัดแถว เมื่อผู้ฝึกเรียกแถว, ตรวจแถว, แล้วสั่งแถวนิ่งแล้ว แต่เห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อย ผู้ฝึกจะสั่งจัดแถวใหม่อีกก็ได้ โดยใช้คำบอกและมีการปฏิบัติดังนี้

๒๘.๕.๑.๑ คำบอก “จัดแถว”

๒๘.๕.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “จัดแถว” ให้ทหารทุกคนทำการจัดแถวใหม่ ณ ที่เดิม โดยให้ทุกคนสะบัดหน้าไปทางหัวแถวพร้อมกับยกมือซ้ายเท้าสะเอว (เมื่อเข้าแถว ปิดระยะอยู่) แล้วทำการจัดแถวใหม่ด้วยวิธีการเช่นเดียวกับการปฏิบัติในครั้งแรก และเมื่อผู้ฝึกเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วก็ให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดมือที่เท้าสะเอว หรือแขนซ้ายที่เหยียดออกไปทางข้างแล้วแต่กรณีลง และสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงตามเดิมแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึกในการสั่งจัดแถวใหม่แต่ละครั้งนั้น หลังจากที่ผู้ฝึกบอก “นิ่ง” แล้วแต่เห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อยควรจะจัดแถวใหม่ การสั่งจัดแถวใหม่ในกรณีเช่นนี้อาจจะสั่งให้แถว “พัก” ก่อนหรือไม่ก็ได้ แต่กรณีที่ได้มีการสั่ง “พัก” ไปก่อนแล้วถ้าจะสั่ง “จัดแถว” ใหม่ จะต้องสั่ง “แถวตรง” ก่อนเสมอ

๒๘.๕.๒ การเปิดระยะ เมื่อผู้ฝึกประสงค์จะให้แถวทหารไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานกี่แถวก็ตาม ซึ่งแต่เดิมเข้าแถวปิดระยะอยู่ ให้ขยายแถวออกไปหรือเปลี่ยนเป็นแถวปิดระยะ ณ ที่เดิมนั้น ให้ผู้ฝึกใช้คำบอกและมีการปฏิบัติดังต่อไปนี้

เมื่อประสงค์จะให้ขยายแถวตั้งแต่ท้ายแถวออกไปทางหัวแถวโดยตลอดใช้คำบอก “ท้ายแถวเป็นหลัก, เปิดระยะ, จัดแถว”

เมื่อประสงค์จะให้ขยายแถวตั้งแต่ทหารคนใดคนหนึ่งที่อยู่ตรงกลางแถวออกไปทั้งทางหัวแถวและทางท้ายแถวโดยตลอดให้ผู้ฝึกเคลื่อนที่ไปยืนอยู่ตรงหน้าของผู้นั้นในระยะห่างประมาณ ๖ ก้าว แล้วใช้มือขวาชี้ไปยังผู้นั้นและใช้คำบอก “คนนี้เป็นหลัก, เปิดระยะ, จัดแถว”

๒๘.๕.๒.๒ การปฏิบัติ

๒๘.๕.๒.๒.๑ การเปิดระยะจากหัวแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หัวแถว เป็นหลัก, เปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนในแถวขยายแถวจากคนหัวแถวซึ่งเป็นหลักออกไปทางท้ายแถวโดยเร็ว ด้วยการเหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้างเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวสุดไม่ต้องเหยียดแขน) และสะบัดหน้าไปทางขวา เพื่อทำการจัดแถวในลักษณะการเช่นเดียวกันกับการจัดแถวเปิดระยะตามที่กล่าวแล้ว เมื่อเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดแขนที่เหยียดไปทางซ้ายลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๒.๒.๒ การเปิดระยะจากท้ายแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ท้ายแถว เป็นหลัก, เปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนขยายแถวจากคนท้ายแถวซึ่งเป็นหลักออกไปทางหัวแถวโดยเร็วด้วยการให้คนท้ายแถวยืนอยู่ในท่าตรง ณ ที่เดิม และตั้งแต่คนที่อยู่ติดกับคนท้ายแถวขึ้นไปจนถึงคนหัวแถวให้เหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้างเสมอแนวไหล่ และสะบัดหน้าไปทางซ้าย เพื่อทำการจัดแถวเช่นเดียวกับการจัดแถวเปิดระยะตามที่ได้กล่าวมาแล้ว (จะมีผิดกันก็ตรงที่สะบัดหน้าไปทางซ้ายเท่านั้นเพราะคนหลักอยู่ทางซ้าย) และเมื่อเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดแขนซ้ายที่เหยียดออกไปทางซ้ายลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๒.๒.๓ การเปิดระยะจากกลางแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “คนนี้เป็นหลัก, เปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนขยายแถวจากคนที่ผู้ฝึกชี้ให้เป็นคนหลักออกไปทั้งทางหัวแถว และเส้นทางท้ายแถวโดยเร็วด้วยการเหยียดแขนซ้ายออกไปทางข้างเสมอแนวไหล่ (ยกเว้นคนท้ายแถวไม่ต้องเหยียดแขน) คนที่ถูกกำหนดให้เป็นคนหลักก็เหยียดแขนซ้ายด้วย โดยคนที่อยู่ทางขวาของคนหลักสะบัดหน้าไปทางซ้าย และคนที่อยู่ทางซ้ายของคนหลักสะบัดหน้าไปทางขวา ส่วนคนหลักให้มองตรงหน้า ทั้งผู้ที่สะบัดหน้าไปทางซ้ายและสะบัดหน้าไปทางขวาต่างก็จัดแถวในลักษณะเช่นเดียวกับการจัดแถวเปิดระยะตามที่กล่าวแล้ว (ผิดกันตรงที่มีทั้งการสะบัดหน้าไปทางซ้ายและขวาเท่านั้น) เมื่อเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดแขนที่เหยียดออกไปทางซ้ายลง พร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๓ การปิดระยะ เมื่อผู้ฝึกประสงค์จะให้แถวทหารไม่ว่าจะเป็นแถวหน้ากระดานกี่แถวก็ตามซึ่งแต่เดิมเข้าแถวเปิดระยะอยู่ ให้ปิดระยะเข้ามาหรือเปลี่ยนเป็นแถวปิดระยะ ณ ที่เดิมนั้น ให้ผู้ฝึกใช้คำบอกและมีการปฏิบัติดังนี้

๒๘.๕.๓.๑ คำบอกเมื่อประสงค์จะให้ปิดระยะจากท้ายแถวขึ้นมาทางหัวแถวโดยตลอดให้ใช้คำบอก “หัวแถวเป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว”

เมื่อประสงค์จะให้ปิดระยะจากทางหัวแถวลงไปทางท้ายแถวโดยตลอด ให้ใช้คำบอก “ท้ายแถวเป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว”

เมื่อประสงค์จะให้ปิดระยะทั้งจากทางหัวแถวและทางท้ายแถวเข้ามายังทหารคนใดคนหนึ่งที่อยู่ตรงกลางแถว ให้ผู้ฝึกเคลื่อนที่ไปยืนอยู่ตรงหน้าของทหารผู้นั้น ในระยะห่างประมาณ ๖ ก้าว แล้วใช้มือขวาชี้ไปยังผู้นั้นและใช้คำบอก “คนนี้เป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว”

๒๘.๕.๓.๒ การปฏิบัติ

๒๘.๕.๓.๒.๑ การปิดระยะไปทางหัวแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “หัวแถวเป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนปิดระยะขึ้นไปทางหัวแถวโดยเร็ว ด้วยการยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอวและสะบัดหน้าไปทางขวา เพื่อทำการจัดแถวในลักษณะการเช่นเดียวกับการจัดแถวปิดระยะตามที่ได้กล่าวแล้วเมื่อผู้ฝึกเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดมือซ้ายลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๓.๒.๒ การปิดระยะไปทางท้ายแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ท้ายแถวเป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนปิดระยะลงไปทางท้ายแถวโดยเร็ว ด้วยการให้คนท้ายแถวยืนอยู่ในท่าตรง ณ ที่เดิม คนที่ยืนอยู่ติดกับคนท้ายแถวขึ้นไปจนถึงหัวแถวให้ยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอวและสะบัดหน้าไปทางซ้าย (ผิดกันตรงที่สะบัดหน้าไปทางซ้ายเท่านั้น) เมื่อผู้ฝึกเห็นว่าทหารจัดแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดมือซ้ายลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๕.๓.๒.๓ การปิดระยะไปทางกลางแถว เมื่อทหารได้ยินคำบอก “คนนี้เป็นหลัก, ปิดระยะ, จัดแถว” ให้ทหารทุกคนที่อยู่ทั้งทางหัวแถวและทางท้ายแถวปิดระยะเคียงเข้ามาหาคนที่เป็นหลักโดยเร็ว ด้วยการยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว (ยกเว้นคนที่อยู่ท้าย แถวสุด) คนที่อยู่ทางซ้ายของคนหลักทั้งหมดจนถึงปลายแถวให้สะบัดหน้าไปทางขวา คนที่อยู่ทางขวาของคนหลักทั้งหมดจนถึงหัวแถวให้สะบัดหน้าไปทางซ้ายคนหลักมองตรงหน้า ทั้งผู้ที่สะบัดหน้าไปทางซ้ายและสะบัดหน้าไปทางขวา ต่างก็จัดแถวในลักษณะเช่นเดียวกันกับการจัดแถวปิดระยะตามที่กล่าวแล้ว (ผิดกันตรงที่มีการสะบัดหน้าไปทางขวาและทางซ้าย เท่านั้น) เมื่อผู้ฝึกเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วให้สั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดมือซ้ายลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๘.๖ การพักและการเลิกแถว

๒๘.๖.๑ การพัก แบ่งการพักออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ การพักในแถวและการพักนอกแถว

๒๘.๖.๑.๑ การพักในแถว คือการพักซึ่งทหารจะต้องทำท่าพักอย่างถูกต้องตามระเบียบและจะออกไปภายนอกแถวไม่ได้ การพักในแถวกระทำได้เป็น ๓ ท่า คือ ท่าพักตามปกติ , ท่าพักตามระเบียบ, และท่าพักตามสบาย

๒๘.๖.๑.๑.๑ คำบอก “พัก”

“ตามระเบียบ, พัก”

“ตามสบาย, พัก”

๒๘.๖.๑.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก ให้ทหารทุกคนทำท่าพักตามคำบอก เช่นเดียวกับท่าพักทั้ง ๓ ท่า ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ ๒ ข้อ ๙.๑, ๙.๒ และ ๙.๓ ข้างต้น

๒๘.๖.๑.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก เมื่อผู้ฝึกสั่งแถวทหาร “พัก” หรือ “ตามระเบียบ, พัก” ไปแล้วก่อนที่จะสั่งแถวทหารปฏิบัติอย่างใดต่อไป ผู้ฝึกจะต้องสั่ง “แถว - ตรง” ก่อนเสมอ

๒๘.๖.๑.๒ การพักนอกแถว คือการพักซึ่งทหารแต่ละคนจะต้องแยกย้ายกันออกไปจากแถว ไปหาที่พักผ่อนได้ตามสะดวก

๒๘.๖.๑.๒.๑ คำบอก “พักแถว”

๒๘.๖.๑.๒.๒ การปฏิบัติ

๒๘.๖.๑.๒.๒.๑ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “พักแถว” ให้ทหารทุกคนที่อยู่ในแถวต่างคนต่างแยกออกไปจากแถวในทันทีและอย่างฉับไวท่าพักแถวนี้ทหารแต่ละคนสามารถที่จะหาที่นั่งพักได้ตามสะดวก แต่ต้องอยู่ภายในบริเวณที่ใกล้เคียงนั้นและต้องไม่ทำเสียงดังอึกทึก

๒๘.๖.๑.๒.๒.๒ เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ทหารทุกคนรีบวิ่งกลับมาเข้าแถวที่เดิมโดยเร็ว ในรูปแถวเดิม และเมื่อจัดแถวเรียบร้อยแล้ว ให้อยู่ในท่าตรงจนกว่าจะได้รับ คำสั่งให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

๒๘.๖.๑.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก หลังจากที่ผู้ฝึกได้สั่ง “พักแถว” ไปแล้วเมื่อประสงค์จะให้ทหารกลับมาเข้าแถวตามรูปแถวเดิมใหม่ ให้ผู้ฝึกใช้คำบอก “แถว” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “แถว” ทหารทุกคนจะต้องรีบกลับเข้าแถวที่เดิมและในรูปแถวเดิม และเมื่อจัดแถวเป็นรูปแถวเรียบร้อยแล้วทหารทุกคนจะต้องอยู่ในท่าตรงเอง ฉะนั้นผู้ฝึกจะสั่ง “แถว - ตรง” อีกไม่ได้แต่ถ้าผู้ฝึกเห็นว่าแถวยังไม่ เรียบร้อย จะต้องใช้คำบอก “จัดแถว” และ “นิ่ง” ตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าประสงค์จะให้ทหารกลับมาเข้าแถวโดยไม่ใช้รูปแถวเดิม ผู้ฝึกจะต้องใช้วิธีเรียกแถวใหม่ ตัวอย่างเช่น รูปแถวเดิมคือ แถวหน้ากระดานสองแถวเปิดระยะ แต่ผู้ฝึกประสงค์จะให้ทหารกลับมาเข้าแถวใหม่ในรูปแถวหน้ากระดานสองแถวปิดระยะ ผู้ฝึกจะต้องเรียกแถวใหม่โดยใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว, ปิดระยะ, มาหาข้าพเจ้า” เป็นต้น

๒๘.๖.๒ การเลิกแถว การเลิกแถวคือการแยกกระจายกันออกไปจากแถวแล้วไม่ต้องกลับมาเข้าแถวอีก

๒๘.๖.๒.๑ คำบอก “เลิกแถว”

๒๘.๖.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอกว่า “เลิกแถว” ให้ทหารทุกคนที่อยู่ในแถวแยกกระจายกันออกไปจากแถวโดยเร็ว

๒๘.๖.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ก่อนที่ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุมแถวจะบอกคำ “เลิกแถว” จะต้องสังเกตให้แน่ชัดว่าทหารในแถวไม่ได้อยู่ในท่าพักตามระเบียบ, ท่าพักตามปกติหรือท่าพักตามสบาย แต่ถ้าทหารในแถวอยู่ในท่าพักดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ฝึกสั่ง “แถว - ตรง” เสียก่อนแล้วจึงให้คำบอก “เลิกแถว”

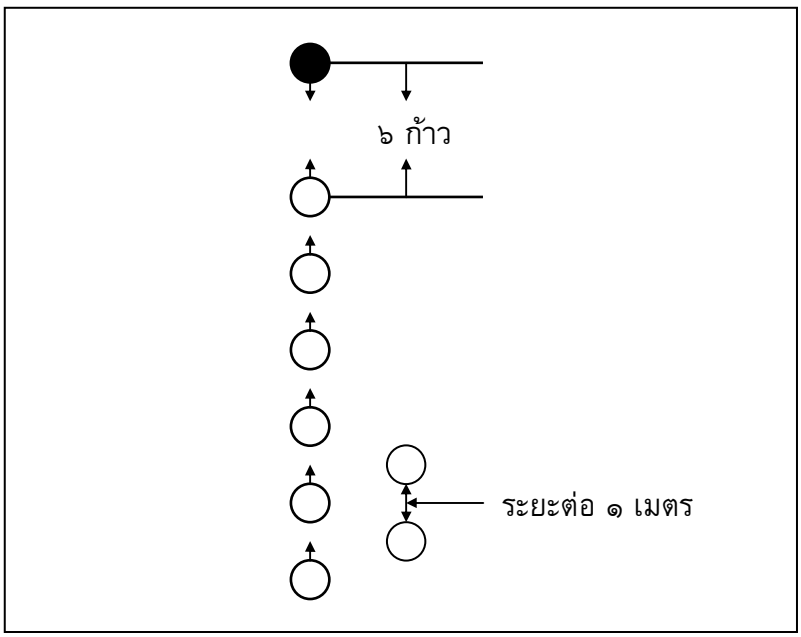
๒๙. แถวตอน

แถวตอนคือรูปแถวที่มีความลึก (จากหน้าไปหลัง) มากกว่าความกว้าง (จากขวาไปซ้าย) แถวตอนแบ่งออกได้เป็น ๒ รูปแถว คือ แถวตอนเรียงหนึ่ง และแถวตอนตั้งแต่สองแถวขึ้นไป

๒๙.๑.๑ คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มาหาข้าพเจ้า”

๒๙.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารรีบวิ่งไปหาผู้เรียกแถวโดยเร็ว คนสูงที่สุดของแถวเป็นคนหลักต้องยืนอยู่ข้างหน้าและห่างจากผู้เรียกแถวประมาณ ๖ ก้าว โดยยืนให้ตรงหน้าและให้แนวไหล่ขนานกับแนวไหล่ของผู้เรียกแถว ต่อจากนั้นให้ทหารคนอื่น ๆ เข้าแถวเรียงตามลำดับไหล่ซ้อนกันลงไปทางข้างหลังคนหลัก (ทางลึก) จากคนสูงลงไปหาต่ำจนถึงท้ายแถวและตรงคอกับคนข้างหน้าเว้นระยะต่อระหว่างบุคคลประมาณ ๑ เมตร โดยให้คนที่อยู่ข้างหลังโน้มตัวแล้วยกแขนซ้ายเหยียดตรงไปข้างหน้า แขนสูงเสมอแนวไหล่นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและคว่ำฝ่ามือลง ให้ปลายนิ้วแตะหลังคนข้างหน้า เมื่อได้ระยะต่อประมาณ ๑ เมตร แล้วให้ลดแขนลงมาอยู่ข้างลำตัว การจัดแถวให้คนที่อยู่ถัดลงไป ข้างหลังเป็นผู้จัดแถว โดยยืนให้ตรงคอและให้แนวไหล่ขนานกับแนวไหล่ของคนที่ยืนอยู่ข้างหน้า แล้วใช้สายตาเล็งผ่านไปยังคนที่สองข้างหน้า โดยไม่ให้มองเห็นคนที่สามซึ่งอยู่ต่อจากคนที่อยู่ข้างหน้าของตนเองและคนที่อยู่ทางหัวแถวทั้งหมด

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

รูปที่ ๕๒ แถวตอนเรียงหนึ่ง

๒๙.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๙.๑.๓.๑ ในการเรียกแถวนั้น ผู้เรียกแถวจะต้องยืนอยู่ในลักษณะของท่าตรงหันหน้าไปในทิศทางที่ต้องการจะให้ทหารมาตั้งแถว แล้วจึงใช้คำบอก “ตอนเรียงหนึ่ง, มาหาข้าพเจ้า”

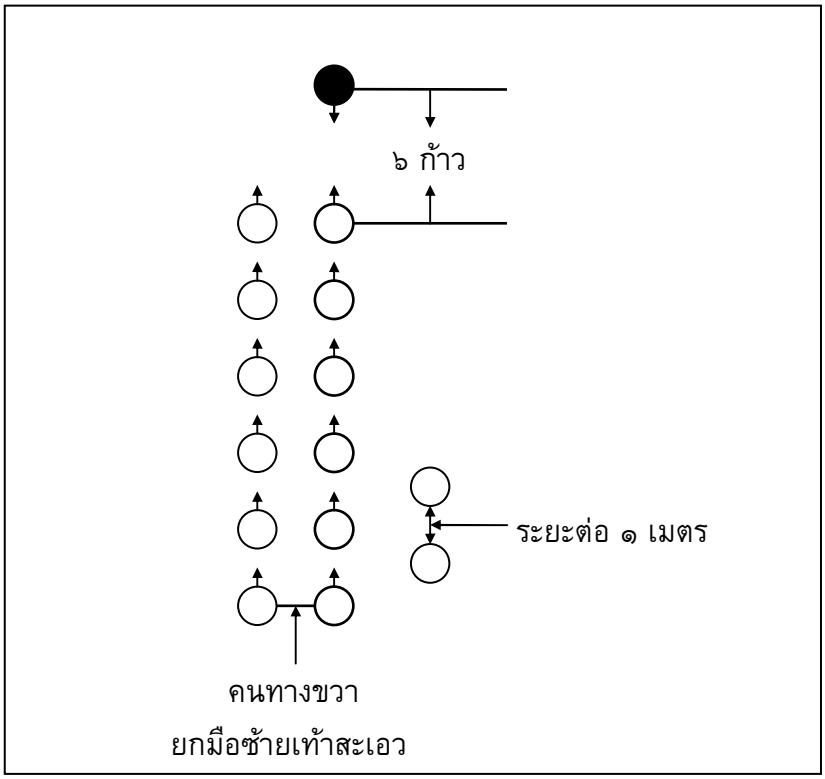
๒๙.๑.๓.๒ เมื่อเรียกแถวแล้วให้ผู้เรียกแถว ตรวจการจัดแถวด้วยการใช้สายตาและคำพูดประกอบ

๒๙.๑.๓.๓ เมื่อผู้เรียกแถวเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้วจึงให้ใช้คำบอก “นิ่ง”

๒๙.๑.๓.๔ หลังจากที่ผู้เรียกแถวได้สั่ง “นิ่ง” ไปแล้ว ถ้าเห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อยและประสงค์จะให้ทหารในแถวจัดแถวใหม่ก็ให้ผู้เรียกแถวใช้คำบอกเพื่อการจัดแถวใหม่ว่า “จัดแถว” เมื่อทหารได้ยินคำบอก “จัดแถว” ให้ทหารปฏิบัติท่าจัดแถวใหม่และเมื่อเห็นว่าเรียบร้อยแล้วให้ผู้เรียกแถวใช้คำบอกต่อไปว่า “นิ่ง”

๒๙.๑.๓.๕ ในกรณีที่ผู้เรียกแถวเห็นว่า คนหลักของแถวจัดระยะต่อระหว่างผู้เรียกแถว ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น มากกว่าหรือน้อยกว่า ๖ ก้าวเกินไป ผู้เรียกแถวจะต้องสั่งแถวโดยใช้คำบอก “นิ่ง” เสียก่อนแล้วจึงใช้วิธีเรียกแถวใหม่เท่านั้น

๒๙.๒ แถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไป (รูปที่ ๕๓)

รูปที่ ๕๓ แถวตอนเรียงสอง

แถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไปก็คือ แถวตอนเรียงหนึ่งหลาย ๆ แถว ที่เข้าแถวเรียงลำดับกันไปจากแถวหลักออกไปทางซ้ายมีจำนวนตั้งแต่สองแถวขึ้นไปเช่นมีสองแถว, สามแถว, สี่แถว ฯลฯ

เป็นต้น เมื่อจะเรียกแถวจะต้องเรียกชื่อแถวตามจำนวนแถวที่ต้องการเช่นแถวตอนเรียงสอง, แถวตอนเรียงสาม, แถวตอนเรียงสี่ เป็นต้น

๒๙.๒.๑ คำบอก “ตอนเรียง. . . . . .มาหาข้าพเจ้า”

๒๙.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “ตอนเรียง. . . . . .มาหาข้าพเจ้า” ให้ทหารรีบวิ่งไปเข้าแถวตอนเรียงหนึ่งเคียงกันไปให้ครบตามจำนวนแถวที่ผู้เรียกแถวสั่ง เช่น ถ้าผู้เรียกแถวสั่ง “ตอนเรียงสาม, มาหาข้าพเจ้า” ก็ให้ทหารไปเข้าแถวตอนเรียงหนึ่งเคียงกันสามแถว เป็นต้น โดยให้ยึดถือเอาแถวที่อยู่ทางขวาสุดเป็นแถวหลัก เพราะฉะนั้นจึงถือว่าคนหัวแถวของแถวทางขวาสุดเป็นคนหลักของรูปแถว ตามปกติทหารคนที่มีความสูงที่สุดจะต้องทำหน้าที่เป็นคนหลักของรูปแถวและจะต้องรีบวิ่งไปยืนอยู่ข้างหน้าและห่างจากผู้เรียกแถวประมาณ ๖ ก้าว โดยยืนให้ตรงหน้าและให้แนวไหล่ขนานกับแนวไหล่ของผู้เรียกแถว พร้อมกับยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอวไว้ สายตามองตรงไปข้างหน้า คนที่มีความสูงรองลงไปให้ทำหน้าที่เป็นหลักของแถวที่สอง, สาม, สี่ ฯลฯ ไปตามลำดับจนครบจำนวนแถวที่ต้องจัด คนหัวแถวพวกนี้จะไปยืนเข้าแถวต่อไปทางซ้ายคนหลักของรูปแถว ส่วนของรูปแถวที่ทหารยืนเคียงข้างกันอยู่นั้นจะมีกี่คนก็ตามเราเรียกว่า ตับ การจัดแถวหน้าตับคงจัดเช่นเดียวกันกับการจัดแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ คือการสะบัดหน้าไปทางขวาและยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอวไว้ ยกเว้นแถวทางปีกซ้ายสุดไม่ต้องยกมือซ้ายขึ้นสะเอว (ในกรณีจัดแถวตอนเรียงสอง - แถวทางปีกซ้ายก็ไม่ต้องยกมือซ้ายเท้าสะเอวเช่นเดียวกัน)

เมื่อคนที่เป็นหลักในตับหน้าสุดเข้าแถวในจุดที่ยืนเสร็จแล้วให้ทหารคนอื่น ๆ รีบวิ่งไปเข้าแถวเรียงซ้อนหลังจากคนหลักของแต่ละแถวลงไปทางลึกตามลำดับไหล่จากสูงไปต่ำจนถึงท้ายแถว แต่ละแถวคงมีลักษณะการเข้าและการจัดแถว เช่นเดียวกันการเข้าแถวและการจัดแถวตอนเรียงหนึ่งกล่าวคือให้ยกแขนซ้ายเหยียดออกไปข้างหน้า และโน้มตัวท่อนบนเล็กน้อยให้ปลายนิ้วมือแตะหลังคนข้างหน้า เพื่อจัดระยะต่อโดยประมาณแล้วเอามือลง จากนั้นเฉพาะคนที่อยู่แถวทางขวาให้ยกมือซ้ายเท้าสะเอวค้างไว้ (เว้นคนที่อยู่ในแถวทางปีกซ้ายสุดไม่ต้องยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว) และในแต่ละตับจะต้องจัดแถวให้เสมอกันและสะบัดหน้าไปทางขวา (เว้นคนที่อยู่ทางขวาสุดให้มองตรงหน้า) หลักสำคัญในการจัดแถวตอนคือต้องยืนให้ตรงคอคนหน้าเป็นสำคัญ

เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารทุกคนที่ยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว,ที่สะบัดหน้าไปทางขวาหรือทั้งที่ยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว และสะบัดหน้าไปทางขวายกมือที่เท้าสะเอวลง, สะบัดหน้ากลับ, หรือทั้งลดมือซ้ายลง และสะบัดหน้ากลับแล้วแต่กรณีไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๒๙.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๙.๒.๓.๑ คงยึดถือหลักเกณฑ์ในการใช้คำบอกและการปฏิบัติเช่นเดียวกับการฝึกแถวตอนเรียงหนึ่งทุกประการ

๒๙.๒.๓.๒ การจัดแถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไป ผู้ฝึกควรเน้นให้ผู้รับการฝึกเข้าใจด้วยว่า

๒๙.๒.๓.๒.๑ คนหลักของรูปแถวคือคนที่อยู่หัวแถวของแถวทางขวาสุด ส่วนคนที่อยู่หัวแถวทางซ้ายต่อ ๆ ไปนั้น ไม่ถือว่าเป็นคนหลักของรูปแถว แต่เป็นคนหลักของแต่ละ

แถวนั้น ๆ เท่านั้น การยืนเป็นหลักของคนหัวแถวแต่ละแถวนั้น จะต้องถือเอาระยะเคียงจากคนหลักของรูปแถว แล้วจัดแนวหน้ากระดาน (หน้าตับ) ให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วยืนนิ่งเป็นหลักไว้

๒๙.๒.๓.๓ การจัดแถวของตับหลัง ๆ นั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องยึดเป็นหลัก คือ

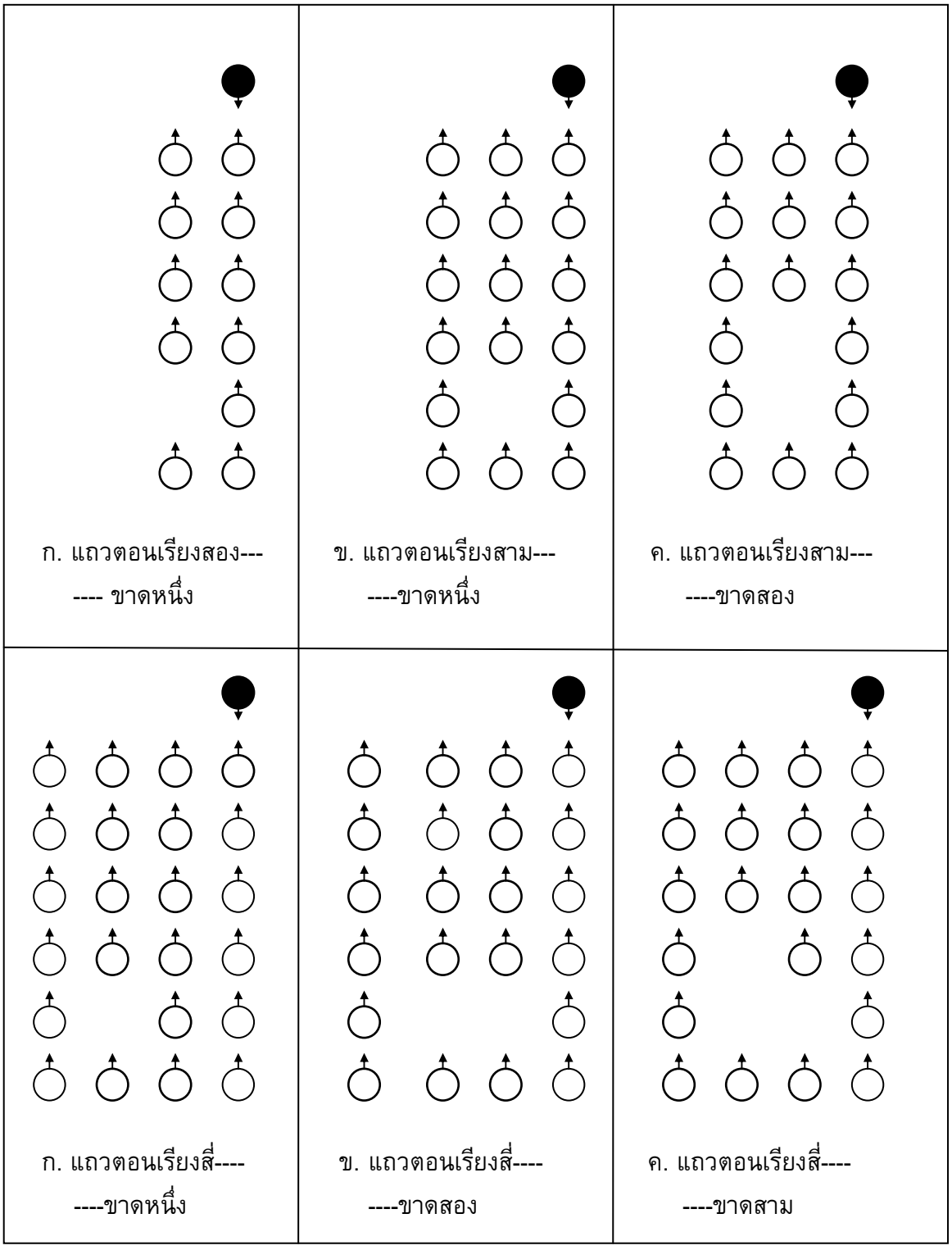
ก) จัดระยะต่อให้ได้ประมาณ ๑ เมตร

ข) ยืนให้ตรงคอคนหน้า

ค) ทุกตับจะต้องจัดแนวหน้าตับให้เสมอกัน (ปลายเท้าเสมอกัน) แล้วจัดแถวด้วยการสะบัดหน้าไปทางขวา (เว้นคนที่อยู่ขวาสุด) และยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว (เว้นคนที่อยู่ทางซ้ายสุด)

สำหรับระยะเคียงระหว่างบุคคลที่อยู่ในแต่ละตับนั้น ไม่จำเป็นจะต้องคำนึงว่าแขนขวาของคนทางซ้ายจะต้องไปแตะกับปลายข้อศอกของคนที่อยู่ทางขวาหรือไม่ เพราะถือเอาการยืนตรงคอคนหน้าเป็นสำคัญ

๒๙.๓ การแยกคู่ขาด เมื่อทหารเข้าแถวตอนตั้งแต่ตอนเรียงสองขึ้นไป เมื่อจัดแล้วมีการขาดจำนวนไม่ครบทุกตับ กล่าวคือแถวตอนแต่ละแถวมีจำนวนทหารไม่เท่ากัน ไม่สามารถจัดให้เต็มตับได้ทุกตับตลอด ท้ายแถว ในการเข้าแถวให้ถือเอาแถวทางขวาเป็นแถวหลักโดยจะต้องเข้าให้เต็มไม่มีจำนวนขาด ส่วนจำนวนที่ขาดไปนั้นให้แยกคู่ขาดไว้ที่ท้ายแถวของแถวที่อยู่ทางซ้ายสุด หรือแถวที่อยู่ตรงกลาง ถ้าสามารถกระทำได้ให้พยายามปิดแถวทางปีกซ้ายสุดและตับสุดท้ายของแถวไว้ให้เต็มด้วย ตัวอย่างการแยกคู่ขาดแถวตอนแบบต่าง ๆ ที่แสดงไว้ในรูปที่ ๕๔

รูปที่ ๕๔ การแยกคู่ขาดแถวตอน

๒๙.๔ การนับ การนับแบ่งเป็น ๓ ลักษณะ คือ การนับตามปกติ, การนับตามจำนวนที่กำหนด และการนับทั้งแถว

๒๙.๔.๑ การนับตามปกติ

๒๙.๔.๑.๑ คำบอก “นับ”

๒๙.๔.๑.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอก “นับ” ให้คนที่อยู่หัวแถว (ถ้าเป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง) หรือคนที่อยู่หัวแถวของแถวทางขวาสุด (แถวตอนเรียงสองขึ้นไป) เริ่มนับ “หนึ่ง” ด้วยการออกเสียงดังชัดเจน เสียงห้วนสั้น ๆ พร้อมกับสะบัดหน้าไปทางขวา เมื่อสิ้นเสียงนับแล้วให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงตามเดิมทันที ทหารคนอื่นๆ ที่อยู่ถัดจากคนหัวแถวต่อลงไปทางหลัง นับต่อจากคนหัวแถวเรียงตามลำดับหมายเลขไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว เช่น “ สอง” “สาม” “สี่” “ห้า” “หก” “เจ็ด” ฯลฯ เป็นต้น โดยวิธีสะบัดหน้าไปนับแล้วสะบัดหน้ากลับเช่นเดียวกับคนหัวแถว เว้นคนสุดท้ายของแถวไม่ต้องสะบัดหน้า

ในกรณีที่เป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไป ซึ่งมีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายแถว เมื่อคนสุดท้ายแถวทางขวาสุดนับสิ้นเสียงลงแล้ว ให้คนที่อยู่สุดท้ายของแถวทางปีกซ้ายสุดเป็นผู้ขานจำนวนที่ขาดขึ้นดัง ๆ โดยไม่สะบัดหน้า เช่นขานว่า “ขาดหนึ่ง” “ขาดสอง” “ขาดสาม” เป็นต้น ถ้าไม่มีแยกคู่ขาดก็ไม่ต้องขาน

๒๙.๔.๒ การนับตามจำนวนที่กำหนด

๒๙.๔.๒.๑ คำบอก ผู้ควบคุมแถวต้องการให้นับตามจำนวนที่ต้องการเท่าใดก็จะสั่งให้นับเท่านั้น เช่น “นับสอง, นับ” หรือ “นับสาม, นับ” หรือ “นับห้า, นับ” เป็นต้น

๒๙.๔.๒.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอก ให้ทหารนับตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอก โดยให้เริ่มนับจากคนหัวแถวก่อนในลักษณะการเช่นเดียวกับการนับตามปกติที่กล่าวในข้อ ๒๙.๔.๑ ข้างต้น โดยนับเรียงลำดับหมายเลขไปตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกเมื่อนับครบตามจำนวนที่ผู้เรียกแถวบอกแล้วคนต่อไปจะต้องเริ่มนับ “หนึ่ง” ใหม่ ตัวอย่างเช่นผู้เรียกแถวบอกให้นับสองว่า “นับสอง, นับ” ทหารจากหัวแถวจะต้องนับ “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” “หนึ่ง - สอง” ไปจนกว่าจะถึงคนท้ายแถว เป็นต้น

สำหรับการนับตามจำนวนที่กำหนดนี้ ถ้าเป็นแถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไปที่มีการแยกคู่ขาดไว้ในทางตอนท้ายแถว การนับในกรณีนี้ไม่ต้องขานคู่ขาด

๒๙.๔.๓ การนับทั้งแถว (รูปที่ ๕๕)

๒๙.๔.๓.๑ คำบอก “นับตลอด, นับ”

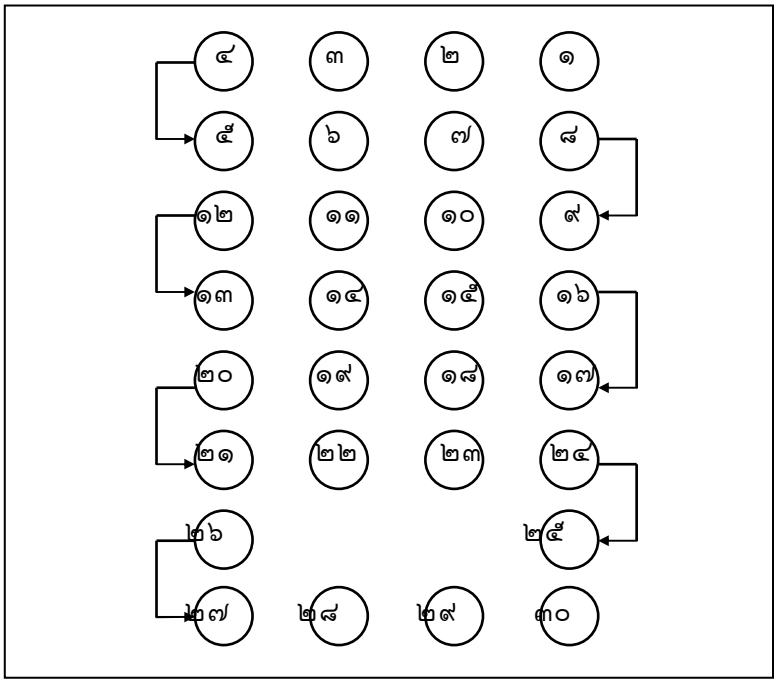
๒๙.๔.๓.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “นับตลอด, นับ” ให้คนหลักของรูปแถวเริ่มนับ “หนึ่ง” ในลักษณะเช่นเดียวกับการนับตามปกติของแถวหน้ากระดาน ทหารคนต่อ ๆ ไปของหน้าตับทางซ้ายคงนับเรียงตามลำดับหมายเลขกันไปโดยตลอด ด้วยการนับพร้อมกับสะบัดหน้าไปทางซ้าย เมื่อคนซ้ายสุดของตับหน้านับแล้ว ให้คนทางซ้ายสุดของตับที่สองเป็นผู้เริ่มต้นนับต่อโดยนับตามลำดับหมายเลขต่อจากคนซ้ายสุดของตับที่หนึ่งและนับต่อไปทางขวา (สะบัดหน้าไปทางขวา) จนกว่าจะถึงคนขวาสุดของตับที่สอง เมื่อคนขวาสุดของตับที่สองนับแล้ว ให้คนขวาสุดของ

ตับที่สามเป็นผู้เริ่มนับต่อตามลำดับหมายเลขจากคนขวาสุดของตับที่สาม ในลักษณะเช่นเดียวกับคนขวาสุดของตับที่หนึ่งโดยการนับและสะบัดหน้าไปทางซ้าย กระทำในลักษณะเช่นนี้สลับกันไปจนกว่าจะหมดจำนวนคนของทุกตับที่มีอยู่ในแถว ถ้ามีการแยกคู่ขาดไว้ก็ให้นับข้ามคู่ขาดไปคนนับคนสุดท้าย ไม่ต้องสะบัดหน้า

๒๙.๔.๓.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๒๙.๔.๓.๓.๑ ในการฝึกนั้นผู้ฝึกควรเน้นให้ผู้รับการฝึกทราบด้วยว่าในกรณีที่เป็นการนับของแถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการนับตามปกติหรือการนับตามจำนวนที่กำหนดก็ตาม ให้ยึดถือเป็นหลักว่าเมื่อได้ยินคำบอกให้นับ ให้ทหารเฉพาะที่อยู่แถวทางปีกขวาสุดเท่านั้นเป็นผู้นับ ส่วนทหารในแถวอื่น ๆ ไม่ต้องนับนอกจากการขานคู่ขาด (เมื่อมีแยกคู่ขาดไว้) โดยให้ทหารคนสุดท้ายของแถวทางปีกซ้ายสุด เป็นผู้ขานคู่ขาด (เฉพาะการนับตามปกติ)

๒๙.๔.๓.๓.๒ ข้อแนะนำในเรื่องอื่น ๆ ให้ยึดถือปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๒๘.๔.๔ ข้างต้น

รูปที่ ๕๕ ตัวอย่างการนับทั้งแถวของแถวตอนเรียงสี่

๒๙.๕ การจัดแถว เมื่อผู้ฝึกเรียกแถว, ตรวจแถว และสั่งแถวนิ่งแล้ว แต่เห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อย ผู้ฝึกจะสั่งจัดแถวใหม่อีกก็ได้ และมีการปฏิบัติดังนี้

๒๙.๕.๑ คำบอก “จัดแถว”

๒๙.๕.๒ การปฏิบัติ เมื่อทหารได้ยินคำบอก “จัดแถว” ให้ทหารทุกคนจัดแถวใหม่ ณ ที่เดิมโดยให้ทุกคนยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว, สะบัดหน้าไปทางขวา (เว้นคนที่ไม่ต้องสะบัดหน้าคือคนหัวแถวทางขวาสุดแต่ต้องยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว และคนทางในแถวซ้ายสุดสะบัดหน้าไปทางขวาแต่

ไม่ต้องยกมือซ้ายเท้าสะเอว) แล้วทำการจัดแถวใหม่ด้วยวิธีการเช่นเดียวกับการจัดแถวในครั้งแรก เมื่อผู้ฝึกเห็นว่าแถวเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ฝึกสั่ง “นิ่ง” เมื่อได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ทหารลดมือซ้ายลง และ/หรือสะบัดหน้ากลับไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงตามเดิมอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

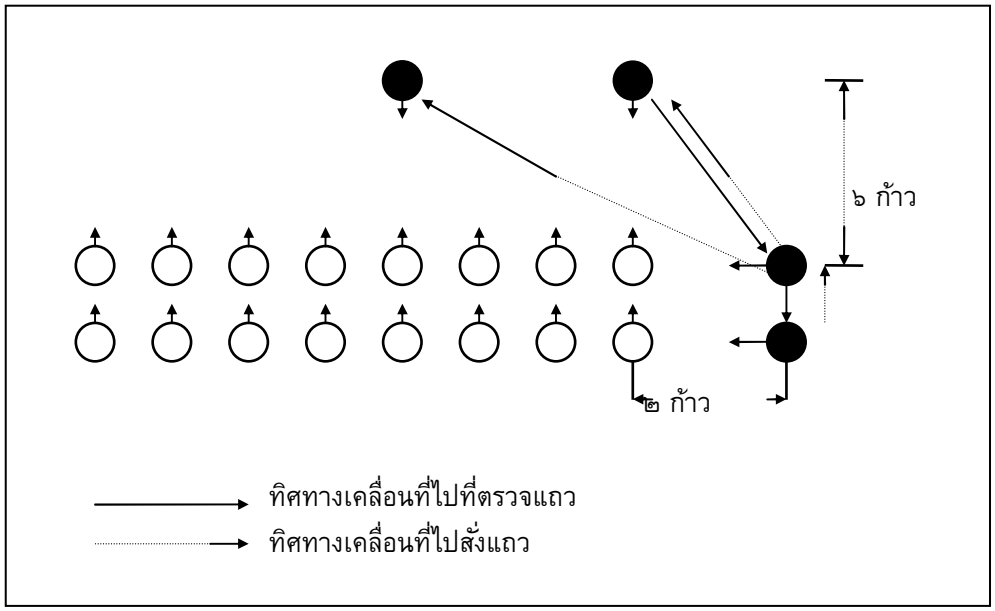
๒๙.๕.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก ในการสั่งจัดแถวใหม่แต่ละครั้งนั้น หลังจากที่ผู้ฝึกสั่ง “นิ่ง” แล้ว แต่เห็นว่าแถวยังไม่เรียบร้อยควรจะจัดแถวใหม่ การสั่งจัดแถวในกรณีนี้ อาจจะสั่ง “พัก” ก่อนหรือไม่ก็ได้แต่ถ้ามีการสั่ง “พัก” ก่อน ถ้าจะสั่งจัดแถวใหม่จะต้องสั่ง “แถว - ตรง” ก่อนเสมอ

๒๙.๖ การพักและการเลิกแถว การพักและการเลิกแถวเมื่อเข้าแถวตอนคงมีวิธีและหลักการปฏิบัติเช่นเดียวกับการพักและการเลิกแถวของแถวหน้ากระดาน ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ใน ข้อ ๒๗.๖ ข้างต้นทุกประการ

๓๐. การตรวจแถว

ตามปกติเมื่อผู้เรียกแถวอยู่ ณ ที่แห่งใด เมื่อใช้คำบอกเรียกแถวแล้วก็มักจะทำการตรวจแถว ณ ที่นั้น แต่อย่างไรก็ตามในบางกรณี เช่นแถวทหารยาวมากเกินไป ผู้เรียกแถวอาจจะตรวจแถวจากที่แห่งนั้นได้ไม่ทั่วถึง ในกรณีเช่นนี้ ผู้เรียกแถวอาจใช้วิธีเคลื่อนที่ไปตรวจแถวก็ได้

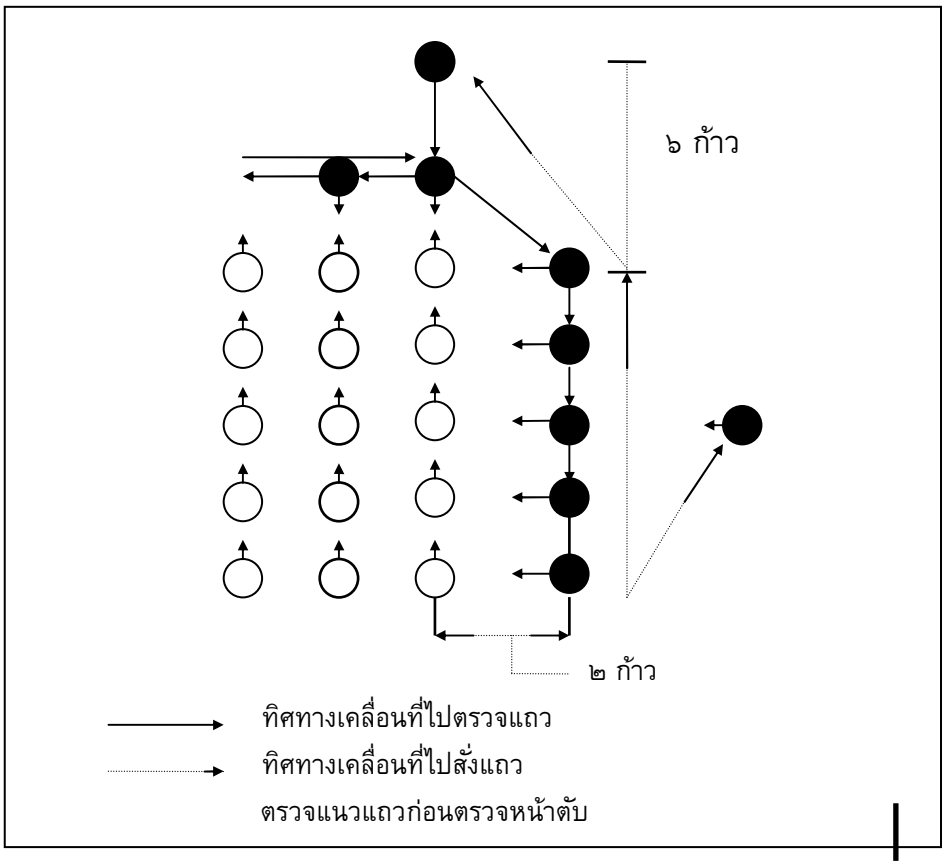
๓๐.๑ **การตรวจแถวหน้ากระดาน** (รูปที่ ๕๖) เมื่อผู้ฝึกเรียกแถวเสร็จแล้ว หากมีความประสงค์จะเคลื่อนที่ไปตรวจแถวให้เห็นการปฏิบัติอย่างชัดเจนและทั่วถึงให้ใช้วิธีจากจุดที่ยืนเรียกแถวไปยืนตรวจแถวที่ตรงหัวแถวหรือตรงท้ายแถวก็ได้ ถ้าจะไปตรวจแถวที่ตรงหัวแถว ก็ให้วิ่งไปหยุดลงตรงหัวแถวประมาณห่างจากคนหัวแถว ๒ ก้าว ในแถวเดียวกับแถวหน้า แล้วทำขวาหันเพื่อหันหน้าเข้าหาแถว ถ้าจะไปตรงแถวที่ตรงท้ายแถว ก็ให้วิ่งไปหยุดลงตรงปลายแถวในแนวเดียวกับแถวหน้าห่างจากคนปลายแถวประมาณ ๒ ก้าว แล้วทำท่าซ้ายหัน เพื่อหันหน้าเข้าหาแถว ต่อจากนั้นให้ทำการตรวจแถวด้วยการใช้สายตาและใช้คำพูดบอกให้แก้ไขเป็นรายบุคคล ในกรณีที่เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ถ้าประสงค์จะตรวจแถวหลัง ๆ ต่อไปทีละแถว ก็ให้ใช้วิธีก้าวทางข้างทีละก้าว แล้วทำการตรวจและแก้ไข ซึ่งอาจก้าวไปมาหลายครั้งก็ได้ เมื่อทำการตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วผู้ฝึกจะต้องทำท่าขวาหัน (เมื่อตรวจหัวแถว) หรือทำท่าซ้ายหัน (เมื่อตรวจทางท้ายแถว) แล้ววิ่งออกไปหยุด ณ จุดหนึ่งจุดใดก็ได้ที่อยู่ข้างหน้าแถวแต่ที่เหมาะสมที่สุดคือประมาณกึ่งกลางแถวและห่างจากแถวประมาณ ๖ ก้าว (แต่ถ้าแถวมีความยาวมาก ๆ ระยะห่างจากหน้าแถวอาจจะเพิ่มขึ้นมากกว่า ๖ ก้าวก็ได้) หรือไปหยุด ณ จุดเรียกแถวก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียกแถวจะพิจารณาตามความเหมาะสม แต่จะต้องให้สามารถสั่งแถวให้ทหารได้ยินอย่างทั่วถึง ต่อจากนั้นทำท่าหันเพื่อหันหน้าเข้าหาแถวแล้วจึงใช้คำบอก “นิ่ง”

รูปที่ ๕๖ การตรวจแถวหน้ากระดาน

ในกรณีเคลื่อนไหวอิริยาบถของผู้ฝึกทุกขั้นตอนของการตรวจแถวจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าตลอดเวลาและอย่างองอาจผึ่งผาย

๓๐.๒ **การตรวจแถวตอน** (รูปที่ ๕๖) เมื่อผู้ฝึกเรียกแถวเสร็จแล้ว หากมีความประสงค์ที่จะเคลื่อนที่ไปตรวจแถวให้เห็นการปฏิบัติอย่างชัดเจนและทั่วถึง ผู้ฝึกอาจจะตรวจแถวได้เป็นสองลักษณะคือ การตรวจแนวแถวตอนและการตรวจแนวตับของแถวตอน ในการตรวจแนวแถวตอน ให้ใช้วิธีจากจุดที่ยืนไปยืนตรวจที่ตรงหัวแถว โดยวิ่งไปหยุดลงตรงหัวแถว ในแนวเดียวกับแถวทางขวาสุด ห่างจากคนหลักหัวแถวประมาณ ๒ ก้าว ต่อจากนั้นให้ทำการตรวจแถวด้วยสายตาและใช้คำพูดบอกให้แก้ไขเป็นรายบุคคล ในกรณีที่เป็นแถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไป และผู้ฝึกประสงค์จะตรวจแถวอื่น ๆ ต่อไปทีละแถว ก็ให้ใช้วิธีทำท่าก้าวทางข้างไปทีละก้าวแล้วทำการตรวจแก้ไข ทั้งนี้อาจจะก้าวทางข้างไปมาหลายครั้งก็ได้ เมื่อทำการตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ผู้ฝึกจะต้องทำท่าหันไปในทิศทางที่ต้องการไปหยุดยืนเพื่อสั่งแถว โดยอาจวิ่งไปหยุดสั่งแถว ณ จุดเรียกแถว หรือประมาณกึ่งกลางระหว่างหัวแถวกับท้ายแถวด้านใดด้านหนึ่ง ในระยะห่างจากแถวประมาณ ๖ ก้าว (ถ้าแถวตอนมีความลึกมาก ระยะห่างจากแถวอาจเพิ่มมากกว่า ๖ ก้าวก็ได้) จุดหนึ่งจุดใดดังกล่าวข้างต้นก็ได้ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้เรียกแถวจะพิจารณาตามความเหมาะสม หลังจากนั้นจึงทำท่าหันเข้าหาแถวแล้วใช้คำบอก “นิ่ง”

รูปที่ ๕๗ การตรวจแถวตอน

ในระหว่างที่ตรวจแนวแถวตอนเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น หากผู้ฝึกประสงค์จะตรวจแนวตับของแถวตอนอีกก็ย่อมกระทำได้ทั้งการตรวจจากทางด้านขวาหรือด้านซ้ายของแถว โดยที่ผู้ฝึกไม่ต้องทำท่ากลับหลังหันวิ่งไปยังจุดยืนเรียกแถว แต่ให้ทำท่าซ้ายหัน (เมื่อประสงค์จะตรวจจากทางด้านขวาของแถว) หรือขวาหัน (เมื่อประสงค์จะตรวจจากทางด้านซ้ายของแถว) แล้วทำท่าวิ่งหรือเดิน ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะทางการเคลื่อนที่ ถ้าระยะทางไม่เกิน ๕ ก้าว สมควรใช้ท่าเดิน หลังจากนั้นให้ไปหยุดตรงจุดทางด้านขวาหรือด้านซ้ายของแถวแล้วแต่กรณี ในแนวเดียวกับตับที่หนึ่งของแถวและห่างจากแถวประมาณ ๒ ก้าว แล้วทำท่าหันเพื่อหันหน้าเข้าหาแถวทหาร ต่อจากนั้นจึงทำการตรวจแถวในลักษณะการที่กล่าวมาแล้ว การตรวจให้ตรวจทีละตับ ด้วยวิธีการก้าวทางข้างทีละก้าวจนกว่าจะถึงตับท้ายแถวสุด และเมื่อตรวจถึงตับท้ายแถวสุดแล้ว ทำท่าหันไปในทิศทางที่ต้องการไปหยุดยืนเพื่อสั่งแถว ณ จุดใดจุดหนึ่งโดยอาจเป็นจุดเรียกแถว หรือประมาณกึ่งกลางระหว่างหัวแถวกับท้ายแถวด้านใดด้านหนึ่ง ในระยะห่างจากแถว ประมาณ ๖ ก้าว (ถ้าแถวตอนมีความลึกมาก ระยะห่างจากแถวอาจเพิ่มมากกว่า ๖ ก้าว ก็ได้) ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้เรียกแถวจะพิจารณาตามความเหมาะสม หลังจากนั้นให้วิ่งไปหยุด ณ จุดสั่งแถวที่ต้องการ แล้วทำท่าหันเพื่อหันหน้าเข้าหาแถวแล้วใช้คำบอกว่า “ นิ่ง ” การตรวจแนวตับของแถวตอนควรนำไปใช้เฉพาะกับแถวตอนที่มีจำนวนแถวมาก ๆ เท่านั้น เพราะหน้าตับแต่ละตับ จะมีลักษณะเหมือนกับแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะนั่นเอง

๓๑. การเปลี่ยนรูปแถว

การเปลี่ยนรูปแถวคือการเปลี่ยนรูปแถว ณ ที่ตั้งและทิศทางตามแนวรูปแถวเดิมจากรูปแถวหนึ่งไปเป็นรูปแถวหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่มักจะเป็นการเปลี่ยนรูปแถวในระหว่างแถวหน้ากระดานต่อแถวหน้ากระดาน ด้วยกัน เช่น การเปลี่ยนจากแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะไปเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวปิดระยะ หรือเปิดระยะ เป็นต้น หรือการเปลี่ยนรูปแถวระหว่างแถวตอนต่อแถวตอนด้วยกัน เช่นการเปลี่ยนจากแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสี่เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนรูปแถวจึงแบ่งออกเป็นสองประเภทคือการเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานและการเปลี่ยนรูปแถวตอน

๓๑.๑ **การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน** การเปลี่ยนรูปแถวประเภทนี้สามารถจะกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะคือ **ลักษณะแรก** การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระยะเป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ปิด (เปิด) ระยะ, **ลักษณะที่สอง** การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระยะ และ**ลักษณะที่สาม** การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ปิด (เปิด) ระยะ เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไป ปิด (เปิด) ระยะ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

๓๑.๑.๑ คำบอก การใช้คำบอกให้ยึดถือเป็นหลักดังนี้คือ เมื่อประสงค์จะให้ทหารในแถวเปลี่ยนรูปแถวไปเป็นแถวอะไรก็ให้กล่าวชื่อแถวที่ประสงค์จะจัดใหม่แล้วต่อท้ายแถวคำว่า “จัดแถว” โดยไม่ต้องคำนึงว่ารูปแถวเดิมนั้นจะเป็นรูปแถวอะไร ตัวอย่างเช่น ผู้ควบคุมแถวหรือผู้ฝึกประสงค์จะให้แถวทหารซึ่งอยู่ในแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะเปลี่ยนรูปแถวเป็นแถวหน้ากระดานสองแถวปิดระยะ ก็ให้ใช้คำบอก “หน้ากระดานสองแถว, ปิดระยะ, จัดแถว” เป็นต้น

๓๑.๑.๒ การปฏิบัติ สำหรับการปฏิบัติของทหารในแถวนั้น คงมีหน้าที่เพียงฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าผู้ควบคุมแถวจะบอกให้จัดแถวในรูปแถวอะไร แล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำบอกนั้น โดยที่คนหลักของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและจัดแถวใหม่นั้นคงปฏิบัติในรายละเอียดเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๘ ข้างต้น

เมื่อผู้ควบคุมแถวตรวจการจัดแถวเห็นว่าเรียบร้อยแล้ว ผู้ควบคุมแถวจะใช้คำบอก “นิ่ง” เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอก “นิ่ง” ให้ลดมือลงพร้อมกับสะบัดหน้ากลับไปอยู่ในลักษณะของท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๓๑.๑.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๓๑.๑.๓.๑ ในขณะที่สั่งแถวทหารเปลี่ยนรูปแถวใหม่ ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุมแถวจะต้องยืนอยู่ณ ที่ซึ่งใช้เป็นที่เรียกแถว และอยู่ในลักษณะท่าตรง หันหน้าเข้าหาแถว

๓๑.๑.๓.๒ การเปลี่ยนรูปแถวที่กล่าวในข้อนี้ ไม่ได้หมายความรวมถึงการเปิด (ปิด) ระยะ ซึ่งทหารยังคงอยู่ในรูปแถวเดิม แต่เป็นการเปลี่ยนรูปแถวตามข้อ ๓๑.๑ ส่วนการเปิด (ปิด) ระยะ ให้ยึดถือปฏิบัติตามรายละเอียดในข้อ ๒๘.๕.๒ และ ๒๘.๕.๓ ข้างต้น

๓๑.๑.๓.๓ ในการฝึกการเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิด (ปิด) ระยะเป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะนั้น หากผู้ฝึกหรือผู้ควบคุมแถวประสงค์จะ

เปลี่ยนรูปแถวจากแถวเดี่ยวเป็นกี่แถวก็ตาม ควรสั่งให้ทหารนับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน เช่น จะเปลี่ยนรูปแถวไปเป็นแถวหน้ากระดานสามแถว ก็สั่งให้ทหาร “นับสาม” เสียก่อนเป็นต้น เมื่อทหารนับสามเรียบร้อยแล้วอธิบายให้ทหารเข้าใจด้วยว่า การเปลี่ยนรูปแถวจากแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวไปเป็นแถวหน้ากระดานสามแถวนั้น ให้คนนับหนึ่งอยู่แถวหน้า คนนับสองไปเข้าแถวที่สอง และให้คนนับสามไปเข้าแถวที่สาม เรียงตามลำดับกันไปเป็นกลุ่ม ๆ จนถึงท้ายแถว การปฏิบัติดังกล่าวจะช่วยให้ทหารสามารถเปลี่ยนรูปแถวได้รวดเร็ว ไม่สับสน ทั้งจะทำให้รูปแถวที่เปลี่ยนใหม่มีลำดับความสูงต่ำได้ลำดับไหล่กันดีด้วย

๓๑.๑.๓.๔ ในการฝึกเปลี่ยนรูปแถว จากแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปปิด (เปิด)ระยะ เป็นแถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิด (เปิด) ระยะนั้น ผู้ฝึกควรจะได้ชี้แจงให้ทหารเข้าใจด้วยว่า ทหารแต่ละคนที่ยืนอยู่ตรงคอกันในทางลึกนั้น ควรจะเปลี่ยนรูปแถวขึ้นมาเป็นแถวเดี่ยว โดยให้คนที่อยู่แถวที่สองขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่แถวที่หนึ่ง และให้คนที่อยู่ในแถวที่สามขึ้นมาอยู่ทางซ้ายของคนที่อยู่ในแถวที่สอง (ถ้ามีหลายแถวก็คงปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน) จนกว่าจะถึงปลายแถวสุด

๓๑.๑.๓.๕ สำหรับการเปลี่ยนรูปแถวจากแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปปิด (เปิด)ระยะ เป็นแถวหน้ากระดานตั้งแต่สองแถวขึ้นไปปิด (เปิด) ระยะ ที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม ทหารที่อยู่ในแถวหลัง ๆ อาจจะต้องเลื่อนขึ้นไปอยู่ทางซ้ายของคนที่ยืนอยู่ข้างหน้าตน (ถ้าเปลี่ยนเป็นแถวน้อยกว่า) หรือเลื่อนไปอยู่ข้างหลังของคนที่ยืนอยู่ทางขวาของตน (ถ้าเปลี่ยนเป็นแถวมากกว่า) แต่ไม่ถือเป็นกฎตายตัว ควรให้ทหารทราบเพื่อเป็นข้อสังเกต

๓๑.๒ **การเปลี่ยนรูปแถวตอน** การเปลี่ยนรูปแถวตอนสามารถกระทำได้เป็น ๓ ลักษณะ เช่นเดียวกับการเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน คือ **ลักษณะแรก** การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง เป็นแถวตอนเรียงสองขึ้นไป **ลักษณะที่สอง** การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป เป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง และ **ลักษณะที่สาม** การเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงสองขึ้นไป เป็นแถวตอนเรียงสองที่มีจำนวนแถวมากกว่าหรือน้อยกว่ารูปแถวเดิม

๓๑.๒.๑ คำบอก การใช้คำบอกให้ยึดถือเป็นหลักดังนี้คือ เมื่อประสงค์จะให้ทหารในแถวเปลี่ยนเป็นรูปแถวอะไร ก็ให้กล่าวชื่อแถวที่ประสงค์จะให้จัดใหม่แล้วต่อท้ายด้วยคำว่า “จัดแถว” โดยไม่ต้องคำนึงว่ารูปแถวเดิมจะเป็นรูปแถวอะไร ตัวอย่างเช่น จะให้เปลี่ยนรูปแถวเป็นแถวตอนเรียงสาม ซึ่งเดิมทหารอยู่ในรูปแถวตอนเรียงสอง ก็ให้ใช้คำบอก “ตอนเรียงสาม, จัดแถว” เป็นต้น

๓๑.๒.๒ การปฏิบัติ สำหรับการปฏิบัติของทหารในแถวนั้น คงมีหน้าที่เพียงฟังคำสั่งจากผู้ควบคุมแถวว่าจะบอกให้จัดแถวใหม่ในรูปแถวอะไร แล้วจัดแถวใหม่ให้เป็นไปตามคำสั่งนั้น โดยที่คนหลักของรูปแถวจะต้องยืนอยู่ ณ ที่เดิมเสมอ ส่วนการเข้าแถวและการจัดแถวก็คงปฏิบัติเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ ๒๙ ข้างต้น

เมื่อเห็นว่าการจัดแถวกระทำได้เรียบร้อยแล้ว ผู้ควบคุมแถวจะใช้คำบอก “นิ่ง” เมื่อทหารในแถวได้ยินคำบอก “นิ่ง” ก็ให้ทหารทุกคนที่ยกมือซ้ายขึ้นเท้าสะเอว สะบัดหน้าไปทางขวา ลดมือที่เท้าสะเอวลงสะบัดหน้ากลับไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรงแล้วนิ่ง

๓๑.๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๓๑.๒.๓.๑ ในขณะสั่งแถวทหารเปลี่ยนรูปแถวตอนใหม่ ผู้ฝึกจะต้องยืนอยู่ ณ จุดเรียกแถวเดิมในลักษณะท่าตรงหันหน้าเข้าหาแถว

๓๑.๒.๓.๒ ในการฝึกเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่ง เป็นแถวตอนเรียงกี่แถวก็ตาม การสั่งให้ทหารนับตามจำนวนแถวที่ต้องการจะให้เปลี่ยนเสียก่อน เช่นต้องการจะให้เปลี่ยนไปเป็นแถวตอนเรียงสาม ก็ควรสั่งให้ทหาร “นับสาม” เสียก่อนเป็นต้น เมื่อทหารนับสามเรียบร้อยแล้ว อธิบายให้ทหารเข้าใจว่า ในการเปลี่ยนรูปแถวตอนเรียงหนึ่งเป็นแถวตอนเรียงสามนั้น ให้คนนับหนึ่งอยู่ในแถวหลักทางปีกขวาสุด คนนับสองเลื่อนขึ้นไปอยู่ทางซ้ายของคนนับหนึ่งและให้คนนับสามเลื่อนขึ้นไปอยู่ทางซ้ายของคนนับสอง โดยให้ยืนเรียงอยู่หน้าตับเดียวกัน ส่วนคนอื่น ๆ ก็ให้ยืนเรียงหน้าตับสามคนในลักษณะเดียวกันจนตลอดถึงท้ายแถว

๓๑.๒.๓.๓ ในการฝึกเปลี่ยนรูปแถวตอนตั้งแต่เรียงสองขึ้นไป เป็นแถวตอนเรียงหนึ่งนั้นควรชี้แจงให้ทหารมีความเข้าใจว่า ทหารแต่ละคนที่ยืนอยู่ในแถวด้านซ้ายของแถวหลักในแต่ละตับ ควรเปลี่ยนรูปแถวเป็นแถวตอนเรียงหนึ่ง โดยให้คนที่อยู่ทางด้านซ้ายของคนหลักตามลำดับนั้น เลื่อนลงไปยืนต่อข้างหลังของคนที่เคยอยู่ทางขวาของตนตามลำดับ เหมือนกับเมื่ออยู่ในแถวตอนเรียงหนึ่งนั่นเอง

๓๑.๒.๓.๔ สำหรับการเปลี่ยนรูปแถวจากแถวตอนเรียงสองขึ้นไป เป็นแถวตอนที่มีจำนวนแถวน้อยกว่าหรือมากกว่ารูปแถวเดิม ในการปฏิบัติถ้าเปลี่ยนรูปแถวจากแถวตอนมากแถวมาเป็นแถวตอนน้อยแถว ทหารที่อยู่ในแถวทางปีกซ้ายจะต้องยึดเอาหน้าตับของตนเป็นหลักแล้วเป็นฝ่ายเปลี่ยนไปยืนอยู่ข้างหลังคนที่เคยอยู่ทางขวาในตับเดียวกับตน แต่ถ้าเปลี่ยนรูปแถวจากแถวตอนน้อยแถวเป็นแถวตอนมากแถว ทหารที่ยืนอยู่ข้างหลังในแต่ละตับ จะต้องเป็นฝ่ายเปลี่ยนไปยืนอยู่ข้างซ้ายในตับเดียวกับคนที่เคยอยู่ข้างหน้าตน แต่อย่างไรก็ตาม จะยึดถือเอาเป็นหลักตายตัวไม่ได้ เพราะว่าทหารบางคนอาจจะต้องยืนอยู่ในแถวเดิม หรือเพียงแต่ว่าเลื่อนที่ขึ้นไปยืนทางหัวแถวหรือเลื่อนลงมาทางท้ายแถวเท่านั้น จึงควรทราบไว้เป็นข้อสังเกตเท่านั้น

๓๑.๓ สำหรับการเปลี่ยนรูปแถวจากแถวหน้ากระดานเป็นแถวตอน หรือเปลี่ยนแถวตอนเป็นแถวหน้ากระดานนั้น ตามปกติจะไม่นิยมทำกัน เพราะเหตุว่าการเปลี่ยนรูปแถวในกรณีเช่นนี้ก็มีค่าเหมือนกับการจัดแถวใหม่ เพราะฉะนั้นหากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแถวในลักษณะดังกล่าวก็ให้กระทำโดยการเรียกแถวใหม่

๓๒. การเปลี่ยนทิศทางขณะเคลื่อนที่ของรูปแถวตอน

การเปลี่ยนทิศทางเคลื่อนที่สามารถกระทำได้ ๓ ลักษณะ คือ **ลักษณะที่หนึ่ง** การเปลี่ยนทิศทางไปทางขวา (ซ้าย) จากทิศทางเดิม **ลักษณะที่สอง** การเปลี่ยนทิศทางไปทางกึ่งขวา (กึ่งซ้าย) จากทิศทางเดิม และ **ลักษณะที่สาม** การเปลี่ยนทิศทางไปข้างหลังทางขวา (ซ้าย) จากทิศทางเดิม

๓๒.๑ คำบอก ในการใช้คำบอกถ้าประสงค์จะให้แถวทหารเคลื่อนที่เปลี่ยนทิศทางไปในทิศทางใดก็ตาม ให้บอกทิศทางที่ประสงค์จะให้เคลื่อนที่ไป โดยยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ ดังนี้

๓๒.๑.๑ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทาง ขวา (ซ้าย) เป็นมุมประมาณ ๙๐ องศา จากทิศทางเดิม ให้ใช้คำบอก " ทางขวา (ทางซ้าย) "

๓๒.๑.๒ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทาง ขวา (ซ้าย) เป็นมุมประมาณ ๔๕ องศา จากทิศทางเดิม ให้ใช้คำบอก " กึ่งขวา (กึ่งซ้าย)"

๓๒.๑.๓ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทางตรงข้ามกับทิศทางเดิม เป็นมุมประมาณ ๑๘๐ องศา ให้ใช้คำบอก " ข้างหลังทางขวา (ทางซ้าย) "

ในกรณีที่ผู้สั่งแถวต้องการระบุที่หมายเคลื่อนที่เพิ่มเติมไว้ในคำบอกด้วย โดยอาจระบุที่หมายเป็นลักษณะภูมิประเทศ หรือสิ่งปลูกสร้างใด ก็สามารถใช้คำบอกที่หมายต่อท้ายจากคำบอกทิศทาง ดังอย่างเช่น "ทางขวา, ที่หมายเสาธง" หรือ "กึ่งซ้าย, ที่หมายโรงรถ" หรือ "ข้างหลังทางขวา, ตามถนน" เป็นต้น

๓๒.๒ การปฏิบัติในการฝึกขั้นต้นให้เปลี่ยนทิศทางด้วยการเดิน โดยสมควรใช้ท่าเดินสวนสนามก่อน

๓๒.๒.๑ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทางขวา (ซ้าย) เป็นมุม ๙๐ องศา จากทิศทางเดิม ไม่ว่าจะมีการระบุที่หมายไว้ในคำบอกหรือไม่ก็ตาม เมื่อสิ้นคำบอกเกี่ยวกับทิศทาง คือ "ทางขวา (ซ้าย)" ให้ทหารที่อยู่ในตับหน้าสุดเป็นผู้นำในการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ โดยทหารคนที่อยู่ ขวา (ซ้าย) สุด ให้ก้าวเท้าไปข้างหน้าครึ่งก้าวแล้วซอยเท้าอยู่กับที่พร้อมกับค่อย ๆ หันลำตัวไปทางขวา (ซ้าย) ส่วนทหารคนที่อยู่ถัดไปทางซ้าย (ขวา) ให้ก้าวยาวขึ้นตามลำดับ จนถึงคนซ้าย (ขวา) สุดของหน้าตับจะก้าวเดินเต็มก้าว ทั้งนี้ทหารทั้งตับจะต้องพยายามรักษาจังหวะการเดินและหน้าตับให้เสมอกันอยู่ตลอดเวลา เมื่อหน้าตับทำมุมประมาณ ๙๐ องศาจากทิศทางเดิม ให้ทหารทั้งตับก้าวเดินไปตามปกติในทิศทางตรงหน้า สำหรับทหารในตับอื่น ๆ ในขณะที่ตับหน้าเปลี่ยนทิศทาง จะต้องลดระยะก้าวลงไปตามลำดับจนเหลือระยะห่างระหว่างตับประมาณครึ่งก้าว เพื่อบีบความยาวของแถวให้สั้นลง ซึ่งจะช่วยในการรักษารูปแถวให้เป็นระเบียบเหมือนเดิม เมื่อแต่ละตับเคลื่อนที่เดินไปถึงจุดเริ่มต้นเปลี่ยนทิศทาง (จุดเดียวกับตับหน้าสุด) ก็ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับทหารที่อยู่ในตับหน้าสุดดังกล่าวข้างต้น

๓๒.๒.๒ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทางขวา (ซ้าย) เป็นมุมประมาณ ๔๕ องศาจากทิศทางเดิม ไม่ว่าจะมีการระบุที่หมายไว้ในคำบอกหรือไม่ก็ตาม เมื่อสิ้นคำบอกเกี่ยวกับทิศทาง คือ "กึ่งขวา (กึ่งซ้าย)" ให้ทหารยึดถือปฏิบัติเช่นเดียวกับ ข้อ ๓๒.๒.๑ ทุกประการ จะแตกต่างกันเฉพาะเปลี่ยนทิศทางจากทิศทางเดิมไปเพียง ๔๕ องศาเท่านั้น

๓๒.๒.๓ การเปลี่ยนทิศทางไปในทิศทางตรงข้ามกับทิศทางเดิม เป็นมุมประมาณ ๑๘๐ องศา ไม่ว่าจะมีการระบุที่หมายไว้ในคำบอกหรือไม่ก็ตาม เมื่อสิ้นคำบอกเกี่ยวกับทิศทาง คือ "ข้างหลังทางขวา (ทางซ้าย)" ให้ทหารยึดถือปฏิบัติเช่นเดียวกับ ข้อ ๓๒.๒.๑ ทุกประการ จะแตกต่างกันเฉพาะเปลี่ยนทิศทางจากทิศทางเดิมไป ๑๘๐ องศาเท่านั้น

๓๒.๓ คำแนะนำสำหรับผู้ฝึก

๓๒.๓.๑ ในการฝึกปฏิบัติการเปลี่ยนทิศทางของขบวนแถวตอนในขณะเคลื่อนที่นั้น ควรให้ปฏิบัติจากท่าเดินสวนสนามให้มากที่สุด และควรฝึกปฏิบัติในรูปแถวตอนที่มีจำนวนหลาย ๆ แถว เช่นแถวตอนเรียงหกถึงแถวตอนเรียงสิบเอ็ดเป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้ทหารได้รู้จักการรักษาแนวหน้าตับในระหว่างการเคลื่อนที่ซึ่งตามปกติจะต้องให้หน้าตับเสมอกันอยู่ตลอดเวลาด้วย

๓๒.๓.๒ การเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ขณะอยู่ในท่าเดินตามปกติ หรือท่าวิ่ง การใช้คำบอกและการปฏิบัติ ยึดถือเช่นเดียวกับการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ขณะอยู่ในท่าเดินสวนสนามทุกประการ เพียงแต่ปฏิบัติไปตามจังหวะการเดินตามปกติหรือการวิ่งแล้วแต่กรณี

๓๒.๓.๓ ควรเน้นให้ทหารในแถวทราบว่า ในระหว่างการเคลื่อนที่จะเป็นการเดินหรือการวิ่งก็ตามทุกคนในแถวจะต้องช่วยกันรักษารูปแถว คือ ระยะต่อและระยะเคียงให้ได้ตามที่กำหนดอยู่ตลอดเวลา สำหรับระยะต่อระหว่างตับแต่ละตับ ถ้าห่างมากไปก็ให้ปรับระยะโดยวิธีก้าวยาว ๆ กว่าปกติ แต่ถ้าชิดไปก็ให้ก้าวเท้าสั้นลงกว่าปกติ จนกว่าจะได้ระยะต่อตามที่กำหนดประมาณ ๑ เมตร

- - - - - - - - - - - - - - - - - - -